

Den Europæiske Unions Tidende

C 231

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

20. september 2005

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Regionsudvalget

59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005

2005/C 231/01	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden	1
2005/C 231/02	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)	19
2005/C 231/03	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Samhørighedsfonden	35
2005/C 231/04	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til markedet for havnetjenester og Hvidbog om gennemgang af forordning (EØF) nr. 4056/86 om anvendelse af konkurrencereglerne på søtransport	38
2005/C 231/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Første årsrapport om indvandring og integration«	46
2005/C 231/06	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring	50

DA

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 231/07	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaciteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger« 55	55
2005/C 231/08	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen — EU's naboskabspolitik — Strategidokument 58	58
2005/C 231/09	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) 67	67
2005/C 231/10	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden 69	69
2005/C 231/11	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det finansielle instrument for miljøet (Life+) 72	72
2005/C 231/12	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for EU's fjernområder 75	75
2005/C 231/13	Regionsudvalgets udtalelse om Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse 83	83

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

59. PLENARFORSAMLING DEN 13.-14. APRIL 2005

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden

(2005/C 231/01)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden (KOM(2004) 492 endelig — 2004/0163 (AVC)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 16. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Rådets beslutning af 21. december 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 80 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 26. maj 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Kommissionens andre forslag til forordninger om hhv. Samhørighedsfonden, KOM(2004) 494 endelig — 2004/0166 (AVC), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), KOM(2004) 495 endelig — 2004/0167 (COD), Den Europæiske Socialfond, KOM(2004) 493 endelig — 2004/0165 (COD), samt om indførelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS), KOM(2004) 496 endelig — 2004/0168 (COD),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens tredje rapport om økonomisk og social samhørighed (CdR 120/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin perspektivrapport om nye styreformer og forenkling af strukturfondene efter 2006 (CdR 389/2002 fin) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2003/C 256/01.

under henvisning til sin udtalelse om »Partnerskab mellem lokale og regionale myndigheder og socialøkonomiske organisationer: et bidrag til beskæftigelse, lokal udvikling og social samhørighed« (CdR 384/2001 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til Albert Bores forslag til udtalelse om de finansielle perspektiver (»Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013«), som Underudvalget for Territorial Samhørighed vedtog den 26. november 2004 (CdR 162/2004 rev. 3),

under henvisning til Rosario Condorellis forslag til udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)« (CdR 233/2004 rev. 1),

under henvisning til Antonio Paivas forslag til udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Samhørighedsfonden« (CdR 234/2004),

under henvisning til Fernandez Felguerosos forslag til udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond« (CdR/2004)

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 232/2004 rev. 3), som blev vedtaget den 4. februar 2005 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Jens Nilsson**, Kommunalråd/ORDF, og **Konstantinos Tatsis**, amtsrådsformand i Dramas-Kavalas-Xanthi, som ordførere,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Den centrale målestok for udvalgets evaluering er fortsat målsætningen i EF-traktatens artikel 158 om at styrke den økonomiske og sociale samhørighed og derved fremme den harmoniske udvikling af Fællesskabet; desuden vil en udjævning af forskellene mellem regionerne, navnlig med hensyn til en mindskelse af udviklingsunderskuddet i de mest ugunstigt stillede områder, udgøre et vigtigt bidrag til en styrkelse af de regionale og lokale myndigheders rolle i EU og gennemførelsen af Lissabon- og Göteborg-dagsordenerne;
- 2) artikel III-220 i udkastet til traktat om en forfatning for Europa styrker samhørighedsmålene ved at indføre en territorial dimension: »For at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed udvikler og fortsætter denne sin indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed«;
- 3) udvidelsen har affødt yderligere krav om samhørighed i Europa, som vil kræve en langsigtet og vedholdende indsats —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) vedtaget følgende udtalelse:

INDLEDNING

vante redskab til at gennemføre principperne om solidaritet og samarbejde og således udgør en af de vigtigste hjørnesten i integrationen af EU's befolkninger og territorier,

I. Generel kontekst

REGIONSUDVALGET

1. mener, at samhørighedspolitikken regionale dimension er af stor betydning (jf. artikel 158 i EF-traktaten) og bør styrkes efter udvidelsen for at fremme en harmonisk udvikling i EU,

2. er tilfreds med de senere års resultater, hvad angår samhørighed og EU-regionalpolitikken positive indvirkning på Fællesskabets sociale og økonomiske samhørighed som helhed. Udvalget påpeger på ny, at den i traktaten fastlagte samhørighedspolitik er det vægtigste, det mest synlige og det mest rele-

3. godkender Kommissionens budgetforslag om at afsætte 336,1 mia. EUR til samhørighedspolitikken og fordele dette beløb på de tre mål. Det finder Kommissionens finansieringsforslag tilstrækkeligt til at sikre fortsat fremme af regionerne i EU-15, samtidig med at de nye medlemsstater støttes på lige fod, forudsat at midlerne fordeles korrekt og koncentrerer om løsningen af de mest graverende problemer. Dette forslag godkendes foreløbigt, dog på den udtrykkelige betingelse, at Kommissionen og medlemsstaterne — på baggrund af de nye krav, udvidelsen medfører — søger at sikre en rimelig forhøjelse af disse midler,

⁽³⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 53.

4. mener, at ethvert forslag fra EU's side om at nedskære budgettet, uanset dets form, vil bringe grundlaget for samhørighedspolitikken i fare og derfor underminere solidaritetsprincippet, som, når alt kommer til alt, er et særskilt og afgørende element i det europæiske samarbejdes identitet.

5. afviser følgelig ethvert forsøg på budgetmæssige justeringer af de beløb, Kommissionen foreslår mht. fordeling af midlerne mellem målene,

6. fremhæver endnu engang, at en effektiv regionalpolitik i hele EU hænger uløseligt sammen med gennemførelsen af Lissabon- og Göteborg-dagsordenen. Fremtidig vækst og konkurrenceevne i alle regioner i EU fremmes i højere grad ved at videreføre EU's samhørighedspolitik for alle regioner end ved igen at gøre den til et nationalt anliggende. EU's konkurrenceevne afhænger af den enkelte regions konkurrenceevne,

7. advarer om, at forsinkelser i programperiodens start som følge af lange forhandlinger vil føre til forstyrrelser i finansieringen og ustabilitet for alle lokale og regionale myndigheder i EU.

II. Et nyt partnerskab for samhørighedspolitik

REGIONSUDVALGET

8. godkender **koncentrationen af ressourcer og prioriterede opgaver på de tre mål** (konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og territorielt samarbejde). Dette vil forbedre den interne sammenhæng i henseende til koordinering mellem strukturfondene på EU-plan og koordinering med specifikke sektorbestemte EU-tiltag. Endvidere vil den eksterne sammenhæng blive styrket i kraft af forbindelser mellem de forskellige indsatsniveauer (det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau),

9. glæder sig over, at **Samhørighedsfonden** finder anvendelse på medlemsstater, hvis BNP ligger under 90 % af EU-gennemsnittet. Der bør findes en politisk løsning for de medlemsstater, som fremover ikke vil være støtteberettigede som følge af udvidelsen,

10. godkender forslaget om, at strukturfondsstøtte under **»konvergensmålet«** fokuseres på bæredygtig regional og lokal økonomisk udvikling,

11. godkender Kommissionens forslag om at finde en løsning for de regioner, som er berørt af den såkaldte **statistiske effekt** inden for det nye konvergensmål. Den nuværende udformning af reglerne herom i forordningsforslaget er dog ikke fyldestgørende, da den ikke giver nogen planlægnings sikkerhed i relation til støttens omfang og den støtteretlige behandling.

12. godkender Kommissionens forslag om at opstille et **»konkurrenceevne- og beskæftigelsesmål«** for alle de regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet; der bør tages særligt hensyn til regioner med store socioøkonomiske problemer og større strukturelle tilpasningsbehov. Disse regioner bør defineres på grundlag af ens kriterier. Udvalget godkender også, at dette nye mål skal gælde for det regionale niveau som helhed,

13. bifalder, at de regioner, som fuldt ud dækkes af mål 1 i 2006, og som ikke er støtteberettigede inden for konvergensmålene, omfattes af en midlertidig støtte (»indfasning») og fortsat kan drage nytte af strukturfondene, så de på rimelige og lige vilkår kan deltage i den videre opfyldelse af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse,

14. udtrykker tilfredshed med opstillingen af et særligt **»mål for territorielt samarbejde«** og integreringen af tværnationalt, grænseoverskridende og netværksbaseret samarbejde, men anmoder tillige om at få medtaget tværregionalt samarbejde som en selvstændig del af det nye mål. Dette mål bør lægge særlig vægt på udbredelse af innovation og bedste praksis for at fremme EU's konkurrenceevne.

15. bifalder, at støtten fra fondene tager hensyn til **Europas territoriale dimension** med særlig vægt på revitalisering af byområder, fiskeriafhængige regioner, regioner med særlige geografiske og naturbetingede handicap (øer, tyndt befolkede områder, bjergområder og grænseområder) samt regioner i EU's yderste periferi,

16. bifalder det nyligt foreslåede **naboskabsinstrument** som et instrument, der styrker tanken om et fælles europæisk hus, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge klare forslag til en koordinering mellem dette instrument og målet om territorielt samarbejde for at opnå størst mulige gensidige synergier,

17. understreger, at det er nødvendigt at genoverveje visse tværnationale områder for at tage hensyn til Europas nye politiske geografi i lyset af den **kommende udvidelse**, og foreslår, at man opretholder de tværnationale samarbejdsområder fra den nuværende periode 2000-2006, som har opfyldt EU's krav om konsekvens og effektivitet og bidraget til at udvikle fælles interesser og muligheder i de regioner, som de omfatter,

18. bifalder integreringen af **kønsperspektivet** i alle faser af programmeringen, gennemførelsen og evalueringen af fondene,

19. sætter pris på den indsats, der er gjort for at **forenkle administrationen** og forbedre gennemsigtigheden og forvaltningen af de fonde, som hører ind under den generelle forordning, og nærer det ønske, at gennemførelsesbestemmelserne for fondene, som Kommissionen skal vedtage, vil blive præget af samme forenklingsindsats,

20. støtter forslagene om at styrke **partnerskabet** og samarbejdet mellem lokale, regionale, nationale og EU-myndigheder samt med private og sociale aktører i hele programmerings-, gennemførelses- og evalueringsprocessen for strukturfondene og Samhørighedsfonden,

21. går ind for indførelsen af den **strategiske approach** i programmeringssystemet, fordi den fører til en ny politisk proces, som både vil kunne forbedre planlægningens kvalitet og forvaltningens effektivitet. Samtidig giver den mulighed for en bedre koordinering mellem de nationale strategier og samhørighedspolitikens strategiske mål.

22. mener, at indførelsen af **nationale strategiske referenciprogrammer** vil overføre forvaltningsansvar til forvaltningsmyndighederne for de operationelle programmer, hvorved de lokale og regionale myndigheders rolle i alle samhørighedspolitikens faser kan styrkes yderligere,

23. er enig i, at medtagelsen af nye undtagelser vedrørende anvendelsen af n+2-reglen øger **fleksibiliteten** og hjælper regionerne, især i de nye medlemsstater, med at absorbere de midler, der stilles til rådighed inden for samhørighedspolitikken, rettidigt og korrekt. Regionsudvalget forventer dog, at Kommissionen tager de nødvendige skridt til at opnå større fleksibilitet.

III. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

24. understreger, at forenkling ikke blot er et spørgsmål om decentralisering, men også et spørgsmål om **større ansvarlighed** i hele systemet. Regionsudvalget understreger betydningen af partnerskabsprincippet og inddragelsen af valgte repræsentanter fra lokale og regionale myndigheder og anmoder Kommissionen om at tilskynde medlemsstaterne til at udnytte muligheden for at indgå trepartsaftaler, hvor dette er relevant,

25. støtter Kommissionens indsats for at styrke **nærhedsprincippet** (subsidiaritet). I forbindelse med forenklingsbestræbelserne vil Regionsudvalget derfor gerne understrege vigtigheden af ikke at øge centraliseringen på medlemsstatsplan. Det er vigtigt også at sikre subsidiaritetsprocessen på lokalt og regionalt plan. Målet må ikke være blot at overdrage ansvaret til medlemsstaterne, men at involvere de berørte aktører i den rette etape i gennemførelsen af samhørighedspolitikens mål. Udvalget ønsker derfor, at nærhedsprincippet skal finde anvendelse inden for medlemsstaterne og ikke kun mellem medlemsstaterne og Den Europæiske Union,

26. mener, at den øgede inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i alle faser af næste programmeringsperiode

vil bidrage positivt til fjernelsen af de absorptionsproblemer, som opstod i indeværende programmeringsperiode.

27. opfordrer Kommissionen til at fastlægge rammer til støtte for **territorial differentiering i reglerne for statsstøtte** for at bane vej for målrettede offentlige investeringer, især hvor disse kan korrigere for markedssvigt, med henblik på at nå målet om territorial samhørighed,

28. foreslår, at visse **meget tyndt befolkede regioner** behandles som en kategori for sig, med passende hensyntagen til de herskende vilkårs alvorlige karakter, som anført i tiltrædelsestraktaterne for Sverige og Finland,

29. mener, at forslaget om **gennemførelsen af målet om europæisk territorielt samarbejde** bør formuleres klarere. Der bør gøres en betydelig indsats i retning af administrativ forenkling, navnlig for fremmeprogrammer, som forvaltes på tværs af grænserne, da EU's yderst komplicerede retlige og administrative forskrifter hidtil har udgjort en væsentlig hindring for det grænseoverskridende samarbejde,

30. udtrykker tilfredshed med, at **søgrænser** medtages med henblik på territorielt samarbejde og kræver, at grænsen på 150 km fortolkes fleksibelt for at muliggøre et fornuftigt samarbejde mellem regioner med fælles søgrænser,

31. foreslår, at de regionale programmer — for at forbedre **det tværregionale samarbejdes effektivitet** — skal dække en bred vifte af strategiske emner, som repræsenterer en merværdi på europæisk plan, og tildeles tilstrækkelige finansielle ressourcer,

32. bifalder den vægt, Kommissionen tillægger styrkelsen af **social integration**, og ønsker flere foranstaltninger, der kan imødekomme handicappede menneskers behov,

33. mener, at opmærksomheden bør skærpes om problemet med befolkningens aldring, som er en af de største udfordringer for Europa i de kommende årtier,

34. anbefaler kraftigt, at fremtidige programmer finansieret af strukturfondene dækker emner som byfornyelse, social armod, økonomisk omstrukturering og offentlig transport, som alle gør sig specielt gældende i storbyområder. Strukturfondene skal støtte en bæredygtig udvikling i storbyerne,

35. ser med bekymring på, at EU's medfinansieringssats fastsættes ud fra de samlede offentlige udgifter, da dette kan afholde den private sektor fra at deltage i programmerne. Regionsudvalget foreslår derfor, at bidraget fra fondene beregnes ud fra de samlede nationale udgifter som et vigtigt redskab til at styrke **private-offentlige partnerskaber**,

36. opfordrer indtrængende til, at Regionsudvalget aktivt høres via deltagelse i den årlige gennemgang af dagsordenerne for konkurrencedygtighed og samhørighed på **Rådets forårstopmøde**. Dermed vil lokale og regionale myndigheder få mulighed for at fremføre spørgsmål samt eksempler på god praksis, hvilket er nødvendigt, for at den åbne koordinationsmetode kan fungere mere effektivt ved gennemførelsen af dagsordenerne fra Lissabon og Göteborg,

37. mener, at den **nationale strategiske referenceramme** bør være et kortfattet dokument, som giver de regionalt styrede operationelle programmer et passende spillerum til at fastsætte specifikke mål og foranstaltninger for den enkelte region. Endvidere må det undgås, at dokumentet medfører forsinkelser i processen for de operationelle programmets vedtagelse og lægger yderligere bånd på disses gennemførelse,

38. anmoder Kommissionen om at opretholde den nuværende ordning med **resultatreserven**,

39. foreslår at se nærmere på en ordning hvor kun **refunderbar moms** ikke ville være berettiget til bidrag under EFRU,

svarende til hvad Kommissionen allerede har foreslået for ESF. For øjeblikket medfører dette konkrete udgifter til foranstaltninger på lokalt og regionalt plan. Da moms er et provenu for staten, bør der findes frem til en model, som kan fjerne dens negative indvirkning lokalt og regionalt,

40. mener, at **n+2-reglen** vedbliver med at virke negativt ind på programmeringsperiodens start, især i forbindelse med målet om territorielt samarbejde samt med vigtige investeringss projekter, som ikke når op på tærskelbeløbet for store projekter. Denne negative indvirkning kunne begrænses væsentligt, hvis man hævdede grænsen for den acontobetaling, som ikke er underlagt automatisk frigørelse,

41. anmoder om, at de operationelle programmer, prioriteringer og foranstaltninger klart henviser til bindende miljøforpligtelser,

42. mener, at samhørighedspolitikken bør fremme en fysisk planlægning, som kan tage hensyn til de eksisterende trans-europæiske samarbejdsstrukturer og de samarbejdsperspektiver, der ligger i de fælles karakteristika.

REGIONSUDVALGETS HENSTILLINGER

AFSNIT I

MÅL OG ALMINDELIGE REGLER FOR STØTTE

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Henstilling 1

Artikel 2, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5) »offentlige udgifter«: ethvert offentligt bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra statens og regionale og lokale myndigheders budgetter og Den Europæiske Unions budgetter for strukturfondene og Samhørighedsfonden, og alle tilsvarende udgifter Ethvert bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra offentlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentlige organer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, betragtes som et offentligt bidrag	5) »offentlige udgifter«: ethvert offentligt bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra statens og nationale , regionale og lokale myndigheders budgetter og Den Europæiske Unions budgetter for strukturfondene og Samhørighedsfonden, og alle tilsvarende udgifter Ethvert bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra offentlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentlige organer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, betragtes som et offentligt bidrag

Begrundelse

Offentlige udgifter er offentlige bidrag fra offentlige organer. Det er unødvendigt at præcisere, hvor de offentlige midler kommer fra. Det skaber kun forhindringer og begrænsninger i stedet for kreativitet på lokalt og regionalt plan sammen med partnerskabet som omtalt i artikel 10.

Henstilling 2

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Formålet med Fællesskabets indsats i henhold til traktatens artikel 158 er at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i det udvidede Fællesskab med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling i Fællesskabet. Denne foranstaltning træffes med støtte fra fondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter. Sigtet dermed er at imødegå de udfordringer, der knytter sig til de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, som navnlig er opstået for lande og regioner, der er bagefter i udvikling, til fremskyndelsen af den økonomiske og sociale omstrukturering og til befolkningens aldring. De foranstaltninger, der træffes i fondenes regi, omfatter på nationalt og regionalt plan Fællesskabets prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen, social integrering og miljøbeskyttelse og -kvalitet	1. Formålet med Fællesskabets indsats i henhold til traktatens artikel 158 er at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i det udvidede Fællesskab med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling i Fællesskabet. Denne foranstaltning træffes med støtte fra fondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter. Sigtet dermed er at imødegå de udfordringer, der knytter sig til de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, som navnlig er opstået for lande og regioner, der er bagefter i udvikling, til fremskyndelsen af den økonomiske og sociale omstrukturering og til befolkningens aldring. Ved at forfølge de samhørighedspolitiske mål bidrager Fællesskabet til at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af de økonomiske aktiviteter i EU's regioner. De foranstaltninger, der træffes i fondenes regi, omfatter på nationalt og regionalt plan Fællesskabets prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen, social integrering og miljøbeskyttelse og -kvalitet.

Begrundelse

Ved at understrege samhørighedspolitikens mål generelt og omtale aktiviteter og foranstaltninger i et andet underafsnit i teksten er fokus igen på den fælles samhørighedspolitik på fællesskabsplan. Henstillingen ligger på linje med artikel 1 i forordning 1260/99, som anfører, at »ved at forfølge disse mål bidrager Fællesskabet til at ...«. Udformningen af det nuværende forslag til forordning forskyder helt klart vægten. »De foranstaltninger, der træffes i fondenes regi, omfatter på nationalt og regionalt plan Fællesskabets prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten« (finansielt mål). Denne bestemmelse lægger helt klart vægten et andet sted end det nuværende forslag.

Henstilling 3

Artikel 3, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) Sigtet med målet om »konvergens« er at fremskynde konvergens for de mindst udviklede medlemsstater og regioner ved at forbedre betingelserne for vækst og beskæftigelse via højnelse og forbedring af kvaliteten af investeringer i fysisk og menneskelig kapital, udbygning af innovation og vidensamfundet, tilpasning til den økonomiske og sociale udvikling, beskyttelse og forbedring af miljøet samt administrativ effektivitet. Dette mål er fondenes prioriterede opgave.	a) Sigtet med målet om »konvergens« er at fremskynde konvergens for de mindst udviklede medlemsstater og regioner ved at forbedre betingelserne for vækst og beskæftigelse via højnelse og forbedring af kvaliteten af investeringer i fysisk og menneskelig kapital, infrastruktur, iværksætteri, udbygning af innovation og vidensamfundet, tilpasning til den økonomiske og sociale udvikling, beskyttelse og forbedring af miljøet samt administrativ effektivitet. Dette mål er fondenes prioriterede opgave.

Begrundelse

Det er vigtigt, at der i forbindelse med konvergensmålet klart lægges vægt på infrastrukturens spørgsmål, og ikke blot fysiske infrastrukturer, men også menneskelig kapital og iværksætter-infrastruktur samt udvikling af innovation og vidensamfundet, beskyttelse af miljøet og større administrativ effektivitet.

Henstilling 4*Artikel 6, stk. 1*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved fremlæggelsen af den i artikel 25 omhandlede nationale strategiske referenceramme meddeler hver berørt medlemsstat, for hvilke NUTS I- eller NUTS II-regioner den vil fremlægge et program med henblik på EFRU-finansiering.	Ved fremlæggelsen af den i artikel 25 omhandlede nationale strategiske referenceramme meddeler hver berørt medlemsstat i samråd med regionerne, for hvilke NUTS I- eller NUTS II-regioner den vil fremlægge et program med henblik på EFRU-finansiering. <u>I henhold til artikel 34, stk. 2, kan medlemsstaterne også foreslå programmer på et andet, mere relevant niveau.</u>

Begrundelse

For klarhedens skyld bør der indsættes en specifik reference til artikel 34 (stk. 2), i henhold til hvilken en medlemsstat har mulighed for at foreslå operationelle programmer på et andet niveau end NUTS I- og NUTS II-regioner.

Henstilling 5*Artikel 7, stk. 3*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For så vidt angår samarbejdsnet og udveksling af erfaringer, er Fællesskabets område støtteberettiget.	For så vidt angår samarbejdsnet og udveksling af erfaringer Når det gælder et bredt anlagt tværregionalt samarbejde, som kan strække fra erfaringsudveksling til investeringsprojekter, er Fællesskabets område støtteberettiget. <u>Dermed sikres det, at projekter ved EU' s hidtidige indre grænser og de nye ydre grænser også fremover vil være mulige.</u>

Begrundelse

Tværnationalt samarbejde finder sted i en af de 13 regioner, som er udpeget til formålet. Herudover er der behov for at iværksætte samarbejdsprojekter mellem regioner fra hele EU's område, som ikke hører under grænseoverskridende eller tværnationalt samarbejde. Hvis samarbejdet begrænses til erfaringsudveksling og samarbejdsnet, tages der ikke tilstrækkeligt hensyn til disse regioners behov for videregående samarbejde med andre EU-regioner. Det grænseoverskridende, tværnationale samarbejdes brede tematik bør derfor også anvendes på det tværregionale samarbejde.

KAPITEL IV

Principper for støtte**Henstilling 6***Artikel 10, stk. 1*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Støtten fra fondene fastsættes af Kommissionen inden for rammerne af et tæt samarbejde, i det følgende benævnt »partnerskab«, mellem Kommissionen og en medlemsstat. Medlemsstaten tilrettelægger efter gældende nationale regler og procedurer et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:	Støtten fra fondene fastsættes af Kommissionen inden for rammerne af et tæt samarbejde, i det følgende benævnt »partnerskab«, mellem Kommissionen og en medlemsstat <u>samt regionerne</u> . Medlemsstaten tilrettelægger efter gældende nationale regler og procedurer et partnerskab med de relevante myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

Begrundelse

Forordningen må sikre regionernes medvirken i alle fondenes forhandlingsfaser. I Kommissionens forslag er regionernes deltagelse i forhandlingsfasen afhængig af, om medlemsstaten udpeger dem. En direkte dialog mellem regionerne og Kommissionen er af vital betydning, når man skal drøfte, hvilke foranstaltninger fondene skal gennemføre på deres territorium og kompetenceområde.

Kommissionen understreger selv i hvidbogen om styreformer i EU, at regionernes øgede ansvar på EU's politikområder og nærmere bestemt i samhørighedspolitikken ikke er blevet fulgt op af en reelt større medinddragelse i EU. Ifølge Kommissionen beror dette på, at de nationale regeringer ikke i tilstrækkeligt omfang inddrager regionerne i forberedelsen af deres holdninger til EU-politikken. sikre Regionernes deltagelse i samhørighedspolitikken kan bl.a. sikres ved i forordningerne at fastlægge bestemmelser om deres deltagelse i forhandlingsprocessen.

Forordningen bør kort sagt anerkende regionerne som forvaltnings- og betalingsmyndigheder. Derfor er det nødvendigt, at de har en direkte dialog med Kommissionen i alle faser af forhandlingerne om fondene.

Henstilling 7

Artikel 10, stk. 1, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljømæssige partnere, ikke-statslige organisationer og organer, der er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.	c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljømæssige partnere, ikke-statslige organisationer, socialøkonomiske organisationer og organer, der er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

Begrundelse

Partnerskabet bør styrke inddragelse af socialøkonomiske organisationer.

Henstilling 8

Artikel 10, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerkategoriers respektive institutionelle, retlige og finansielle kompetence Partnerskabet omfatter forberedelse og overvågning af den nationale strategiske referenceramme og forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager inden for den frist, der er fastsat for hver af de forskellige programmeringsetaper, hver enkelt af de egnede partnere, særlig regionerne, i denne etape.	2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerkategoriers respektive institutionelle, retlige og finansielle kompetence Partnerskabet omfatter forberedelse og overvågning af den nationale strategiske referenceramme og forberedelse, finansiering, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager inden for den frist, der er passende for at få en indvirkning på fastsat for hver af de forskellige programmeringsetaper, hver enkelt af de egnede partnere, særlig regionerne og byerne, i denne etape.

Begrundelse

Det er vigtigt, at partnerskabet gives en chance for at få indvirkning på programmeringsetaperne. Dette kan kun opnås, hvis det har en passende tid til rådighed. Det er også vigtigt, at det får indvirkning på finansieringsproblemerne, og der bør derfor tilføjes en bemærkning herom.

KAPITEL V

Finansieringsramme**Henstilling 9***Artikel 15, stk. 2*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 15</i> Samlede midler 1. De midler, der stilles til rådighed til forpligtelser for fondene i perioden 2007-2013, andrager 336,1 mia. EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er anført i bilag 1. Med henblik på programmeringen og den efterfølgende optagelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de i første afsnit omhandlede beløb med 2 % årligt. Budgetmidlernes fordeling mellem de i artikel 3, stk. 2, fastlagte mål skal være sådan, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af målet om »konvergens«. 2. Kommissionen udarbejder vejledende årlige fordelinger mellem medlemsstaterne efter kriterierne i artikel 16, 17 og 18, jf. dog de i artikel 20 og 21 omhandlede bestemmelser.	<i>Artikel 15</i> Samlede midler 1. De midler, der stilles til rådighed til forpligtelser for fondene i perioden 2007-2013, andrager 336,1 mia. EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er anført i bilag 1. Med henblik på programmeringen og den efterfølgende optagelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de i første afsnit omhandlede beløb med 2 % årligt. Budgetmidlernes fordeling mellem de i artikel 3, stk. 2, fastlagte mål skal være sådan, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af målet om »konvergens«. 2. Kommissionen udarbejder vejledende årlige fordelinger mellem medlemsstaterne og regionerne efter kriterierne i artikel 16, 17 og 18, jf. dog de i artikel 20 og 21 omhandlede bestemmelser. <u>Der skal tages særlig hensyn til regioner med alvorlige og varige fysiske og demografiske ulemper, som f.eks. de tyndt befolkede regioner længst mod nord samt ø-, grænse- og bjergregioner.</u>

Begrundelse

Regionerne bør inddrages i fordelingen af midlerne. Kommissionens forslag overlader denne fordeling udelukkende til medlemsstaterne. Ifølge det første udkast til den tredje samhørighedsrapport ville midlerne blive fordelt på grundlag af en vejledende fordeling mellem regionerne, som Kommissionen opstillede. Dette afsnit indgik ikke i den endelige rapport. Det bør også understreges, at de kriterier, der er opstillet i artikel 16, 17 og 18, gælder for den statslige fordeling, hvorfor kriterier for den regionale fordeling bør tilføjes.

Denne tilføjelse skønnes nødvendig for at bringe den generelle forordning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forfatningstraktaten (artikel III-220).

Henstilling 10*Artikel 17, stk. 2*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. De i stk. 1, litra a), omhandlede bevillinger fordeles ligeligt mellem programmer finansieret af EFRU og programmer finansieret af ESF.	2. De i stk. 1, litra a), omhandlede bevillinger fordeles ligeligt mellem programmer finansieret af EFRU og programmer finansieret af ESF i et forhold, der fastsættes <u>på grundlag af de regionale omstændigheder, og med udbredt decentralisering i forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser.</u>

Begrundelse

Omlægningen fra en økonomi, der er baseret på landbrug og traditionel produktion, til en videnøkonomi kræver en stor indsats fra erhvervslivets side til fordel for produkt-, proces- og markedsinnovation. Støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling vil være et mere effektivt middel til at nå målet end støtte fra Den Europæiske Socialfond.

AFSNIT II

STRATEGISK APPROACH FOR SAMHØRIGHED

KAPITEL I

*Strategiske fællesskabsretningslinjer til sikring af samhørighed***Henstilling 11***Artikel 23*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For hvert af fondenes mål tilstræber disse retningslinjer navnlig at løse Fællesskabets prioriterede opgaver med henblik på at fremme en afbalanceret, harmonisk og bæredygtig udvikling.	For hvert af fondenes mål tilstræber disse retningslinjer navnlig at løse Fællesskabets prioriterede opgaver med henblik på at fremme en afbalanceret, harmonisk og bæredygtig udvikling, <u>især gennem mindskelse af regionale forskelle i overensstemmelse med Lissabon-strategien og Göteborg-målene.</u>

Begrundelse

Regionsudvalget ønsker at minde om, at det grundlæggende regionalpolitiske mål er at mindske regionale forskelle, som anført i traktatens artikel 158.

Henstilling 12*Artikel 25, stk. 1*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaten fremlægger en national strategisk reference-ramme, som sikrer, at Fællesskabets strukturelle støtte er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer, og som fastlægger forbindelsen mellem på den ene side Fællesskabets prioriterede opgaver og på den anden side de nationale og regionale prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling og den nationale beskæftigelsesbehandlingsplan. Rammen udgør et referenceinstrument for forberedelsen af fondenes programmering.	Medlemsstaten fremlægger en national strategisk reference-ramme, som sikrer, at Fællesskabets strukturelle støtte er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer, og som fastlægger forbindelsen mellem på den ene side Fællesskabets prioriterede opgaver og på den anden side de nationale og regionale <u>og bymæssige</u> prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling og den nationale beskæftigelsesbehandlingsplan. Rammen udgør et kortfattet og strategisk referenceinstrument for forberedelsen af fondenes programmering.

Begrundelse

Det er fornuftigt at indføje en henvisning til bymæssige prioriterede opgaver, da hver enkelt national referenceramme skal præcisere, hvordan byforanstaltninger prioriteres.

Regionsudvalget mener, at de regionalt styrede operationelle programmer bør have tilstrækkeligt spillerum til at fastsætte specifikke mål og foranstaltninger for den enkelte region.

Henstilling 13*Artikel 25, stk. 2*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Hver national strategisk referenceramme indeholder en kortfattet beskrivelse af medlemsstatens strategi og den operationelle gennemførelse deraf.	2. Hver national strategisk referenceramme indeholder en kortfattet beskrivelse af medlemsstatens strategi og den operationelle gennemførelse deraf. <u>Denne strategi bør bygge på partnerskabsprincippet som defineret i artikel 10.</u>

Begrundelse

Det er udmærket at opstille en national strategisk referenceramme, men den bør være kraftigt påvirket af den lokale og regionale situation.

Henstilling 14

Artikel 27, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Årsrapport fra medlemsstaterne For første gang i 2008 og senest den 1. oktober hvert år forelægger hver medlemsstat Kommissionen en rapport om, hvor langt den er kommet med gennemførelsen af sin strategi og virkeliggørelsen af målene deri under særlig hensyntagen til de fastsatte indikatorer og deres bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets strategiske samhørighedsretningslinjer samt foretagne evalueringer. I rapporten henvises til den nationale beskæftigelseshandlingsplan.	Årsrapport fra medlemsstaterne For første gang i 2008 2009 og senest den 1. oktober hvert år forelægger hver medlemsstat Kommissionen en rapport om, hvor langt den er kommet med gennemførelsen af sin strategi og virkeliggørelsen af målene deri under særlig hensyntagen til de fastsatte indikatorer og deres bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets strategiske samhørighedsretningslinjer samt foretagne evalueringer. I rapporten henvises til den nationale beskæftigelseshandlingsplan.

Begrundelse

Begyndelsen af den strategiske planlægning, som skal føre til en egentlig evaluering af samhørighedspolitikken, bør være 2009.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser om strukturfondene og samhørighedsfonden**Henstilling 15**

Artikel 31, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen vedtager hvert operationelt program hurtigst muligt efter, at medlemsstaten formelt har fremlagt det.	Kommissionen vedtager hvert operationelt program hurtigst muligt inden seks måneder efter, at medlemsstaten formelt har fremlagt det.

Begrundelse

Der må være en grænse for, hvor lang tid medlemsstaterne skal vente på Kommissionens endelige afgørelse. Der foreslås derfor en mere nøjagtig tidsfrist.

Henstilling 16

Artikel 32, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På medlemsstatens eller Kommissionens initiativ og efter overvågningsudvalgets godkendelse underkastes de operationelle programmer en fornyet undersøgelse og revideres om fornødent for resten af programmeringsperioden efter betydelige socioøkonomiske forandringer eller for at tage større eller et andet hensyn til Fællesskabets prioriterede opgaver, navnlig i lyset af Rådets konklusioner.	På medlemsstatens eller Kommissionens eller de berørte støtteområders initiativ og efter overvågningsudvalgets godkendelse underkastes de operationelle programmer en fornyet undersøgelse og revideres om fornødent for resten af programmeringsperioden efter betydelige socioøkonomiske forandringer eller for at tage større eller et andet hensyn til Fællesskabets prioriterede opgaver, navnlig i lyset af Rådets konklusioner. Denne revisionsprocedure vil være i overensstemmelse med artikel 10.

Begrundelse

Det er vigtigt, at partnerskabet, som anført i artikel 10, får indflydelse på beslutningen om at underkaste programmerne en fornyet undersøgelse.

Henstilling 17

Artikel 32, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Kommissionen træffer en afgørelse om anmodningerne om revision af operationelle programmer hurtigst muligt efter, at medlemsstaten formelt har indgivet anmodningen.	2. Kommissionen træffer en afgørelse om anmodningerne om revision af operationelle programmer hurtigst muligt inden tre måneder efter, at medlemsstaten formelt har indgivet anmodningen.

Begrundelse

Der må være en grænse for, hvor lang tid medlemsstaterne skal vente på Kommissionens endelige afgørelse. Der foreslås derfor en mere nøjagtig tidsfrist.

Henstilling 18

Artikel 36, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Operationelle programmer finansieret af EFRU omfatter derudover for målene om »konvergens« og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«: a) foranstaltninger til interregionalt samarbejde med mindst én region i en anden medlemsstat under hvert regionalt program	4. Operationelle programmer finansieret af EFRU kan omfatte derudover for målene om »konvergens« og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« <u>omfatte</u> : a) foranstaltninger til , som tager sigte på interregionalt samarbejde med mindst én region i en anden medlemsstat under hvert regionalt program

Begrundelse

Når der træffes afgørelse om foranstaltningerne, må det anføres, hvilken region der er tale om. Det er ikke muligt på forhånd at afgøre, hvilken region eller hvilke regioner der skal samarbejdes med på programplan. Det er i lyset af selve projekterne, at det skal kunne afgøres, hvilken region eller hvilke regioner der skal samarbejdes med.

Henstilling 19

Artikel 40, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Kommissionen træffer en afgørelse hurtigst muligt efter, at medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden har fremlagt alle de i artikel 39 omhandlede oplysninger.	3. Kommissionen træffer en afgørelse hurtigst muligt <u>senest seks måneder</u> efter, at medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden har fremlagt alle de i artikel 39 omhandlede oplysninger.

Begrundelse

Der må være en grænse for, hvor lang tid medlemsstaterne skal vente på Kommissionens endelige afgørelse. Der foreslås derfor en mere nøjagtig tidsfrist.

Henstilling 20*Artikel 41, stk. 1*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operationelt program til et eller flere mellemliggende organer, som udpeges af forvaltningsmyndigheden, herunder lokale myndigheder, regionale udviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer, og som forestår gennemførelsen af en eller flere foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i en aftale, der indgås mellem forvaltningsmyndigheden og det pågældende organ.	Forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operationelt program til et eller flere mellemliggende organer, som udpeges af forvaltningsmyndigheden, herunder regionale og lokale myndigheder, regionale udviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer, og som forestår gennemførelsen af en eller flere foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i en aftale, der indgås mellem forvaltningsmyndigheden og det pågældende organ.

Begrundelse

Det forekommer passende at specificere, at regionale myndigheder også kan have fået forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operationelt program via et globaltilskud i opdrag.

AFSNIT IV

EFFEKTIVITET

KAPITEL I

Evaluerings**Henstilling 21***Artikel 45, stk. 1*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Fællesskabets strategiske retningslinjer, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer underkastes evaluering. Formålet med evalueringerne er at forbedre fondsstøttens kvalitet og effektivitet og sammenhængen deri samt gennemførelsen af operationelle programmer. Desuden er formålet at vurdere virkningerne i henseende til Fællesskabets strategiske mål, traktatens artikel 158 og de særlige strukturproblemer for de pågældende medlemsstater og regioner, samtidig med at der tages hensyn til de behov, der knytter sig til bæredygtig udvikling, og til den relevante fællesskabslovgivning om miljøvirkninger og strategisk miljøvurdering.	1. Fællesskabets strategiske retningslinjer, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer underkastes evaluering. Formålet med evalueringerne er at forbedre fondsstøttens kvalitet og effektivitet og sammenhængen deri samt gennemførelsen af operationelle programmer. Desuden er formålet at vurdere virkningerne i henseende til Fællesskabets strategiske mål, traktatens artikel 158 og de særlige strukturproblemer for de pågældende medlemsstater og regioner, samtidig med at der tages hensyn til de behov, der knytter sig til bæredygtig udvikling, og til den relevante fællesskabslovgivning om miljøvirkninger og strategisk miljøvurdering, <u>ligestilling mellem mænd og kvinder, ikke-forskelsbehandling på grundlag af EF-traktatens artikel 13, social udstødelse og adgang for handicappede.</u>

Begrundelse

Ikke-forskelsbehandling og social udstødelse er vigtige forpligtelser og mål for Det Europæiske Fællesskab og bør anerkendes eksplicit i målsætningerne for de strategiske retningslinjer.

KAPITEL II

Reserver

Henstilling 22

Artikel 48

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. I forbindelse med den årlige drøftelse, der er omhandlet i artikel 29, fordeler Rådet i 2011 efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161 den i artikel 20 omhandlede reserve mellem medlemsstaterne for at belønne fremskridt i forhold til den oprindelige situation: a) for målet om »konvergens« på grundlag af følgende kriterier:. i) væksten i bruttonationalproduktet per capita opgjort på NUTS II-niveau i forhold til Fællesskabets gennemsnit på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010 ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010. b) for målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« på grundlag af følgende kriterier i) pro rata-tildeling til de regioner, der i tidsrummet 2007-2010 mindst har anvendt 50 % af deres EFRU-tildeling til innovationsrelaterede aktiviteter som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. [...] ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010. 2. Hver medlemsstat fordeler de pågældende beløb mellem operationelle programmer under hensyn til de i stk. 1 fastsatte kriterier.	1. I forbindelse med den årlige drøftelse, der er omhandlet i artikel 29, fordeler Rådet i 2011 efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161 den i artikel 20 omhandlede reserve mellem medlemsstaterne for at belønne fremskridt i forhold til den oprindelige situation: a) for målet om »konvergens« på grundlag af følgende kriterier:. i) væksten i bruttonationalproduktet per capita opgjort på NUTS II-niveau i forhold til Fællesskabets gennemsnit på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010 ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010. b) for målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« på grundlag af følgende kriterier i) pro rata-tildeling til de regioner, der i tidsrummet 2007-2010 mindst har anvendt 50 % af deres EFRU-tildeling til innovationsrelaterede aktiviteter som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. [...] ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010. 2. Hver medlemsstat fordeler de pågældende beløb mellem operationelle programmer under hensyn til de i stk. 1 fastsatte kriterier. 1. Hver medlemsstat vurderer i snævert samarbejde med Kommissionen i forbindelse med de enkelte mål og senest den 31. december 2010 resultaterne af hver enkelt af deres operationelle programmer på grundlag af et begrænset antal overvågningsindikatorer, som afspejler effektivitet, forvaltning og finansiell gennemførelse og måler midtvejs-resultaterne i forhold til de oprindelige specifikke mål. Medlemsstaterne træffer i snævert samarbejde med Kommissionen afgørelse om disse indikatorer på baggrund af oplysninger fra de regionale myndigheder under hensyntagen til alle eller dele af en vejledende liste af indikatorer, der foreslås af Kommissionen, og sætter tal på dem i de forskellige eksisterende årlige gennemførelsesrapporter samt i midtvejs-evalueringsrapporten. Medlemsstaterne er ansvarlige for deres anvendelse. 2. Midtvejs og senest den 31. marts 2011 fordeler Kommissionen i snævert samarbejde med og på forslag af de pågældende medlemsstater, i forbindelse med de enkelte mål, under hensyntagen til forskellige institutionelle forhold og den tilhørende programmering, forpligtelsesbevillingerne til de operationelle programmer og de af deres prioriterede opgaver, der anses for succesfulde.

Begrundelse

Kommissionens forslag om at ændre »filosofien« og fordelingen af reserven mellem medlemsstaterne på baggrund af kvalitet og resultater er ikke passende. Reserven til belønning for kvalitet og resultater bør fordeles af medlemsstaten, ligesom det var tilfældet i den tredje programmeringsperiode (2000-2006).

Henstilling 23*Artikel 49*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
National reserve til uforudsete udgifter 1. Medlemsstaten afsætter et beløb svarende til 1 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om »konvergens« og 3 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« til imødegåelse af uforudsete lokale eller sektormæssige kriser, som knytter sig til økonomisk og social omstrukturering eller følgerne af en liberalisering af samhandelen. Denne reserve anvendes til at fremme fleksibiliteten blandt de pågældende arbejdstagere og den økonomiske diversificering i de pågældende regioner som et supplement til de operationelle programmer. 2. Hver medlemsstat foreslår særlige operationelle programmer, der dækker hele perioden, for de budgetmæssige forpligtelser med henblik på at imødegå de i stk. 1 omhandlede kriser.	National reserve til uforudsete udgifter 1. Medlemsstaten afsætter et beløb svarende til 1 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om »konvergens« og 3 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« til imødegåelse af uforudsete lokale eller sektormæssige kriser, som knytter sig til økonomisk og social omstrukturering eller følgerne af en liberalisering af samhandelen. Denne reserve anvendes til at fremme fleksibiliteten blandt de pågældende arbejdstagere og den økonomiske diversificering i de pågældende regioner som et supplement til de operationelle programmer. 2. Hver medlemsstat foreslår særlige operationelle programmer, der dækker hele perioden, for de budgetmæssige forpligtelser med henblik på at imødegå de i stk. 1 omhandlede kriser. <u>Nødvendige programændringer underkastes en forenklet og hurtig godkendelsesprocedure.</u>

Begrundelse

En hurtig reaktion kræver en klart forenklet og hurtig programændringsprocedure.

AFSNIT V

FONDENES ØKONOMISKE BIDRAG*KAPITEL 1****Støtten fra fondene*****Henstilling 24***Artikel 50, litra d)*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) omfanget af tilvejebringelse af private midler, navnlig som led i offentligt-private partnerskaber, på de pågældende områder.	d) omfanget af tilvejebringelsen af private midler, navnlig som led i offentligt-private partnerskaber, på de pågældende områder.

Begrundelse

Udtrykket »omfanget« henviser til noget tælleligt. De efterfølgende artikler i kapitlet (51-53) indeholder ingen bestemmelser herom såsom målingsmetoder, øvre lofter osv.

Henstilling 25*Artikel 51, stk. 2*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Støtten fra fondene sættes i forhold til de samlede offentlige udgifter.	Støtten fra fondene sættes i forhold til de samlede offentlige <u>og private</u> udgifter.

Begrundelse

Regionsudvalget ser med bekymring på, at EU's medfinansieringssats fastsættes ud fra de samlede offentlige udgifter, da dette kan afholde den private sektor fra at deltage i programmerne. Regionsudvalget foreslår derfor, at bidraget fra fondene beregnes ud fra de samlede nationale udgifter som et vigtigt redskab til at styrke private-offentlige partnerskaber,

Henstilling 26

Artikel 51, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For fondenes bidrag til hver prioriteret opgave gælder følgende lofter:	For fondenes bidrag til hver prioriteret opgave gælder følgende lofter:
a) 85% af de offentlige udgifter, som medfinansieres af Samhørighedsfonden	a) 85% af de offentlige <u>og private</u> udgifter, som medfinansieres af Samhørighedsfonden
b) 75% af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer i regioner, der er støtteberettigede under målet om »konvergens«	b) 75% af de offentlige <u>og private</u> udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer i regioner, der er støtteberettigede under målet om »konvergens«
c) 50% af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer under målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«	c) 50% af de offentlige <u>og private</u> udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer under målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«
d) 75% af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU som led i operationelle programmer under målet om »europæisk territorielt samarbejde«	d) 75% af de offentlige <u>og private</u> udgifter, som medfinansieres af EFRU som led i operationelle programmer under målet om »europæisk territorielt samarbejde«
e) samfinansieringssatsen for særlige foranstaltninger, der finansieres under den i artikel 5, stk. 4, fastsatte yderligere tildeling til fjernområderne, udgør 50% af de offentlige udgifter.	e) samfinansieringssatsen for særlige foranstaltninger, der finansieres under den i artikel 5, stk. 4, fastsatte yderligere tildeling til fjernområderne, udgør 50% af de offentlige <u>og private</u> udgifter.

Begrundelse

I forbindelse med tredje samhørighedsrapport, der blev fremlagt i februar 2004, udtalte Kommissionen sig fremdeles til fordel for privat medfinansiering. I forordningsforslaget opereres der imidlertid kun med medfinansiering med offentlige midler. Mulige private medfinansieringsmidler vil derefter — i modsætning til den igangværende støtteperiode — ikke længere kunne indgå i finansieringen af EU-projekter.

Privat medansvar bør kunne indgå og bør ikke helt udelukkes. En sådan ordning ville frem for alt ramme store dele af den præventive arbejdsmarkedspolitik og medvirke til, at sådanne foranstaltninger ikke længere træffes i det nuværende omfang. Netop dette område udmærker sig ved en specielt høj innovativt grad og mangfoldige offentlige-private partnerskaber.

Henstilling 27

Artikel 51, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Den maksimale støtte fra fondene forhøjes til 85 % af de offentlige udgifter til operationelle programmer under målene om »konvergens« og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« i fjernområderne og til operationelle programmer i de fjerntliggende græske øer under målet om »konvergens«.	4. Den maksimale støtte fra fondene forhøjes til 85 % af de offentlige udgifter til operationelle programmer under målene om »konvergens« og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« i fjernområderne og til operationelle programmer i de fjerntliggende græske øer under målet om »konvergens« <u>og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«.</u>

Begrundelse

Eftersom græske øer, som falder ind under målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«, udgør en betragtelig del af samtlige græske øer, er det formålsløst, uproduktivt og uretfærdigt at undtage dem.

AFSNIT VI

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer**Henstilling 28**

Artikel 58, stk. 7 (nyt)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	7. Med forbehold af artikel 57, stk. 1, anvendes der trepartsaftaler mellem lokale og regionale organer, medlemsstaten og Kommissionen. Sådanne aftaler konsoliderer partnerskabsprincippet, idet de sammenkæder lokale, regionale, nationale og transnationale elementer.

Begrundelse

Hvis alle parter er enige, skulle det gennem trepartsaftaler være muligt at styrke samarbejdet på alle niveauer. Dette bør indgå i den generelle forordning for at understrege betydningen af den lokale og regionale inddragelse samt partnerskabet som anført i artikel 10.

AFSNIT VII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I

Økonomisk forvaltning

AFDELING 3

Forfinansiering**Henstilling 29**

Artikel 81, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af støtten fra fondene til et operationelt program, betaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb til det af medlemsstaten udpegede organ. Dette forfinansieringsbeløb udgør 7% af støtten fra strukturfondene og 10,5% af støtten fra Samhørighedsfonden til det pågældende operationelle program. Støtten kan alt efter de disponible budgetmidler fordeles over to regnskabsår.	1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af støtten fra fondene til et operationelt program, betaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb til det af medlemsstaten udpegede organ. Dette forfinansieringsbeløb udgør 7 10,5% af støtten fra strukturfondene og 10,5% af støtten fra Samhørighedsfonden til det pågældende operationelle program. Støtten kan alt efter de disponible budgetmidler fordeles over to regnskabsår med to tredjedele til det første regnskabsår og én tredjedel til det andet regnskabsår.

Begrundelse

Forhøjelsen af det støttebeløb, som ikke er underlagt automatisk frigørelse, sammen med den anførte fordelingsnøgle modsvarer behovet for en mere realistisk udvikling af udgifterne i projekternes første leveår og er baseret på bestemmelserne i Samhørighedsfonden.

AFSNIT VIII

UDVALG

KAPITEL 1

Udvalget for EFRU, Samhørighedsfonden og Koordination af fondene**Henstilling 30***Artikel 104 (tilføjelse af et nyt stykke)*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Kommissionen bistås af Udvalget for EFRU, Samhørighedsfonden og Koordination af Fondene (i det følgende benævnt »udvalget«). 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3. 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned. 4. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. 5. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret.	1. Kommissionen bistås af Udvalget for EFRU, Samhørighedsfonden og Koordination af Fondene (i det følgende benævnt »udvalget«). 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3. 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned. 4. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. <u>5. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget udpeger hver en repræsentant uden stemmeret.</u> <u>6. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret.</u>

Begrundelse

De to udvalg er en anerkendt del af EU, så de bør klart nævnes i forbindelse med det snævre samarbejde. Udvalgenes arbejdsramme, som der henvises til i denne artikel, bør defineres yderligere, således som det er gjort i forordning 1260/99, artikel 47 og 48. Dette er i overensstemmelse med partnerskabsprincippet.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)

(2005/C 231/02)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling«, KOM(2004) 495 endelig — 2004/0167 (COD)

under henvisning til Rådets beslutning af 15. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 162 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 26. maj 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Kommissionens øvrige forslag til forordning om »Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden«, KOM(2004) 492 endelig — 2004/0163 (AVC), og om »Oprettelse af en europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde (EGGS)«, KOM(2004) 496 endelig — 2004/0168 (COD),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: »Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013«, KOM(2004) 101 endelig,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen: »EU's naboskabspolitik — en orientering«, KOM(2004) 373 endelig,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen: »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi«, KOM (2004) 343 endelig,

under henvisning til sin perspektivrapport om »Nye styreformer og forenklingen af strukturfondene efter 2006«, CdR 389/2002 fin,

under henvisning til sin udtalelse om »Tredje rapport om økonomisk og social samhørighed«, CdR 120/2004 fin ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 18. november 1998 om »Forslag til Rådets forordning (EF) om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling«, KOM (1998) 131 endelig, CdR 240/98 fin ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 233/2004 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Territorial Samhørighed den 4. februar 2005 med **Rosario Condorelli**, medlem af Catanias byråd (IT/ELDR), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Forøgelsen af de regionale skævheder i EU efter den seneste udvidelse i maj 2004 betyder, at der skal gøres en ny og større indsats for at løse problemerne i forbindelse med konvergens, konkurrenceevne og beskæftigelse samt europæisk territorielt samarbejde. Det skal ske dels ved hjælp af særlige samhørighedspolitiske instrumenter, der svarer til de nye mål for samhørighedspolitikken 2007-2013, dels gennem bidrag fra alle de disponible EU-fonde, først og fremmest dem, der har relevans for den fælles landbrugspolitik og fiskeriet;

⁽¹⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 1.

- 2) udformningen og iværksættelsen af disse samhørighedspolitiske tiltag for perioden 2007-2013 skal være sammenhængende og funktionel og følge Lissabon- og Göteborgstrategierne, der har som mål at opbygge et »videnbaseret samfund« i EU baseret på bæredygtig udvikling; ansvaret for disse strategier har hidtil hovedsageligt ligget hos de enkelte medlemsstater, og de indgår derfor endnu ikke konsekvent i de øvrige EU-politikkers integrerede udviklingsprocesser;
- 3) derfor skal såvel den nationale strategiske ramme som de operationelle programmer være i overensstemmelse med de strategiske retningslinjer for samhørighed, der er blevet vedtaget af Rådet, for at sikre, at der tages behørigt hensyn til EU's prioriterede opgaver;
- 4) de bebudede krav om forenkling har medført, at man nu kun satser på programmer, der finansieres af én fond — med undtagelse af visse typer operationer, hvor såvel EFRU som Samhørighedsfonden kan deltage i samme operationelle program;
- 5) det er således blevet bekræftet, at der nu er et, om muligt, endnu større behov for dels at integrere de enkelte programmer og fonde, dels at koordinere samhørighedspolitikken med de øvrige EU-politikker;
- 6) den struktur, der udformes i forordningen om generelle bestemmelser, kan indebære, at EFRU kommer til at spille en væsentlig større rolle som referencepunkt for samordningen af de forskellige EU-politikker og -programmer, der skal opfylde de ovenfor beskrevne mål om konvergens, konkurrenceevne og beskæftigelse samt territorielt samarbejde;
- 7) ifølge strukturen, der beskrives i ovennævnte forordningsforslag om generelle bestemmelser og i forslaget til forordning om EFRU, er det først og fremmest medlemsstaternes opgave at sikre denne samordning og integration, men opgaven kan også overdrages til regionerne, hvor dette er forudsat i de pågældende landes forfatninger;
- 8) i Kommissionens forslag lægges der mere vægt på lokalsamfundene, især byerne, end tidligere, men inden for operationelle programmer på regionalt plan, og der gives udtrykkeligt mulighed for en udvidet anvendelse af globaltilskudsinstrumentet. Forsøg hermed er for øvrigt faldet heldigt ud i EU-initiativet Urban, og muligheden figurerer da også i de generelle bestemmelser om fondene, artikel 36, litra b), fjerde afsnit, og i artikel 41;
- 9) når så komplicerede mål (tilpasning af medlemsstaternes regionalpolitikker til EU-strategierne, subsidiaritet, forenkling, optimering af de finansielle ressourcer osv.) skal afstemmes med hinanden og forfølges, kræver det en meget bred mobilisering af alle institutionelle organer, fra Europa-Kommissionen til kommunerne, i et samfund, hvor tendensen i stigende grad går i retning af »multilevel governance«. Endvidere kræver det vedtagelse af forebyggende foranstaltninger, der skal fremme og sikre, at alle de berørte institutionelle organer i et omfang, der svarer til deres respektive roller, bliver bedre til at opstille visioner, planlægge, administrere og kontrollere. Samtidig skal arbejdsmarkedets parter tilskyndes til aktivt at bidrage til forslaget og til overvågning;
- 10) det er derfor vigtigt, at pakken af forordninger om forvaltning af samhørighedspolitikken 2007-2013, i dette tilfælde forvaltningen af EFRU, ikke indeholder punkter, hvis fortolkning er usikker, eller lakuner, men at de offentlige aktørers forskellige roller defineres med præcision. Henvielse til medlemsstaternes lovgivning skal kombineres med en udstrakt brug af tredjepartsprincippet, som enhver institutionel aktør, begyndende med Kommissionen, skal anvende over for den næstfølgende institution i rækken —

på sin 59. plenarforsamling (mødet den 13. april) vedtaget følgende udtalelse:

Generelle bestemmelser om målene »konvergens« og »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« (Kapitel I og II i Kommissionens forslag)

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **giver** indledningsvis **udtryk for** sin absolutte modvilje mod ethvert nyt forsøg på at renationalisere EU's regionalpolitik i betragtning af den merværdi, som EU-programmerne for samhørighed indebærer til fremme af traktatens mål;

1.2 **deler den opfattelse**, at Kommissionens finansieringsforslag på 0,41 % af bruttonationalindkomsten (0,46 % af BNI, hvis strukturstøtten til udvikling af landdistrikter og fiskeri medregnes) vil være et acceptabelt kompromis for den fremtidige samhørighedspolitik;

1.3 **sætter pris på**, at man har valgt at bekræfte prioriteringen af de mindst begunstigede regioners udvikling i det udviklede EU ved at øge koncentrationen af finansielle midler på foranstaltninger i disse sektorer;

1.4 **opfordrer** medlemsstaterne **til** at sikre, at der i forbindelse med den nationale strategi og med tilstrækkelige ressourcer vedtages foranstaltninger for indfasningsregionerne, der effektivt kan støtte konkurrenceevnen og kontrollere konvergensprocessen;

1.5 **bifalder** bestræbelserne på at forenkle fondenes forvaltning og gennemførelse, selvom der fortsat er tvivl om den reelle rækkevidde heraf;

1.6 **er både tilfreds** med EFRU's nye struktur, hvor territorielt samarbejde har fået status som det tredje mål for samhørighedspolitikken med betragtelige midler til rådighed, og med indholdet af de foranstaltninger, der skal finansieres inden for rammerne af EFRU-forordningsforslaget, som emnemæssigt følger de strategier, der blev udstukket i Lissabon og i Göteborg. Regionsudvalget fremhæver relevansen af følgende forslag:

- prioriteringen af forskning og innovation både under konvergensmålet og under målet regional konkurrenceevne og beskæftigelse, specielt af projekter, der indebærer samarbejde mellem videnskabelige forskningscentre i de »gamle« og de nye medlemslande,
- det øgede fokus på bæredygtig udvikling gennem foranstaltninger inden for miljø, transport, energi og/eller forebyggelse og styring af naturbetingede og teknologiske risici,
- fokuseringen på tilgængelighedsproblemer, herunder digital adgang, under målet regional konkurrenceevne og beskæfti-

gelse; det er en vigtig nyskabelse i forhold til den aktuelle periode,

— de bypolitiske emners centrale stilling,

— anerkendelsen af samarbejde mellem regioner som et relevant tiltag inden for den regionale programlægning, da det kan fremme såvel konvergens som udvikling af regionernes regionale konkurrenceevne hvad angår beskæftigelsen;

1.7 **beklager**, at interregionalt samarbejde ikke, som bl.a. foreslået i Europa-Parlamentets betænkning om samhørighedsrapporten, fortsætter som selvstændigt støtteområde under målsætningen »europæisk territorielt samarbejde«;

1.8 **finder det værd at bemærke**, at Kommissionen i høj grad tager hensyn til samhørighedens territoriale dimension, hvilket fremgår af den særlige opmærksomhed over for områder med helt specifikke problemer (byområder og landdistrikter, øer og bjergområder, fiskeriafhængige områder, regioner i EU's yderste periferi, tyndtbefolkede områder, regioner med grænser til de nye medlemsstater eller langs EU's nye ydergrænser, nordlige områder med lav befolkningstæthed). Især bifalder Regionsudvalget, at de europæiske regioners sammenhængskraft betragtes som en forudsætning for bæredygtig vækst. Der kan ikke lægges planer for Europas fremtid, hvis der fortsat findes områder med et udviklingsefterslæb eller uden mulighed for at nyde godt af det indre marked på grund af deres geomorfologiske og/eller demografiske karakteristika. Regionsudvalget bifalder, at disse områder samt regionerne i EU's yderste periferi i overensstemmelse med deres traktatfæstede status tildeles en passende støtte, der skal kompensere for de særlige ulemper, der hæmmer deres udvikling og fulde adgang til det indre marked; **beklager** imidlertid, at der ikke er større fokus på problemet med befolkningens aldring, som bliver en af de største udfordringer for Europa i de kommende årtier;

1.9 **konstaterer** dog, at det ifølge Kommissionens forordningsforslag, betragtning 1-10, kun er »visse øer«, der betragtes som havende naturbetingede handicap — i modstrid med udsagnet i erklæring nr. 30 (vedlagt Amsterdam-traktaten) og gentaget i EU-forfatningens artikel III-220. Udvalget finder det derfor nødvendigt, at den lovmæssige og fortolkningsmæssige kohærens i betragtning 1-10 forbedres, bl.a. under hensyntagen til artikel 52, stk. 1, første afsnit, i forslaget til den generelle forordning. Samme bemærkninger bør fremsættes om bjergområder samt grænseregioner i lyset af dels artikel III-116 i udkastet til en forfatning for Europa, dels artikel 52 i forslaget til generel forordning;

1.10 **konstaterer**, at der bag EU-politikken nye approach ligger en erkendelse af, at regionerne og kommunerne ikke blot er det niveau, der bedst kan træffe regional- og samhørigheds-politiske beslutninger, men også det mest effektive til at gennemføre interventionerne — som påpeget af de europæiske sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder på konferencen i Leipzig (maj 2003). Det er absolut nødvendigt at inddrage de niveauer, der er nærmest borgerne, hvis man ønsker at skabe større forståelse i befolkningen for EU's indsats og sikre mere effektive og forenklede EU-foranstaltninger;

1.11 **finder det dog nødvendigt** at styrke partnerskabet mellem regionale og lokale myndigheder, især med myndighederne i byerne, om fælles mål og uddybe det på en passende måde inden for rammerne af national lovgivning og gældende praksis;

1.12 **bifalder**, at der kan afsættes flere ressourcer til målrettede kvalitetstiltag i byområder, hvor der er flest muligheder for innovation og social integration, inden for rammerne af operationelle programmer. De lokale myndigheder håber, at disse programmer bl.a. vil blive forvaltet via et uddelegeringssystem som beskrevet i forslaget til forordning om generelle bestemmelser for strukturfondene, artikel 36, stk. 4, litra b);

1.13 **anbefaler**, at proceduren for vedtagelse af den samlede strukturfondspakke afsluttes inden 1. januar 2007, så de institutionelle aktører, der er udpeget af medlemsstaterne, får tilstrækkelig tid til at forberede de nye operationelle programmer, og de organer, Kommissionen har udpeget, får tid til at kontrollere de institutionelle aktørers forvaltningsmæssige kapacitet.

2. Generelle henstillinger

2.1 I artikel 1, stk. 2, **tilføjes** områder med demografiske handicap.

2.2 I artikel 3 **tilføjes** investeringer i kulturgoder (bl.a. for at skabe overensstemmelse med artikel 8, stk. 2), investeringer i bygninger og udstyr til uddannelse og aktiv arbejdsmarkedspolitik samt udgifter til gennemførelse af disse aktiviteter, såfremt de kan dækkes af EFRU.

2.3 Sammenhængen mellem de regionalpolitiske mål og de specifikke bestemmelser for visse typer områder bør **styrkes**.

2.4 I artikel 5 (indledningen) **tilføjes** det, at EFRU-støtten inden for målet om »regional konkurrenceevne og beskæfti-

gelse» skal muliggøre en større fleksibilitet ved opstillingen af prioriterede opgaver for de såkaldte indfasningsregioner.

2.5 I artikel 5, stk. 3, litra a) **tilføjes** cabotage og tværgående flyforbindelser mellem klasse I- og klasse II-luft-havne og — ud over regionale, lokale og tværregionale indre vandveje — også søruter til øer, især mindre øer.

2.6 I artikel 6 **bør** samarbejde mellem kystregioner **nævnes** såvel i punkt 1) som i punkt 2), og det bør begge steder præciseres, at det maritime samarbejde både kan være bilateralt og multilateralt.

2.7 I artikel 6, punkt 2, litra c) om naturkatastrofer **tilføjes** »vulkanudbrud« og »skovbrande« samt den afskovning, der følger heraf, med forbehold af artikel 33, stk. 1, i forslaget til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden — KOM(2004) 492 endelig.

2.8 De investeringsområder, der nævnes i artikel 4, stk. 3, bør **indsættes** blandt de prioriterede områder i artikel 6.

2.9 I artikel 7, litra a), **erstattes** »moms« med »refusionsberettiget moms«, som det er tilfældet i artikel 11 i forslaget til forordning om Den Europæiske Socialfond, og i den nuværende programperiode.

2.10 I artikel 7, litra d) **erstattes** »lokaler« med »lokaler med visse undtagelser, der kun vedrører konvergensmålet, og som vedrører særlige foranstaltninger af social betydning såsom boliger for sårbare grupper og midlertidig indkvartering for indvandrere fra tredjelande«.

2.11 I sidste afsnit af artikel 9 bør det **fastslås**, at i den nationale referenceramme, som beskrives i forordningsforslaget om generelle bestemmelser, artikel 25, skal indeholde de generelle retningslinjer og kriterier, som pålægger medlemsstaterne og regionerne at sikre komplementaritet og sammenhæng mellem foranstaltninger, der medfinansieres af EFRU, og dem, der medfinansieres af ESF, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter og Den Europæiske Fiskerifond, og at sikre løbende og efterfølgende kontrol med dem.

2.12 Det bør nøje **overvejes**, hvilke konsekvenser det vil få i form af sociale fordele og fremme af foranstaltninger til fordel for dårligt stillede grupper (med handicap, risiko for udstødelse osv.), hvis EFRU's regler inddrages i den mere generelle ramme af reformforslag angående strukturfondsforordningerne.

2.13 Det bør **understreges**, i hvor høj grad strukturfondene kan bidrage til integrationen i områder med flere kulturer og sprog.

Generelle bestemmelser om målet »europæisk territorielt samarbejde« (kapitel III i Kommissionens forslag)

3. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

3.1 **bifalder** placeringen af det europæiske territoriale samarbejde som en af prioriteterne for EU's samhørighedspolitik;

3.2 **er tilfreds med** anerkendelsen af de maritime grænser inden for det grænseoverskridende samarbejde — som eksplicit anbefalet af udvalget i udtalelsen CdR 120/2004 fin; det understreger især dette samarbejdes betydning for en realistisk integrering af randregionerne i det omgivende område;

3.3 **påpeger**, at EGG-instrumentet (europæisk gruppe for grænseoverskridende samarbejde — KOM(2004) 496 endelig) ikke kun finder anvendelse på programmer for grænseoverskridende, men også for tværnationalt samarbejde, og at betegnelsen for dette instrument derfor bør ændres til »europæisk gruppe for transeuropæisk samarbejde«, hvilket afspejler dets generelle karakter.

4. Generelle henstillinger

4.1 Erfaringerne fra allerede eksisterende og godt gennemprøvede regionale netværk, bynetværk og netværk mellem lokale myndigheder **bør udnyttes**, og nye netværk inden for såvel tværregionalt som europæisk territorielt samarbejde bør støttes;

4.2 Beføjelser, procedurer og tidsplaner for udarbejdelse af programmer, især for grænseoverskridende og tværnationalt

samarbejde, og for deres forelæggelse for Kommissionen bør **præciseres**.

4.3 Også mål 3 bør **indpasses** i den nationale strategiske ramme for at bekræfte medlemsstaternes forpligtelse til at støtte de territoriale samarbejdsprogrammer og sikre egnede procedurer for national medfinansiering og for at sikre større sammenhæng mellem foranstaltningerne på dette område og:

- programlægningen for de to øvrige mål,
- foranstaltningerne på nationalt og regionalt niveau, der finansieres med nationale og regionale midler,
- foranstaltninger til gennemførelse af nærhedspolitikken, ledsageforanstaltninger for tiltrædelseslande og gennemførelse af andre politikker,
- foranstaltninger i forbindelse med regionale og lokale udviklingsprogrammer, der støttes af andre internationale organer (f.eks. OECD og Verdensbanken).

4.4 Det bør — i overensstemmelse med retningslinjerne for territorielt samarbejde som fastlagt i de respektive nationale referencerammer under EFRU-forordningsforslagets artikel 25 — **vurderes**, hvordan regioners og kommuners aktive deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af programmerne kan styrkes.

4.5 Det bør **fastlægges**, efter hvilke procedurer, kriterier og tidsplaner Kommissionen skal fordele ressourcer og godkende programmer.

4.6 Støttemodtagerens identitet (artikel 16 og 21) og relaterede krav og opgaver samt certificeringsmyndighedens placering og funktioner bør **præciseres**.

4.7 Der bør **åbnes mulighed for**, at operationer i medfør af artikel 19 også kan gennemføres i en enkelt medlemsstat, forudsat at mindst to af de fire fremgangsmåder, der beskrives i artiklen, overholdes.

5. Regionsudvalgets henstillinger:

Henstilling 1

Betragtning 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ifølge traktatens artikel 160 skal Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet. EFRU bidrager således til at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og afstanden til de dårligst stillede regioner eller øer, herunder landdistrikter, der er bagefter i udvikling.	Ifølge traktatens artikel 160 skal Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet. EFRU bidrager således til at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og afstanden til de dårligst stillede regioner <u>eller øer, der er bagefter i udvikling, herunder landdistrikter og byer, øer, bjergområder, tyndt befolkede områder og grænseegne såvel som industriområder i tilbagegang, beboelsesområder ved nedlagte fabrikker, der er bagefter i udvikling.</u>

Begrundelse

Da første og tiende betragtning i det foreliggende forslag kun anerkender, at »visse øområder« har særlige problemer (med en fuldstændig arbitrær henvisning til traktatens artikel 160 og i modstrid med udsagnet i erklæring nr. 30 i bilaget til Amsterdam-traktaten, som gentages i konklusionerne fra Rådet i Nice fra december 2000 og stadfæstes i artikel III-220 i traktaten om en forfatning for Europa), bør det sikres, at de nævnte betragtninger stemmer bedre overens med gældende bestemmelser og fortolkninger, herunder også artikel 52, stk. 1, litra b), hvortil der i øvrigt henvises i artikel 10 i det foreliggende forslag. Samme bemærkninger kan i lyset af den nævnte artikel 52 fremsættes om bjergområder og alle andre områder med handicap.

Henstilling 2

Betragtning 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På baggrund af erfaringer og resultater fra Urban-initiativet, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om generelle bestemmelser om strukturfondene, bør bymæssige anliggender opprioriteres ved fuldt ud at integrere dem i de operationelle programmer, der modtager støtte fra EFRU.	På baggrund af erfaringer og resultater fra Urban-initiativet, jf. artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om generelle bestemmelser om strukturfondene, bør bymæssige anliggender, herunder investeringer i bæredygtig byudvikling, opprioriteres ved fuldt ud at integrere dem i de operationelle programmer, der modtager støtte fra EFRU.

Begrundelse

Den bymæssige dimension kan kun styrkes, hvis der sikres tilstrækkelige investeringer i bæredygtig byudvikling.

Henstilling 3

Betragtning 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
EFRU skal kunne tage højde for problemet med, at områder med ekstrem lav befolkningstæthed ligger afsides og har dårlige forbindelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. EFRU skal ligeledes kunne tage højde for de særlige problemer, som visse øer, bjergområder og tyndt befolkede områder har, fordi deres geografiske placering bremser udviklingen.	EFRU skal kunne tage højde for problemet med, at områder med ekstrem lav befolkningstæthed ligger afsides og har dårlige forbindelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 til akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. EFRU skal ligeledes kunne tage højde for de særlige problemer, som visse øer, bjergområder, landdistrikter, byområder, tyndt befolkede områder og grænseoverskridende områder har, fordi deres geografiske placering bremser udviklingen.

Begrundelse

Denne ændring skal sikre, at tiende betragtning rettes ind efter de foreslåede ændringer i første betragtning og i det hele taget for at skabe overensstemmelse mellem de to betragtninger, hvilket ikke helt er tilfældet i Kommissionens forslag.

Henstilling 4

Artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Den fastsætter særlige bestemmelser for byer og landdistrikter, fiskeriafhængige områder, fjernområderne og områder med naturbetingede handicap.	Den fastsætter særlige bestemmelser for byer og landdistrikter, fiskeriafhængige områder, fjernområderne og områder med naturbetingede <u>og demografiske</u> handicap.

Begrundelse

Udtrykkelig henvisning til demografiske handicap, da dette udtryk dækker tyndt befolkede områder og sikrer en komplet og sammenhængende bestemmelse.

Henstilling 5

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
EFRU skal bidrage til finansieringen af: a) erhvervsinvesteringer b) infrastruktur c) andre udviklingsinitiativer, herunder tjenesteydelser til virksomheder, udvikling og forbedring af finansieringsinstrumenter, såsom risikovillig kapital, lån og garantifonde og lokale udviklingsfonde, rentegodtgørelse, lokale tjenesteydelser og erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører d) teknisk bistand som omhandlet i artikel 43 og 44 i forordning (EF) nr. ...	EFRU skal bidrage til finansieringen af: a) erhvervsinvesteringer b) infrastruktur c) andre udviklingsinitiativer, herunder tjenesteydelser til virksomheder, udvikling og forbedring af finansieringsinstrumenter, såsom risikovillig kapital, lån og garantifonde og lokale udviklingsfonde, rentegodtgørelse, lokale tjenesteydelser og <u>samarbejde</u> erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører d) teknisk bistand som omhandlet i artikel 43 og 44 i forordning (EF) nr. ... <u>e) investeringer i kulturelle goder</u> f) investeringer i bygninger og udstyr til uddannelse og aktiv beskæftigelsespolitik g) udgifter til gennemførelse af ovennævnte uddannelsesaktiviteter og aktiv beskæftigelsespolitik for så vidt som de falder inden for EFRU's anvendelsesområder i henhold til artikel 33, stk. 2, i Rådets forordning (EF)...

Begrundelse

At begrænse territorielt samarbejde til udveksling af erfaring er for restriktivt, eftersom sidstnævnte kun er et aspekt af samarbejdet.

Endvidere forekommer det passende på basis af de hidtidige positive erfaringer med EFRU-finansiering at skelne og tydeligt præcisere investeringer i restaurering, ombygning og synliggørelse af kulturgoderne. Det er også på sin plads at begrunde udgifterne for at sikre fuldstændighed og overensstemmelse med de andre artikler i forslaget (jf. artikel 8, stk. 2).

Henstilling 6

Artikel 4, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4) Risikominimering, herunder udarbejdelse og gennemførelse af planer for at minimere og håndtere naturlige og teknologiske risici.	4) Risikominimering, herunder udarbejdelse og gennemførelse af planer for at minimere og håndtere naturlige risici (såsom skovbrande og oversvømmelser) og teknologiske risici.

Begrundelse

Skovbrande og oversvømmelser bør nævnes udtrykkeligt, eftersom de udgør risici, der med jævne mellemrum rammer store områder inden for EU.

Med den nye ordlyd præciseres desuden begrebet »håndtere«, så det indbefatter den indsats (f.eks. slukningsarbejde ved skovbrande), der er påkrævet for i størst mulige udstrækning at begrænse de negative følger af denne type fænomener (brand, oversvømmelse osv.). De klassificeres ikke som alvorlige katastrofer og er derfor ikke berettiget til støtte fra EU's Solidaritetsfond.

Henstilling 7

Artikel 4

Nyt punkt 10 tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	10) <u>Infrastrukturer og tjenesteydelser af social karakter, som bidrager til jobskabelse og ligestilling mellem kønnene på arbejdsmarkedet</u>

Begrundelse

I forordningsforslagets art. 4 opremses de områder, som EFRU vil koncentrere sin indsats om, men man har udeladt visse aktioner, som finansieres i indeværende periode 2000-2006, herunder især infrastrukturer og tjenesteydelser af social karakter.

Disse aktioner bør bibeholdes, eftersom de bidrager til jobskabelse på et område, der for tiden regnes for at indeholde et potentiale, som også EU-institutionerne ønsker at udnytte.

Der ud over er der tale om en arbejdsmarkedssektor, som kan være til gavn for de minde udviklede regioner, hvad angår kvinders adgang til arbejdsmarkedet, og samtidig fremme ligestillingsprincippet samt gøre det lettere at forene arbejds- og familielivet.

Henstilling 8

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I forbindelse med målet »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« skal støtten fra EFRU som led i regionale strategier for bæredygtig udvikling koncentreres om følgende prioriterede opgaver:	I forbindelse med målet »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« <u>og med forbehold af indholdet i art. 8</u> skal støtten fra EFRU som led i regionale strategier for bæredygtig udvikling koncentreres om følgende prioriterede opgaver, <u>med større fleksibilitet for de såkaldte indfasningsregioner:</u>

Begrundelse

Tilføjjelsen skaber større overensstemmelse mellem udtalelsen og Regionsudvalgets henstillinger i udtalelsen om den tredje samhørighedsrapport.

Henstilling 9

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Innovation og videnøkonomi gennem støtte til udformning og gennemførelse af regionale innovationsstrategier, der kan føre til effektive regionale innovationsordninger, navnlig ved at:	Innovation og videnøkonomi gennem støtte til udformning og gennemførelse af regionale innovationsstrategier, der kan føre til effektive regionale innovationsordninger, <u>navnlig ved for eksempel at:</u>

Begrundelse

I lyset af hvert områdes særlige økonomiske og sociale karakteristika samt deres forskellige udviklingspotentiale og behov bør der være mere fleksibilitet i forbindelse med definitionen af de specifikke foranstaltninger i de forskellige regioner og byområder set i forhold til de tre prioriteter for EFRU's intervention.

Henstilling 10

Artikel 5, stk. 1: et nyt litra tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	e) <u>stimulere vækst og beskæftigelse i små og mellemstore virksomheder, dvs. erhvervsaktiviteter som iværksættelse af ny eller overtagelse af eksisterende virksomhed, virksomhedsdynamik, udenrigsøkonomi og udvikling af kompetenceområder samt etablering af passende infrastrukturforudsætninger.</u>

Begrundelse

Det er særlig vigtigt med støtte til etablering af forudsætningerne for vækst i økonomien og beskæftigelsen i regioner med socioøkonomiske problemer.

Henstilling 11

Artikel 5, stk. 1: et nyt litra tilføjes

Forslag til udtalelse	Ændring
	f) <u>Bygning og udstyring af teknologcentre og forsknings- og udviklingscentre</u>

Begrundelse

For at nå målsætningerne i Lissabon- og Göteborg-strategien på forsknings- og innovationsområdet er der endvidere behov for støtte til at skabe forskningscentre og teknologcentre af høj kvalitet. De indsatsområder, der indgår i de prioriteter, der foreslås i artikel 5 i EFRU-forordningen, bør tilpasses de målsætninger, der er opstillet i fællesskabsstrategien, eftersom det uden disse ikke ville være muligt at gennemføre denne strategi for vækst og reel samhørighed mellem EU's regioner.

Henstilling 12

Artikel 5, stk. 2: et nyt litra tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Miljø og risikominimering, navnlig ved at:	Miljø og risikominimering, navnlig ved for eksempel ved at: a) <u>satse på områder, der fremmer bæredygtig udvikling og indeholder en klar miljødimension, og investeringer, der bidrager til gennemførelsen af målsætningerne i traktatens artikel 174 på miljøområdet,</u>

Begrundelse

De anvendelsesområder, der figurerer i forordningerne, er eksempler, hvilket også fremgår af den gældende EFRU-forordning. Formuleringen af forordningsforslaget bør derfor være klart og i overensstemmelse med den gældende forordning, hvor man anvender formuleringen »ved for eksempel at«. Der tilføjes eksemplet med bæredygtig udvikling, fordi det forekommer særligt interessant.

Henstilling 13

Artikel 5, stk. 2: et nyt litra tilføjes

Kommissionens forslag	Ændring
	f) <u>bygning af infrastrukturer til affaldsforvaltning, vandforsyning og rensning af spildevand.</u>

Begrundelse

Målet om miljø- og risikoforebyggelse bør omfatte aktioner vedrørende vandforsyning og -rensning og affaldsbortskaffelse, idet der den dag i dag fortsat er problemer, der begrænser de europæiske regioners konkurrenceevne.

Henstilling 14

Artikel 5, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3) Adgang for områder uden for større byer til transport og telekommunikationsydelser af almen økonomisk interesse, navnlig ved at:	3) Adgang for områder uden for større byer til transport og telekommunikationsydelser af almen økonomisk interesse, navnlig ved for eksempel at:

Begrundelse

De større byer bør ikke på forhånd udelukkes ved fremme af adgang til transport og telekommunikationsydelser af almen økonomisk interesse.

Henstilling 15

Artikel 5, stk. 3, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) styrke sekundære transportnet ved at forbedre forbindelsen til transeuropæiske net, til regionale jernbanelinjer, lufthavne og havne eller til multimodale transportcentre ved at etablere radiale forbindelser til større jernbanelinjer og fremme anvendelsen af regionale og lokale indre vandveje	a) styrke sekundære transportnet ved at forbedre forbindelsen til transeuropæiske net, til regionale jernbanelinjer, lufthavne og havne eller til multimodale transportcentre ved at etablere radiale forbindelser til større jernbanelinjer og fremme anvendelsen af regionale og lokale indre vandveje, cabotage, søruter, som <u>forbinder øer, herunder især små øer, mindre kategori A-havne og tværgående flyforbindelser med lufthavne af første og anden kategori</u>

Begrundelse

Alle øer har uafhængigt af deres størrelse nogle fælles problemer. Øerne er afhængige af både sø- og lufttransport for at opretholde deres indbyrdes forbindelse og forbindelsen til fastlandet. Det er efter vores mening en god idé at fremhæve dette punkt og understrege, at problemerne er værre for de små øer.

Dette vil sikre, at visse typer skibs- og flyruter i EU's maritime randregioner ikke overses.

Henstilling 16

Artikel 6, stk. 2, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) risikominimering, herunder øget sikkerhed til søs og beskyttelse mod oversvømmelse, forurening af hav og indre vandveje, forebyggelse af og beskyttelse mod erosion, jordskælv og laviner. Sådanne programmer kan omfatte levering af udstyr og udbygning af infrastruktur, udarbejdelse og gennemførelse af tværnationale interventionsplaner, fælles risikokortlægningssystemer og udvikling af fælles metoder til analyse, forebyggelse, overvågning og begrænsning af naturlige og teknologiske risici	c) risikominimering, herunder øget sikkerhed til søs og beskyttelse mod oversvømmelse, forurening af hav og indre vandveje, <u>samt forebyggelse af og beskyttelse mod erosion, jordskælv og seismiske risici, vulkanudbrud, skovbrande og laviner.</u> Sådanne programmer kan omfatte levering af udstyr og udbygning af infrastruktur, udarbejdelse og gennemførelse af tværnationale interventionsplaner, fælles risikokortlægningssystemer og udvikling af fælles metoder til analyse, forebyggelse, overvågning og begrænsning af naturlige og teknologiske risici

Begrundelse

For fuldstændighedens skyld bør alle former for katastrofer nævnes.

Henstilling 17

Artikel 6, stk. 2, litra d) og nyt litra e)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) etablering af videnskabs- og teknologinetværk, der beskæftiger sig med emner vedrørende bæredygtig udvikling af tværnationale områder, herunder etablering af netværk mellem universiteter og udveksling af videnskabelig og teknologisk viden mellem forsknings- og udviklingsinstitutioner og anerkendte internationale forsknings- og udviklingscentre, etablering af tværnationale konsortier med henblik på at dele forsknings- og udviklingsressourcer, parvis samarbejde mellem teknologiske institutter og fælles finansieringstekniske instrumenter med henblik på at støtte forskning og teknologisk udvikling i små og mellemstore virksomheder.	d) etablering af videnskabs- og teknologinetværk, der beskæftiger sig med emner vedrørende bæredygtig udvikling af tværnationale områder, herunder etablering af netværk mellem universiteter <u>og højere uddannelsesinstitutioner</u> og udveksling af videnskabelig og teknologisk viden mellem forsknings- og udviklingsinstitutioner og anerkendte internationale forsknings- og udviklingscentre, etablering af tværnationale konsortier med henblik på at dele forsknings- og udviklingsressourcer, parvis samarbejde mellem teknologiske institutter og fælles finansieringstekniske instrumenter med henblik på at støtte forskning og teknologisk udvikling i små og mellemstore virksomheder. e) <u>fremme af iværksætterlysten, især udvikling af nye små og mellemstore virksomheder, turisme, kultur og brugen af it.</u>

Begrundelse

Regionernes medtagelse i målet for konvergens og konkurrenceevne samt de forskellige overgangsordninger (regioner, der berøres af den statistiske effekt og den naturlige effekt) i det samme samarbejdsinstrument vil fremme en mere frugtbar erfaringsudveksling og være mere positivt for sammenhængskraften.

Desuden bør netværkene ikke begrænses til universiteter, men bør også omfatte højere uddannelsesinstitutioner, da disse i de fleste tilfælde har tættere kontakt med erhvervslivet, og da regionerne ikke altid har et universitet, men for det meste en anden højere uddannelsesinstitution på sit område.

Styrkelse af iværksætterlysten og udvikling af bl.a. turisme, informations- og kommunikationsteknologier er ideelle emner for et samarbejde, som gør det muligt at udnytte hinandens erfaringer. Regionerne kan støtte hinanden, og ofte er grænser ikke nogen hindring for samarbejdet. Derfor bør dette vigtige aspekt af videnøkonomien ikke udelukkes fra det tværnationale samarbejde.

Henstilling 18

Artikel 6, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3) Forbedring af de regionalpolitiske resultater gennem øget brug af netværk og erfaringsudveksling mellem regionale og lokale myndigheder med fokus på emner omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 8, herunder netværkssamarbejdsprogrammer, der omfatter hele Fællesskabet, og foranstaltninger, der indebærer undersøgelse, dataindsamling, observation og analyse af udviklingstendenser i Fællesskabet.	3) Fremme af interregionalt samarbejde med henblik på forbedring af de regionalpolitiske resultater gennem øget brug af støtte til netværk og erfaringsudveksling mellem regionale og lokale myndigheder med fokus på emner omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 8, 9, 10 og 11, herunder netværkssamarbejdsprogrammer, der omfatter hele Fællesskabet, og foranstaltninger, der indebærer undersøgelse, dataindsamling, observation og analyse af udviklingstendenser i Fællesskabet. <u>Etablering af netværk og udveksling af erfaringer er andre midler til at gennemføre de aktiviteter, der omhandles i artikel 6, stk. 1 og 2.</u>

Begrundelse

Kommissionens forslag om at opstille et nyt mål, »europæisk territorielt samarbejde«, hilses velkomment af Regionsudvalget. Men det nye mål omfatter kun grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde, ikke interregionalt samarbejde. Sidstnævnte kan kun finde sted i form af samarbejds- og erfaringsudvekslingsnetværk, som det er tilfældet inden for programmerne for de andre mål. Regionsudvalget er modstander af en sådan adskillelse af de tre velprøvede former for samarbejde, som hidtil har karakteriseret det europæiske territoriale samarbejde. Inden for det nye mål burde der fastholdes en særlig finansieringsdel for tværregionalt samarbejde.

Det er muligt, at visse regioner i Unionen af forskellige grunde føler, at de har noget til fælles. Derfor kan samarbejde på et temmelig stort område ikke udelukkes.

Regionerne kan lære af hinanden, og ofte har grænser ingen betydning i den sammenhæng. Af denne grund kan man ikke på forhånd udelukke investeringsprojekter.

For at opnå territorial samhørighed er det afgørende, at EFRU finansierer samarbejdsnetværk om spørgsmål, der er relevante for regioner med særlige geografiske karakteristika.

Henstilling 19

Artikel 7, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra EFRU a) moms	Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra EFRU a) <u>refusionsberettiget</u> moms

Begrundelse

Dette vil sikre, at den tidligere og nuværende praksis under EFRU-programmer videreføres. Det vil også være i overensstemmelse med bestemmelserne i ESF-forordningen og dermed forhindre en uforståelig diskrepans inden for samhørighedspolitikken.

Henstilling 20

Artikel 7, litra d)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) lokaler	d) lokaler med visse undtagelser, der kun vedrører konvergensmålet, og som vedrører særlige foranstaltninger af social betydning, såsom boliger for sårbare grupper og midlertidig indkvartering for indvandrere fra tredjelande

Begrundelse

Støtteberettigelse for udgifter til bygning eller ombygning af boliger under konvergensmålet for særlige sårbare grupper og nye indvandrere fra tredjelande forekommer at være i overensstemmelse med de sociale mål for europæisk samhørighed. Det bidrager også til at sætte denne EU-politik i stand til at løse de strukturproblemer, som indvandrerstrømmen fra tredjelande skaber.

Henstilling 21

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I tilfælde af foranstaltninger, der omfatter byfornyelse, jf. artikel 25, stk. 4, litra a), og artikel 36, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. ..., yder EFRU støtte til fælles udarbejdelse af integrerede strategier for, hvordan den høje koncentration af økonomiske, miljømæssige og sociale problemer i byområder tackles. Dette kan omfatte istandsættelse af fysiske faciliteter, genanvendelse af forladte industrigrunde, bevarelse og udvikling af den historiske og kulturelle arv kombineret med foranstaltninger, der fremmer iværksætterlyst, lokal beskæftigelse og udvikling af lokalsamfundet samt levering af tjenesteydelser til befolkningen, hvor der tages højde for ændrede demografiske strukturer.	I tilfælde af foranstaltninger, der omfatter byfornyelse, jf. artikel 25, stk. 4, litra a), og artikel 36, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. ..., yder EFRU støtte til fælles udarbejdelse af integrerede strategier for styrkelse af en bæredygtig vækst og for, hvordan den høje koncentration af økonomiske, miljømæssige og sociale problemer i byområder tackles. Disse strategier gennemføres inden for medlemsstaternes retlige rammer. Dette kan omfatte istandsættelse af fysiske faciliteter, genanvendelse af forladte industrigrunde, bevarelse og udvikling af den historiske og kulturelle arv kombineret med foranstaltninger, der fremmer innovation og videnøkonomi, iværksætterlyst, lokal beskæftigelse og udvikling af lokalsamfundet samt levering af tjenesteydelser til befolkningen, hvor der tages højde for ændrede demografiske strukturer.

Begrundelse

Forankringen af de participative strategier, der er nævnt i forslaget, med implicit henvisning til den uddelegering, der er nævnt i artikel 36, stk. 4, litra b) i samordningsforordningen, dels i medlemsstaternes institutionelle ramme, dels i subsidiaritetsprincippet, styrker retsgrundlaget for disse strategier.

På baggrund af byernes afgørende rolle for regional udvikling er det vigtigt for samhørighedspolitikken effektivitet og for byernes bidrag til Lissabon- og Göteborgmålene, at strukturfondsstøtten relateres mere eksplicit til byernes behov og muligheder i regionerne. For at nå dette mål skal der udtænkes tiltag, som fremmer en bæredygtig byudvikling, der omfatter, men også går videre end foranstaltninger til »bygenopretning«.

I forbindelse med tiltag, der fremmer en integreret byudvikling, bør man bl.a. lægge vægt på foranstaltninger til fremme af innovation og videnøkonomi på grundlag af målene i Lissabon-dagsordenen.

Henstilling 22

Artikel 9, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstater og regioner skal sikre, at der er komplementaritet og sammenhæng mellem foranstaltninger, der medfinansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond på den ene side, og foranstaltninger, der medfinansieres af EFRU på den anden side. Ved foranstaltninger under nr. 1, 3 og 5 skal medlemsstaterne ved udarbejdelsen af operationelle programmer angive klare kriterier for, hvornår der er tale om foranstaltninger, der modtager støtte fra henholdsvis EFRU, jf. denne artikel, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, jf. artikel 49, stk. 1, litra a), b) og i), i forordning (EF) nr. ... for så vidt angår landdistrikterne, og Den Europæiske Fiskerifond, jf. artikel ... i forordning (EF) nr. ..., for så vidt angår fiskeriafhængige områder.	Medlemsstater og regioner skal inden for rammerne af de operationelle programmer under artikel 36 i Rådets forordning (EF) ... og i overensstemmelse med koordineringsforanstaltningerne i artikel 25, stk. 4, litra c), sikre, at der er komplementaritet og sammenhæng mellem foranstaltninger, der medfinansieres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond på den ene side, og foranstaltninger, der medfinansieres af EFRU på den anden side. Ved foranstaltninger under nr. 1, 3 og 5 skal medlemsstaterne og regionerne ved udarbejdelsen af operationelle programmer angive klare kriterier for, hvornår der er tale om foranstaltninger, der modtager støtte fra henholdsvis EFRU, jf. denne artikel, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, jf. artikel 49, stk. 1, litra a), b) og i), i forordning (EF) nr. ... for så vidt angår landdistrikterne, og Den Europæiske Fiskerifond, jf. artikel ... i forordning (EF) nr. ..., for så vidt angår fiskeriafhængige områder. <u>Samtidig indføres mekanismer til løbende kontrol for at sikre, at ovennævnte krav om komplementaritet og sammenhæng er opfyldt.</u>

Begrundelse

Hovedsigtet er at skabe sammenhæng med de relevante koordineringsregler. Hvis den foreslåede bestemmelse medtages i teksten sammen med foranstaltningerne i artikel 25, stk. 4, litra c) (nationale referencerammer), styrkes anvendelsesområdet.

Henvisningen til medlemsstaterne og regionerne er i overensstemmelse med den foreslåede tilføjelse i begyndelsen af stykket.

Ændringen i slutningen vedrører indførelse af mekanismer, som er typiske for *acquis communautaire* og er med til at styrke kontrolfunktionen.

Henstilling 23

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I overensstemmelse med den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. ..., og uanset artikel 3, stk. 2, i denne forordning, skal EFRU bidrage til at finansiere driftsstøtten i fjernområderne for at udligne de ekstraudgifter, der påløber inden for de områder, der er omfattet af artikel 4, og derudover på følgende yderligere områder med undtagelse af varer henhørende under bilag I til traktaten:	I overensstemmelse med den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. ..., og uanset artikel 3, stk. 2, i denne forordning, skal EFRU bidrage til at finansiere driftsstøtten i fjernområderne for at udligne de ekstraudgifter, der påløber inden for de områder, der er omfattet af artikel 4, og derudover på følgende yderligere områder med undtagelse af varer henhørende under bilag I til traktaten:
a) støtte til godstransporttydelser og startstøtte til transporttydelser	a) støtte til godstransporttydelser og startstøtte til transporttydelser
b) støtte til opbevaringsvanskeligheder, et uforholdsmæssigt omfattende produktionsudstyr og vedligeholdelse heraf samt mangel på menneskelige ressourcer på det lokale arbejdsmarked.	b) støtte til opbevaringsvanskeligheder, et uforholdsmæssigt omfattende produktionsudstyr og vedligeholdelse heraf samt mangel på menneskelige ressourcer på det lokale arbejdsmarked.
	<u>Endvidere skal EFRU bidrage til at finansiere de investeringsbehov, der følger af den fjerne beliggenhed, især de transportinfrastrukturer, den geografiske opsplitning og den kraftige befolkningstilvækst nødvendiggør.</u>

Begrundelse

Det særlige program skal ikke blot omfatte driftsudgifter, men også udgifter til de investeringer, der følger af en fjern beliggenhed. Nogle fjerntliggende regioner vil ikke være omfattet af mål-1 i den næste periode, men de vil vedblive med at have nogle handicap som følge af deres fjerne beliggenhed og vil fortsat have behov for beliggenhedsbegrundede investeringer, som hidtil er blevet finansieret under samhørighedspolitikken.

Henstilling 24

Artikel 12, punkt 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6) gennemførelsesbestemmelser for det operationelle program: a) medlemsstatens udpegelse af alle de enheder, der er fastsat i artikel 14 b) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne og overvågningsudvalgets sammensætning c) en fastlæggelse af fremgangsmåderne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigthed d) bestemmelser til sikring af, at det operationelle program bekendtgøres for offentligheden e) en beskrivelse af de mellem Kommissionen og medlemsstaten aftalte fremgangsmåder for udveksling af elektroniske data med henblik på at imødekomme de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i forordning (EF) nr. ...	6) gennemførelsesbestemmelser for det operationelle program: a) medlemsstatens udpegelse af alle de enheder, der er fastsat i artikel 14 b) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne og overvågningsudvalgets sammensætning c) en fastlæggelse af fremgangsmåderne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigthed d) bestemmelser til sikring af, at det operationelle program bekendtgøres for offentligheden e) en beskrivelse af de mellem Kommissionen og medlemsstaten aftalte fremgangsmåder for udveksling af elektroniske data med henblik på at imødekomme de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i forordning (EF) nr. ... f) beskrivelsen af de fremgangsmåder for inddragelsen af de regionale og lokale myndigheder, som anvendes af de enkelte medlemsstater, der deltager i det operationelle program, som fastsat i artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. ... i forberedelsesfasen for dette program og senere programmer g) påvisning af det operationelle programs overensstemmelse med den enkelte medlemsstats strategiske mål efter artikel 25, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. ... med særlig vægt på sammenhængen mellem interregionalt regionalt samarbejde efter artikel 36, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. ... og den pågældende medlemsstats initiativer vedrørende europæisk territorielt samarbejde.

Begrundelse

Det er vigtigt, at medlemsstaterne anvender partnerskabsbestemmelserne også inden for målet om territorielt samarbejde, især på de regionale og lokale forvaltningsniveauer. Det ville f.eks. være utænkeligt at gennemføre grænseoverskridende samarbejdsprogrammer uden en omfattende inddragelse af lokale grænse-samfund lige fra forslagsfasen. Det samme gælder for byer i forbindelse med fremme af europæiske bynetværk. For at det operationelle program kan blive en succes og blive godkendt af Kommissionen, skal den enkelte deltagende medlemsstat angive, hvordan de relevante bestemmelser er blevet anvendt og agtes anvendt i implementeringsfasen.

Henstilling 25

Artikel 12: nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	Medlemsstaterne sørger for inddragelse af de regionale myndigheder i planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde.

Begrundelse

Inddragelse af de regionale myndigheder i de grænseoverskridende og tværnationale samarbejdsprogrammer bør sikres.

Henstilling 26

Artikel 14, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hver medlemsstat, som deltager i det operationelle program, udpeger repræsentanter til overvågningsudvalget, jf. artikel 64 i forordning (EF) nr. ...	Hver medlemsstat, som deltager i det operationelle program, udpeger repræsentanter til overvågningsudvalget, jf. artikel 64 i forordning (EF) nr. ..., <u>og sikrer, at de berørte regionale og lokale myndigheder er passende repræsenteret i overensstemmelse med deres institutionelle forfatningsmæssige ramme.</u>

Begrundelse

I betragtning af den positive rolle, som de regionale og lokale organer har spillet i Interreg III A, B og C, vil det være i overensstemmelse med principperne om partnerskab og subsidiaritet, hvis medlemsstaterne medtager repræsentanter for de ovennævnte organer blandt deres delegerede i overvågningsudvalget for det operationelle program. Repræsentanterne vælges fra det relevante offentlige organ i hvert enkelt tilfælde.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Samhørighedsfonden

(2005/C 231/03)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Samhørighedsfonden (KOM (2004) 494 endelig — 2004/0166 (AVC)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 15. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til sin formands beslutning af 26. maj 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 om oprettelse af Samhørighedsfonden, senere suppleret med forordning (EF) nr. 1264/99 og forordning (EF) nr. 1265/99,

under henvisning til Kommissionens andre forslag til forordning om hhv. *Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden*, KOM(2004) 492 endelig -2004/0163 (AVC), samt *Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)*, KOM(2004) 495 endelig — 2004/0167 (COD),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens tredje rapport om økonomisk og social samhørighed (CdR 120/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin perspektivrapport om nye styreformer og forenkling af strukturfondene efter 2006, CdR 389/2002 fin ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 234/2004 rev. 2), der blev vedtaget af Underudvalget for Territorial Samhørighed den 4. februar 2005 med Antonio Paiva, formand for kommunalbestyrelsen i Tomar (PT/PPE), som ordfører —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1. **bifalder** Kommissionens rammeforslag om strukturfondsforordningerne for perioden 2007-2013,

1.2. **er** på baggrund af EU's udvidelse til 25 medlemsstater og senere til 27 **overbevist om**, at Kommissionens budgetforslag om at afsætte 0,41 % af bruttonationalindkomsten (der stiger til 0,46 %, når støtte til landdistriktsudvikling og fiskeri medregnes) og øremærke 336,3 mia. EUR til finansiering af de tre målsætninger (78 % til »konvergens«-målet, 18 % til målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse« og 4 % til »territoriet samarbejde«) er et minimumskompromis for den fremtidige samhørighedspolitik,

1.3. **er glad for**, at anvendelsesområdet for støtten fra Samhørighedsfonden omfatter projekter, der indebærer miljøfordele, såsom bedre energiuudnyttelse og vedvarende energi, og at det på transportområdet — foruden de transeuropæiske net — omfatter jernbaner, indre vandveje og søruter, multimodal transport og interoperabilitet, begrænsning af vej- og lufttransport, renere bytrafik og kollektive transportmidler,

1.4. **hilser det velkommen**, at Samhørighedsfonden yder støtte til medlemsstater med en bruttonationalindkomst (BNI), der ligger under 90 % af EU-gennemsnittet; der bør findes en politisk løsning for de medlemsstater, der ikke længere er støtteberettigede som følge af udvidelsen,

1.5. **mener**, at medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden, ikke bør straffes med suspension af denne støtte, hvis de i henhold til EF-traktatens artikel 104, stk. 6, har et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud,

1.6. **har tillid til**, at Kommissionen gør det klart, om den eventuelle suspension kun vedrører nye projekter, der skal godkendes efter den 1. januar i året efter beslutningen,

1.7. **er overbevist om**, at Kommissionen bliver nødt til at gennemgå fordelene og ulemperne ved at have samme generelle forordninger for såvel EFRU og ESF som for Samhørighedsfonden. Der kastes ikke lys over dette spørgsmål i Kommissionens begrundelse for forslaget. Regionsudvalget mener, at der bør foretages en cost-benefit-analyse af denne ændring af samhørighedsfondsforordningen,

⁽¹⁾ EUT C 318 af 22.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 256, 2003, s. 1.

1.8. **har tillid til**, at Kommissionen kan begrunde skiftet fra analyse af enkeltprojekter (jf. forordning (EF) nr. 1164/94 om den nuværende Samhørighedsfond, artikel 1, stk. 3) til fordel for programanalyse af forslagene fra de medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden (jf. KOM(2004) 492 endelig om generelle bestemmelser for strukturfondene, Begrundelse, punkt 5.2, sidste afsnit). Denne fremgangsmåde er helt forskellig fra den hidtil anvendte. Kommissionen bør retfærdiggøre denne ændring på grundlag af resultatet af en evaluering af den nuværende Samhørighedsfond.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Ny betragtning (5)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Samhørighedsfonden skal også tage hensyn til de sociale aspekter af bæredygtig udvikling og bidrage til social integration, bl.a. ved at sikre tilgængelighed og fjernelse af hindringer for handicappede med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling af handicappede i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 13.</u>

Begrundelse

Strukturfondene, og især Samhørighedsfonden, er et vigtigt middel til at reducere og afhjælpe social udstødelse af sårbare grupper, f.eks. ved at fjerne barrierer for handicappede på alle livets områder og konkret ved at fremme indretning af et fysisk miljø, der er tilgængeligt for handicappede, både når det gælder informations- og kommunikationsteknologi, transport og byggeri.

Henstilling 2

Artikel 2, punkt 1

Støttens anvendelsesområde

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
transeuropæiske transportnet, navnlig prioriterede projekter af fælles interesse, jf. beslutning (EF) nr. 1692/96/EF	transeuropæiske transportnet, navnlig prioriterede projekter af fælles interesse, jf. beslutning (EF) nr. 1692/96/EF, samt deres respektive forbindelsesled, nemlig havne og <u>lufthavne</u>

Begrundelse

Navnlig regionerne i EU's yderste periferi har brug for disse forbindelsesled for at reducere isolationen fra det europæiske kontinent og give adgang til det transeuropæiske net.

Henstilling 3

Artikel 3, punkt 1

Udgifters støtteberettigelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden: 1) moms 2) renter af gæld 3) køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning 4) lokaler 5) afvikling af atomkraftværker.	Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden: 1) moms 2) renter af gæld 3) køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning 4) lokaler 5) afvikling af atomkraftværker.

Begrundelse

I henhold til den nuværende Samhørighedsfond er momsudgifter støtteberettigede, og der er ingen grund til at indføre strengere regler end de nugældende.

Henstilling 4

Artikel 4

Betinget støtte

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Støtten fra fonden er betinget af følgende regler.	1. Støtten fra fonden er betinget af følgende regler.
2. Hvis Rådet:	2. Hvis Rådet:
a) i overensstemmelse med artikel 104, stk. 6, i EF-traktaten har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat og	a) i overensstemmelse med artikel 104, stk. 6, i EF-traktaten har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat og
b) i overensstemmelse med artikel 104, stk. 8, i EF-traktaten har konstateret, at en medlemsstat, efter henstilling fra Rådet, jf. artikel 104, stk. 7, i EF-traktaten, ikke har fulgt op med virkningsfulde foranstaltninger, eller at disse foranstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige,	b) i overensstemmelse med artikel 104, stk. 8, i EF-traktaten har konstateret, at en medlemsstat, efter henstilling fra Rådet, jf. artikel 104, stk. 7, i EF-traktaten, ikke har fulgt op med virkningsfulde foranstaltninger, eller at disse foranstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige,
kan det beslutte at suspendere hele eller dele af støtten fra fonden til den pågældende medlemsstat med virkning fra den 1. januar det følgende år. Beslutningen om suspension gælder forpligtelserne.	kan det beslutte at suspendere hele eller dele af støtten fra fonden til den pågældende medlemsstat med virkning fra den 1. januar det følgende år. Beslutningen om suspension gælder forpligtelserne.
3. Rådet beslutter at ophæve suspensionen af støtten fra fonden, hvis det konstaterer, at den pågældende medlemsstat har truffet afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de suspenderede forpligtelser genopføres på budgettet.	3. Rådet beslutter at ophæve suspensionen af støtten fra fonden, hvis det konstaterer, at den pågældende medlemsstat har truffet afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de suspenderede forpligtelser genopføres på budgettet.
4. Rådet træffer de beslutninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.	4. Rådet træffer de beslutninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.
	<u>Berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden er medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) målt i købekraftpariteter og beregnet på grundlag af EU-tal for de sidste tre år (...) ligger under 90% af EU-gennemsnittet.</u>

Begrundelse

Artikel 4 bør erstattes af en ny tekst, der nævner, hvilke medlemsstater der er berettiget til at modtage støtte fra Samhørighedsfonden.

Hvis Kommissionens forslag til artikel 4 fastholdes uændret, vil de støttemodtagende lande blive ramt to gange. En af »straffene« svarer til den, der anvendes over for enhver anden medlemsstat, der har et uforholdsmæssigt stor offentligt underskud. Den anden »straf« er, at samhørighedsfondsstøtten til den berørte medlemsstat suspenderes.

Selvom det er forståeligt, at samhørighedslandene skal opfylde betingelserne om økonomisk konvergens, vil suspension af fondsstøtten sætte en medlemsstat, der allerede har en BNI, der ligger under EU-gennemsnittet, i en endnu vanskeligere situation.

Det er endvidere uklart, om suspensionen også gælder for nye projekter, der godkendes efter den 1. januar i året efter, at beslutningen er truffet, og hvad der sker med de projekter, der er blevet godkendt før den dato.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til markedet for havnetjenester

og

Hvidbog om gennemgang af forordning (EØF) nr. 4056/86 om anvendelse af konkurrencereglerne på søtransport

(2005/C 231/04)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til markedet for havnetjenester KOM(2004) 654 endelig — 2004/0240 (COD) og Hvidbog om gennemgang af forordning (EØF) nr. 4056/86 om anvendelse af konkurrencereglerne på søtransport (KOM(2004) 675 endelig),

under henvisning til Rådets beslutning af 2. december 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 80 at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 3. november 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Bedre tjenesteydelseskvalitet i søhavne: En nøgle til europæisk transport — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester (KOM(2001) 35 endelig) og Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester (forelagt af Kommissionen i henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten) (KOM(2002) 101 endelig),

under henvisning til udtalelsen af 20. september 2001 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Bedre tjenesteydelseskvalitet i søhavne: En nøgle til europæisk transport (CdR 161/2001 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 29. september 2001 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester (CES 1495/2001),

under henvisning til rapporten af 2. maj 2002 fra det stående EFTA-udvalg om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester,

⁽¹⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 3.

under henvisning til det fælles udkast godkendt af Forligsudvalget den 22. oktober 2003, jf. EF traktatens artikel 251, stk. 4, vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester (PE-CONS 3670/03 — C5-0461/2003 — 2001/0047 (COD)),

under henvisning til betænkningen af 4. november 2003 om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester — Europa-Parlamentets delegation til Forligsudvalget (A5-0364/2003),

under henvisning til udtalelsen fra 29. september 2004 (CdR 163/2004 fin) ⁽¹⁾ om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bedre havnesikring (KOM(2004) 76 endelig),

under henvisning til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 [nu artikel 81 og 82] på søtransport — senest ændret ved forordning 1/2003 af 16. december 2002,

under henvisning til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, hvor Kommissionen opfordres til »at sætte mere skub i liberaliseringen på områder som gas, elektricitet, posttjenester og transport«,

under henvisning til Kommissionens hvidbog af 12. september 2001: »Den europæiske transportpolitik frem til 2010: de svære valg« (KOM(2001) 370 endelig),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 823/2000 af 19. april 2000 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjeredier (konsortier),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82,

under henvisning til OECD-sekretariatets rapport fra 16. april 2002 »Competition policy in liner shipping«,

under henvisning til Kommissionens høringspapir fra marts 2003 om gennemgang af Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 81 og 82 på søtransport,

under henvisning til de bidrag (»received comments«), der indkom som reaktion på Kommissionens høringspapir om gennemgang af forordning (EØF) nr. 4056/86,

under henvisning til rapporten af 12. november 2003 fra Erasmus-Universitetet i Rotterdam, der hjalp med bearbejdningen af reaktionerne på Kommissionens høringspapir om gennemgangen af forordning (EØF) nr. 4056/86,

under henvisning til Kommissionens diskussionsoplæg om gennemgangen af forordning (EØF) nr. 4056 fra december 2003,

under henvisning til dokument af 6. august 2004 fra ELAA (European Liner Affairs Association) »gennemgang af forordning nr. 4056/86: forslag til en ny reguleringsstruktur«,

under henvisning til det forslag til udtalelse, som blev vedtaget af Underudvalget for Territorial Samhørighed den 4. februar 2005 (CdR 485/2004 rev. 1) (ordfører: Rolf Harlinghausen, medlem af Europa-udvalget i Hamburgs parlament — DE/PPE),

⁽¹⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 26.

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Liberalisering af transportsektoren er — specielt siden vedtagelsen af Lissabon-dagsordenen i 2000 — blevet en central målsætning for EU og dens medlemsstater;
- 2) transportpolitikken er et emne, der prioriteres højt af såvel Underudvalget for Territorial Samhørighed som af Regionsudvalget som helhed, hvilket talrige udtalelser viser (ikke mindst Gianfranco Lambertis udtalelse om det første direktivforslag vedrørende havnetjenester). Udvalget understreger således den europæiske transportpolitik grundlæggende bidrag til sammenholdet i et udvidet og endnu mere mangfoldigt Europa;
- 3) Den Europæiske Union vil i de kommende år opleve en betydelig stigning i efterspørgslen på transporttjenesteydelser. Denne stigning, som bl.a. skyldes økonomisk vækst, udvidelsen af Unionen og mere intensive handelsforbindelser, ventes at blive særlig markant inden for godstransporten;
- 4) i betragtning af at man kan forvente overbelastning af transportnettet, især af vejinfrastrukturen, er det nødvendigt med en betydelig indsats for at regulere transportstrømmene og udbygge transportinfrastrukturen; den miljøvenlige søtransport får i den forbindelse en central rolle, eftersom dens potentielle kapacitet kan flytte vare- og godstransport væk fra vejene og bidrage til en mere bæredygtig transportudvikling. Opbygning og udbygning af et effektivt intermodalt transportnet vil få afgørende indflydelse på kyst-, havne- og oplandsregioner og dermed også på havnevirksomheder og virksomheder, der er involveret i søtransport. Man må antage, at en sådan positiv udvikling bliver mærkbar i hele det indre marked, herunder også i Østersøområdet;
- 5) effektive transportsystemer er en forudsætning for Europas internationale konkurrenceevne. Pålidelige rammebetingelser skal etableres for at tilskynde til flere investeringer i transportsektoren. I den forbindelse skal fællesskabsretten tilgodesee principperne om en effektiv konkurrence og fri markedsadgang og opfylde krav til investeringssikkerhed, passende sikkerhedsbestemmelser, gunstige arbejdsbetingelser og høje miljøstandarder;
- 6) i betragtning af, at omladningsomkostningerne er betydeligt lavere i havnene i Europa end i Nordamerika og Asien, er det nødvendigt at diskutere foranstaltninger, der kan bidrage til at fremme konkurrence og effektivitet i havnene, på grundlag af en analyse af manglerne i den nuværende situation. En sådan analyse findes dags dato ikke;
- 7) endvidere henvises til, at såvel havnene som søtransporten har udviklet komplekse strukturer gennem årene. Dette har bidraget til, at mange virksomheder i EU og i EU's havne allerede hører til de mest indbringende og konkurrencedygtige i verden. Ændringer i de retlige rammebetingelser bør derfor tage behørigt hensyn til den eventuelle virkning på samspillet mellem transportsektorens forskellige strukturer og mellem disse og det øvrige erhvervsliv. Komplexiteten af disse strukturer anerkendes også af Kommissionen, som forudser betydelige udgifter for at opbygge velfungerende og konkurrencedygtige transportsystemer som »nærsejlfart« og »motorveje til søs«;
- 8) den absolut nødvendige afregulering af søtransport og havnetjenesteydelser skal dog foregå med en god portion fingerspidsfornemmelse. Man skal (bl.a. af beskæftigelsesmæssige grunde) gennem passende overgangsbestemmelser søge at undgå, dels at virksomheder, der er hjemmehørende eller aktive i Europa, om så bare midlertidig — stilles ringere end aktører på verdensmarkedet, dels at der ikke opstår forskyndninger internt i Den Europæiske Union;
- 9) en international sammenligning viser, at der gælder meget forskellige konkurrencepolitiske og konkurrenceretlige rammebetingelser for både søtransport og havnetjenester. Derfor bør der i forbindelse med spørgsmålet om markedsliberaliseringens grad, omfang og hastighed i Den Europæiske Union også tages hensyn til industripolitiske overvejelser. Det har man slet ikke gjort. Desuden bør der indføres supplerende beskæftigelsespolitiske foranstaltninger for at begrænse liberaliseringens eventuelle kortvarige negative følger til et minimum. —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

I. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til markedet for havnetjenester

1. Regionsudvalgets generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1.1 finder det positivt, at Kommissionen vil indføre en særlig fællesskabsramme for havnetjenesteydelser — så meget desto mere som der drives havne i 20 af de nu 25 medlemsstater;

1.2 bifalder de grundlæggende målsætninger, som Kommissionen opstiller i direktivforslaget med henblik på at sikre konkurrence og effektivitet i havnesektoren. Liberalisering, fri markedsadgang og gennemsigtighed kan bidrage til at nå målene de steder, hvor der råder ineffektivitet;

1.3 er enig med Kommissionen i, at der ud over anvendelsen af et transparensdirektiv på havnevirksohmhederne også er behov for at vedtage klare, gennemsigtige og fleksible retningslinjer vedrørende havneinvesteringer med henblik på fortsat fair og effektiv konkurrence i havnesektoren;

1.4 bifalder, at Kommissionen åbner mulighed for, at offentligt ejede havne kan tilbyde at udføre havneservice for at fremme effektiv konkurrence;

1.5 beklager ikke desto mindre, at Kommissionen allerede nu, kort tid efter det første mislykkede forsøg, uden at gennemføre de nødvendige analyser fremlægger et nyt, skærpet forslag på vigtige retsområder med talrige ændringer, der for størstedelens vedkommende er baseret på det tidligere forslag, som Rådet og Europa-Parlamentet forkastede, og således i nogle henseender tydeligvis forsøger at spole tiden tilbage til før forligsproceduren;

1.6 savner tilstrækkelig hensyntagen til de europæiske havnes og havnetjenesters fremherskende markedsstruktur. Faktisk er der stor indbyrdes konkurrence mellem de europæiske havne, hvilket betyder, at kun de effektive havne med fordelagtige priser kan hævde sig i denne konkurrence;

1.7 konkluderer ud fra den intensive konkurrence mellem havnene, at kun tjenesteydelser, der er baseret på effektive og billige produktionsmetoder, har en chance for at slå igennem. Eftersom ineffektive havnetjenesteydere bidrager negativt til havnens samlede produktivitet, tvinger konkurrencen mellem havnene disse til at forbedre effektiviteten;

1.8 leder forgæves efter en tilfredsstillende hensyntagen til, at konkurrencen ikke er begrænset til havneaktiviteter: hele transportkæder konkurrerer med hinanden. Indgreb i ét led i transportkæden, nemlig havnene, virker ind på logistikken for hele transportkæden til og fra oplandet. På den måde kommer bestemmelserne i det nye forslag til at gælde for mere end bare

adgangen til havnetjenester. Konsekvenserne for det logistiske område er svære at overskue;

1.9 frygter en reduktion af antallet af aktive havnetjenesteydere i Europa, hvis direktivforslaget gennemføres i sin nuværende form. Man kan ikke udelukke, at nogle få tjenesteydere fra havne uden for EU, der profiterer af høje indtægter i kraft af en monopolstatus på deres eget hjemmemarked, vil lægge et kraftigere pres på Europas vigtigste havne og sætte sig igennem med højere bud i forbindelse med licitationer. Dette gælder især, når budets størrelse er det eneste eller det afgørende kriterium for udvælgelse. Herved bliver de aktuelle strukturer i den europæiske havnedrift, der er kendetegnet af et stort antal offentlige og private terminallejere, markant truet. Hvis det på den måde lykkes nogle få terminallejere at koncentrere en betydelig markedsandel inden for havneomladning, vil der også opstå monopolstrukturer i Europa, hvilket ikke er foreneligt med målsætningen om større konkurrence;

1.10 frygter endvidere, at havnetjenesteydere vil investere mindre. Direktivet skaber nemlig usikkerhed med hensyn til skadeserstatninger og kontraktens løbetid, som vil medføre en betydelig forringelse af den forventede gældsafvikling. Desuden vil denne usikkerhed give anledning til stigende refinansieringsomkostninger for investeringerne, eftersom banksektoren vil fokusere mere på de relevante risici som følge af kravene i forbindelse med Basel II. Alene disse to konsekvenser af direktivet vil medføre en betydelig svækkelse af investeringslysten;

1.11 finder, at subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i EF-traktatens artikel 5 krænkes, fordi der i direktivet slet ikke tages tilstrækkeligt hensyn til, at der allerede eksisterer en liberaliseret konkurrence mellem de europæiske havne i medlemsstaterne. Der er derfor ikke behov for bestemmelser i den form og med den rækkevidde, som foreslås i direktivforslaget;

1.12 er derfor bekymret for, at Kommissionens prisværdige målsætninger ikke kan indfris med de foranstaltninger, som foreslås i direktivet, og er desuden bange for, at den nuværende udvikling i retning af betydelige vækst- og effektivitetsforbedringer i de europæiske havne og havnetjenester snarere vil blive hæmmet;

1.13 finder det rigtigt, at havnernes mulighed for selv at udføre havnetjenester ikke begrænses til særlige situationer, men er en generel mulighed. Man skal i den forbindelse sikre fair og gennemsigtige konkurrencebetingelser, hvis havneforvaltningen i forbindelse med licitationer konkurrerer med andre, private udbydere;

1.14 ønsker at tilføje, at der er kvalitative forskelle mellem de enkelte sprogudgaver, som gør det vanskeligt at vurdere direktivforslaget.

Enkeltelementer i direktivet

REGIONSUDVALGET

1.15 frygter, at havnemyndighederne belemres med et enormt bureaukrati som følge af de påtænkte krav i forbindelse med pligten til at indhente tilladelse, hvilket strider mod formålet med et »liberaliserings«-direktiv. Direktivforslaget fastsætter, at alle havnetjenester, som er omfattet af direktivet (teknisk-nautiske tjenesteydelser i form af lodsning, bugsering og fortøjningstjenester og alle former for godshåndtering og passagerservice) fremover kræver tilladelse. Dette gælder også havnetjenester, der hidtil er udført uden tilladelse. I fremtiden skal havnemyndigheder udstede klart flere tilladelser end tidligere, eftersom f.eks. også grundejere, som udfører havnetjenester på deres egen grund, skal have tilladelse. Selv selvserviceydere skal have tilladelse, der dog kan være uden udløbsdato, så længe selvserviceyderen opfylder betingelserne for udstedelsen. Havnemyndighederne er også forpligtet til at føre tilsyn med tilladelserne. Ud over overholdelsen af tildelingskriterierne skal f.eks. også beskæftigelsesmæssige og sociale forskrifter kontrolleres, hvilket principielt er arbejdsmarkedsparternes opgave. Den samlede mængde af forpligtelser vil i nogle tilfælde kunne overstige havnemyndighedernes kapacitet;

1.16 finder, at den planlagte pligt for grundejere til at indhente tilladelse kan medføre tab af ejendomsret og dermed være i strid med EF-traktatens artikel 295, ifølge hvilken ejendomsordninger i medlemsstaterne ikke berøres. Hvis et havneareal i forbindelse med en licitation tildeles en anden end ejeren, kan sidstnævnte ikke længere tilbyde havnetjenester fra sin egen grund. Havnemyndighederne har på den anden side ingen råderet over et havneareal, de ikke ejer, og kan derfor ikke indgå nogen leje- eller forpagtningskontrakt med tredje-part, uden at ejeren er indforstået. De kan heller ikke tvinge ejeren til at indgå en kontrakt med den tredjepart, der har fået tildelt tilladelsen. Den tildelte tilladelse vil således være uden reelt indhold;

1.17 henleder opmærksomheden på, at der kan opstå komplikationer i forbindelse med den planlagte licitationsprocedure. Hvis det bliver nødvendigt at indføre begrænsninger, skal ifølge direktivforslaget kun de tilladelser bevare deres gyldighed, som er blevet tildelt ved licitation. Derimod vil alle tilladelser, der er udstedt i fuld overensstemmelse med de nuværende bestemmelser, miste deres gyldighed. På grund af denne den nye retsakts tilbagevirkende kraft bliver havnemyndighederne nødt til, når direktivet træder i kraft, at gentilde alle nugældende tilladelser gennem licitation;

1.18 ser en risiko for konkurrenceforvridning, hvis medlemsstaterne får enekompetence til fastsættelse af beregningsbestemmelser for skadeserstatning for en virksomheds restværdi. Beregningen af en skadeserstatning kan f.eks. føre til skjulte fremtidige fald i lejen for en ejendom. Direktivforslagets princip om at yde skadeserstatning i henhold til klare på forhånd fast-

satte regler konkretiserer derfor ikke tilstrækkeligt kravene til nationale beregningsbestemmelser. På den anden side skal enhver fællesskabsretlig regulering tage hensyn til forskelle i medlemsstaternes afskrivnings- og skatteretssystemer for ikke at skabe konkurrenceforvridninger. Ifølge dette princip ville en EU-regulering f.eks. kunne foreskrive, at de alment gældende nationale afskrivningsregler absolut skal anvendes. Undtagelser herfra skal være begrundede i saglige argumenter. Endvidere bør beregningsbestemmelserne til fremme af gennemsigtighed offentliggøres eller som et minimum meddeles til Kommissionen;

1.19 frygter, at de forskellige enkeltbestemmelser i direktivet vil føre til færre investeringer:

a) De nye kortere gyldighedsperioder for tilladelserne tager ikke hensyn til den nødvendige amortiseringsperiode. De alt for korte gyldighedsperioder vil medføre, at bestemte langfristede investeringer enten slet ikke forrentes, eller at en forhøjelse af priserne, der hidtil har været gunstige i forhold til verdensmarkedet, bliver uundgåelig for at opnå en hurtig amortisering.

b) Direktivforslaget indeholder ingen forlængelsesmuligheder for allerede tildelte tilladelser. Ifølge direktivforslaget kan tilladelser ikke forlænges uden en ny udbudsprocedure med den risiko for at miste tilladelsen, som en sådan indebærer. Under disse omstændigheder vil langfristede investeringer formodentlig kun blive foretaget i begyndelsen af en tilladelses gyldighedsperiode. I tiden herefter svækkes lysten til at investere parallelt med, at restløbetiden bliver kortere.

c) De foreslåede regler for skadeserstatning er utilstrækkelige. Investeringer i moderne tekniske anlæg kræver ud over en kapitalindsats betydelige udgifter til uddannelse af de ansatte og tilpasninger til arbejdsflowet i virksomheden. Desuden er der med henblik på et effektivt flow brug for betydelige ressourcer til positionering inden for transportkædens differentierede net. Hvis man ikke tager højde for disse udgifter i tilfælde af en skadeserstatning, vil det allerede, når investeringerne foretages, forringe rentabilitetsforventningerne. Følgen vil blive færre eller slet ingen investeringer;

1.20 konstaterer på grund af manglende overgangsbestemmelser stor retsusikkerhed for allerede aktive havnetjenesteydere. Virksomheder, der allerede er aktive på markedet, kan ikke være sikre på at forblive aktive i samme grad i fremtiden. Ønsker en havnetjenesteyder i fremtiden at drive virksomhed i en ny havn og foreligger der en situation, hvor der må foretages begrænsninger, må allerede virksomme havnetjenesteydere i den pågældende havn igennem en licitation, hvor de risikerer at miste deres tilladelse. Herved rystes tilliden til gældende kontrakter, og usikkerhed omkring varigheden af en tilladelse vil medføre et markant fald i investeringsviljen. Et ensidigt indgreb i løbende kontrakter vil desuden skabe risiko for betydelige skadeserstatninger;

1.21 spør, at de europæiske havne vil miste noget af deres tiltrækningskraft over for krydstogtskibe, hvis der indføres begrænsninger med hensyn til selvservicering. Ifølge direktivforslaget skal selvservicering med eget personale kun være tilladt i forbindelse med nærsøfart og motorveje til søs. Internationale krydstogtskibe vil herefter ikke længere kunne lade personalet om bord udføre kontrol ved ombordstigning og landgang;

1.22 frygter, at muligheden for at indsætte eget landpersonale vil føre til social dumping, forringelser af kvalitet og produktivitet i havnetjenesterne samt konflikter med tekniske og politiske sikkerhedskrav (ISPS). Desuden vil det udbudssystem, som Kommissionen foreslår, blive modarbejdet, når visse omladningsvirksomheder får tilladelse til speditøraktiviteter, som de i realiteten ikke kan gøre brug af, fordi rederierne vil anvende selvservicering;

1.23 bifalder fleksibiliteten i bestemmelserne for lodsning, som gør det muligt for medlemsstaterne at indrette de nationale betingelser for tilladelse og udvælgelsen af tjenesteydere efter saglige kriterier. Udvalget sætter dog spørgsmålstegn ved, om medlemsstaternes meddelelsespligt med hensyn til forbedringer af lodsningens effektivitet virkelig giver mening, eftersom kriterierne »sikkerhed« og »personlig faglig viden« — ifølge direktivforslaget selv — er afgørende for lodsning.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 mener ikke, at direktivet bør godkendes i den foreslåede form, da det ikke fremmer konkurrencen i havnene, men indfører delvis unødvendige og u hensigtsmæssige regler, som især skader små og mellemstore havnetjenesteudbydere interesser og begunstiger social dumping og derved modvirker effektiviteten og havnenes muligheder for fair konkurrence. Kommissionens målsætninger vil ikke blive indfriet gennem direktivet;

2.2 finder det nødvendigt at foretage en detaljeret analyse af den aktuelle markedssituation for havnetjenester, inden behandlingen af direktivforslaget fortsætter. Man kan kun undgå risikoen for overregulering af markedet for havnetjenester med deraf følgende konkurrence- og effektivitetsforringelse gennem et indgående kendskab til de fremherskende svagheder i de vigtigste dele af det europæiske havnemarked;

2.3 er overbevist om, at der som modtræk mod retsikkerheden og af hensyn til tilliden må udstedes en »overlevelsagaranti« til de virksomheder, som allerede er aktive på markedet. Allerede aktive virksomheder bør således undtages fra pligten til at søge om tilladelse til at videreføre eksisterende kontrakter eller tilladelser — eller også bør disse gælde indtil de i direktivet fastsatte frister. Som et minimum bør overgangsfristerne

tilpasses, det vil sige forlænges under hensyntagen til de pågældende virksomheders objektive behov;

2.4 er af den opfattelse, at bestemmelser vedrørende skadeserstatninger skal indføres på medlemsstatsniveau, og at disse også efter det i reglerne fastsatte udløb af en tilladelses gyldighed skal rettes ind efter de forskellige nationale afskrivningsregler og tage hensyn til virksomhedens aktuelle værdi gennem en fiktiv videreførelse af tilladelsen. En sådan bestemmelse ville tage højde for såvel virksomhedernes udgifter til investeringer i organisation, personale og positionering i transportkæden som til de forskellige institutionelle rammebetingelser;

2.5 mener, at det skal fastsættes i fællesskabsretten, hvilke elementer der kan eller skal indgå i de beregningsbestemmelser, som lægges til grund for erstatningsudgifter. Den pågældende regulering skal under alle omstændigheder tage hensyn forskelle mellem de nationale afskrivnings- og skatteretssystemer;

2.6 plæderer for, at gyldighedsperioden for tilladelser indrettes efter de foretagne investeringers afskrivningsperiode. Desuden bør der åbnes mulighed for forlængelse, hvis langfristede investeringer foretages i løbet af en tilladelses gyldighedsperiode. Udvalget anbefaler, at man som et minimum overtager de frister, som findes i forslaget fra Europa-parlamentets og Rådets forligsudvalg »port package I«;

2.7 foreslår, at den obligatoriske pligt til at indhente tilladelse erstattes af en pligt, der kun træder i kraft, hvis der indføres begrænsninger. Dette ville give en betydelig ressourcebesparelse;

2.8 finder det nødvendigt at begrænse selvservicering — uden yderligere indskrænkninger — til skibspersonale. For at undgå social dumping — samt af sikkerhedsgrunde — bør medlemsstaterne begrænse selvservicering til havnebrugere, hvis skibe sejler under en medlemsstats flag;

2.9 er af den opfattelse, at direktivets geografiske gyldighedsområde bør udstrækkes til adgangen til og fra havnene ad vandvejen. Ligeledes bør de floder og kanaler, som kan besejles af havgående skibe, medtages i direktivets anvendelsesområde, også selv om de ikke kun giver adgang til havne. Dette forslag er dog underlagt det udtrykkelige forbehold, at Regionsudvalgets øvrige henstillinger gennemføres. En udvidelse af det geografiske anvendelsesområde uden hensyntagen til de øvrige henstillinger ville kun forværre de skildrede problemer;

2.10 støtter kraftigt Kommissionens planer om at udsende klare retningslinjer til havnene;

2.11 mener, at det er en forudsætning for at skabe øget kapacitet og mere konkurrence i EU-havnene, at der tages hensyn til Regionsudvalgets henstillinger.

II. Hvidbog om gennemgang af forordning (EØF) nr. 4056/86 om anvendelse af konkurrencereglerne på søtransport

3. Regionsudvalgets generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

3.1 roser Kommissionens vilje til at gennemgå forordning (EØF) nr. 4056/86 om anvendelse af konkurrencereglerne på søtransport og i den forbindelse inddrage og gøre intensiv brug af søfartsvirksomhedernes og disses faglige organisationers ekspertise;

3.2 er enig med Kommissionen i, at enhver fremtidig regulering — i det mindste efter en overgangsfase — fuldstændigt og uden undtagelse skal opfylde de i EF-traktatens artikel 81, stk. 3, fastsatte betingelser;

3.3 støtter fuldt og helt Kommissionen, når denne ønsker helt at ophæve undtagelser for pris- og mængdeaftaler såvel som for andre konkurrencebegrænsende aftaler;

3.4 er enig med Kommissionen i, at undtagelser fra konkurrencereglerne for cabotage og trampfart i forordning 1/2003 kan ophæves, eftersom der ikke findes holdbare grunde til at opretholde dem. Til fordel for at afskaffe undtagelserne taler desuden også, at dette på forhånd vil modvirke en konkurrenceretlig forskelsbehandling af europæiske operatører, hvor usandsynlig en sådan end måtte være;

3.5 hilser velkommen, at Kommissionens hvidbog indgående analyserer de eksisterende bestemmelsers forenelighed med EU's konkurrenceregler. Udvalget har dog det indtryk, at der er stærke indicier for, at selv de nuværende bestemmelser er i modstrid med EF-traktatens artikel 81, stk. 3. Det ville derfor være hensigtsmæssigt, om Kommissionens konklusioner blev mere solidt forankret i data. Herved ville Kommissionen dels kunne imødekomme de betænkeligheder, som søfartsvirksomheder har givet udtryk for, dels overholde de krav, der stilles i EF-traktatens artikel 253;

3.6 er af den opfattelse, at der stadig mangler en omfattende konkervensanalyse. Udvalget er sikker på, at om ikke før, så vil sådanne overvejelser senest komme til at spille en vigtig rolle, når de konkrete forslag til regler skal formuleres; i den forbindelse skal der især tages yderligere hensyn til indvirkningen på handelsstrømme, investeringer, markedsandele og forbrugerpriser. Indvendingen om, at udarbejdelsen af en analyse vanskeliggøres af eksistensen af linjekonferencer gennem mange år, fordi der netop af den grund mangler data om et marked med konkurrence, er en sandhed med modifikationer. Herved kommer man ind på en problematik, som gælder for enhver liberalisering af en tidligere stærkt reguleret sektor;

3.7 spørger ikke mindst, om eventuelle ændringer ikke også burde fokusere mere på de beskæftigelsespolitiske aspekter. Når alt kommer til alt, vil en stærkere koncentration på markedet, også efter Kommissionens mening, befordre innovationer. Selv om en sådan udvikling måske nok bør støttes af forsknings- og industripolitiske grunde, kan den indvirke negativt på beskæftigelsen i virksomhederne;

3.8 mener, at forslaget fra ELAA (European Liner Affairs Association) om fortsat at tillade tidsforskuet og ikke-diskriminerende udveksling af bestemte anonymiserede oplysninger fortjener en velvillig behandling. Frit tilgængelig markedsinformation kan føre til større gennemsigtighed og således bidrage til at fremme konkurrencen. Et prisindeks, som alle markedsdeltagere har adgang til, kunne være en væsentlig bestanddel af systemet, der kunne erstatte de eksisterende konferencetariffers benchmarkfunktion. I den forbindelse skal man under alle omstændigheder sikre en effektiv kontrol og indskrænke sig til ren udveksling af informationer;

3.9 vil gerne understrege, at det — ud over spørgsmålet om, hvorvidt bestemte bestemmelser fortsat skal gælde i eventuelt modificeret form — i første række kommer an på at opfylde behovene for de virksomheder, som befinder sig eller er hjemmehørende på det europæiske marked, gennem passende differentierede overgangsvilkår. Disse vilkår bør ført og fremmest udformes ud fra resultaterne af en indgående konsekvensanalyse. I denne sammenhæng vil udvalget også gerne fremhæve, at forordning nr. 4056/86 fra begyndelsen alene undtog søtransport fra EU's konkurrencelovgivning. Sektoren har derfor hele tiden kunnet regne med, at bestemmelserne senere ville kunne blive taget op til revision. Et krav om forlængelse af de nugældende bestemmelser eller om indførelse af overgangsvilkår kan derfor ikke alene begrundes i retssikkerhed og beskyttelse af virksomhedernes tillid til kontraktens gyldighed. Ikke desto mindre bør lovgiverne tage hensyn til, at havkonferencerne har eksisteret i flere årtier, så visse former for praksis er dybt forankret, og forretningsforbindelser bygget op omkring disse konferencer;

3.10 er ikke enig i, at bestemmelserne i artikel 2 i forordning nr. 4056/86 om, hvornår tekniske aftaler er tilladt, bør ophæves. Årsagerne til Kommissionens indvendinger, at bestemmelsen udelukkende er deklaratorisk, skaber forvirring og fortolkes for bredt af rederierne, elimineres ikke ved at afskaffe bestemmelsen — noget sådan ville tværtimod gøre problemet endnu større, eftersom tekniske aftaler også ville være tilladt uden en lovbestemmelse. Uden en udtrykkelig bestemmelse ville det blive langt vanskeligere at foretage en afgrænsning. Efter udvalgets mening kan man gennem en bestemmelse, som udtrykkeligt definerer, hvilke aftaler der er tilladt, opretholde retssikkerheden, og samtidig får man et referencepunkt at pejle efter. Dette forudsætter desuden, at artikel 2 eller tilsvarende fremtidige regler tilpasses, for så vidt som de hidtidige bestemmelser med udformningen af den fremtidige konkurrenceordning vil blive overflødige. De fremtidige regler ville eventuelt kunne integreres i gruppefritagelsen for konsortier (forordning EF nr. 823/2000);

3.11 er af den opfattelse, at man bør gå efter en international standardisering af de retlige rammebetingelser af hensyn til konkurrencen og industripolitikken. Dette gælder så meget desto mere, som det europæiske marked nu skal liberaliseres, mens andre skibsfartsnationer for tiden fortsat delvis regulerer konkurrencen på deres marked på samme måde, som den nugældende fællesskabslovgivning regulerer det europæiske marked;

3.12 gør opmærksom på, at hvidbogen ikke beskæftiger sig tilstrækkeligt med, hvad en afskaffelse eller ændring af forordning nr. 4056/86 vil betyde for den internationale ret og i de problematiske tilfælde, hvor to retssystemer kolliderer;

3.13 finder, at det er værd at genoverveje afskaffelsen af artikel 9 i forordning nr. 4056/86, der åbner op for forhandlinger med henblik på at afgøre, om EU's eller tredjelandes lovgivning er gældende i en given sag. Selv om denne bestemmelse hidtil aldrig har været brugt, kan dette netop ændre sig, når den nugældende konkurrencelovgivning for søfart underkastes en grundig revision, sådan som planlagt. Desuden kan der være behov for forhandlinger — ikke kun når ét retssystem kræver noget, som et andet forbyder, men tillige hvis ét retssystem tillader noget, som et andet forbyder.

4. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

4.1 appellerer til virksomhederne og organisationerne inden for søfarten om ikke at stille sig afvisende over for de national-økonomiske fordele, samfundet kan opnå ved mere konkurrence;

4.2 går ind for, at det videre forløb indholds- og tidsmæssigt tilrettelægges sådan, at søfartsvirksomhedernes og deres organisationers betænkeligheder kan undersøges grundigt. Om der kan tages hensyn til disse betænkeligheder, eller de må afvises, bør der gøres detaljeret rede for. Det er en forudsætning for, at der kan skabes en bæredygtig konkurrenceordning inden for søfarten, som garanterer retssikkerheden og, så vidt muligt, kan accepteres fra alle sider;

4.3 går ind for, at der så vidt muligt gennemføres en omfattende konsekvensanalyse, der nærmere undersøger indvirkningerne på handelsmønstre, investeringer, markedsandele og forbrugerpriser. Udvalget henstiller, at man i forbindelse med undersøgelsen af virkningerne af liberalisering navnlig tager hensyn til de beskæftigelsesmæssige og de social- og arbejdsmarkedspolitiske aspekter;

4.4 går ud fra, at ELAA's forslag er et holdbart grundlag for en fremtidig ordning; men for at sikre effektiv kontrol finder udvalget det helt nødvendigt, at Kommissionen både repræsenteres i og organisatorisk medvirker i det organ, der ifølge ELAA's forslag skal tage sig af informationsfremskaffelse, -anonymisering og -formidling. Desuden bør det efter udvalgets opfattelse overvejes at lade al information passere Kommissionen eller en af den udpeget observatør, eller endog at anbringe det nævnte organ i Kommissionen. Det ville give Kommissionen mulighed for grundigt at analysere informationsudvekslingens konsekvenser for markedet og konkurrencen. Da der først kan ventes pålidelige resultater efter et godt stykke

tid, kunne det være en god ide at vedtage en tidsbegrænset, forsøgspræget ordning med mulighed for forlængelse;

4.5 ønsker undersøgt, om der kan indføres overgangsbestemmelser, der tager udgangspunkt i amortiseringsperiodens længde eller i, hvor lang tid det må forventes at tage de berørte redere at tilpasse sig de nye betingelser ved at ændre deres bestand af selvejede eller på kortere eller længere sigt lejede skibe;

4.6 opfordrer til, at det undersøges, om overgangsfristernes længde eventuelt også kan fastlægges ud fra geografiske synspunkter, dvs. om de kan indrettes efter de betingelser, der gælder på et regionalt marked. Således kunne overgangsfristen i Østersøområdet gøres ret kort, da der kun eksisterer få linjekonferencer her, mens den kunne være længere på Atlanten, hvor linjekonferencerne er dominerende;

4.7 gør opmærksom på, at indførelse af overgangsfrister og overgangsfristernes længde også kan tage udgangspunkt i markedsandelstærskler (market share thresholds);

4.8 opfordrer til, at den eksisterende usikkerhed i forbindelse med forordning 4056/86, art. 2, ikke tages som anledning til at afskaffe denne artikels bestemmelser, men til at revidere indholdet i forordning 4056/86 og forordning 823/2000. Dels bør det sikres, at bestemmelserne er forenelige med EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og stemmer overens med den fremtidige konkurrenceordning. Dels ville det være fornuftigt at konkretisere bestemmelserne de steder, hvor Kommissionen frygter eller allerede har konstateret, at søfartssektoren fortolker dem for vidtgående. De berørte virksomheder rådes til selv at fremlægge forslag, hvis de ønsker at bestemmelserne i artikel 2 skal bibeholdes;

4.9 er i øvrigt af den opfattelse, at der både på bi- og multilateralt plan og som led i samarbejdet i eksisterende internationale organisationer kan være brug for yderligere anstrengelser med henblik på at sikre mere ensartede og dermed mere fair konkurrencebetingelser i verden som helhed. I den forbindelse bør det også undersøges, om og i hvilket omfang andre staters regler kan tjene som forbilleder for EU;

4.10 henstiller, at artikel 9 i forordning 4056/86 bibeholdes, i det mindste som en midlertidig bestemmelse gældende for flere år og med mulighed for forlængelse.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Første årsrapport om indvandring og integration«

(2005/C 231/05)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om første årsrapport om indvandring og integration« (KOM(2004) 508 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 16. juli 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 3. november 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til håndbogen om integration for politiske beslutningstagere og aktører, som Kommissionen (Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed) kom med i november 2004,

under henvisning til sin udtalelse om indvandringspolitikken (Meddelelse fra Kommissionen om en fælles politik mod ulovlig indvandring (KOM(2001) 672 endelig) og asylpolitik (Kommissionens forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951 og protokollen af 31. januar 1967 (KOM(2001) 510 endelig — 2001/0207 (CNS)), vedtaget den 16. maj 2002 (CdR 93/2002 fin) ⁽¹⁾),

under henvisning til sin udtalelse om »Grønbog om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold« (KOM(2002) 175 endelig), vedtaget den 20. november 2002 (CdR 242/2002 fin) ⁽²⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring (KOM(2002) 225 endelig — 1999/0258 CNS), vedtaget den 20. november 2002 (CdR 243/2002 fin) ⁽³⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste (KOM(2002) 548 endelig — 2002/0242 CNS), vedtaget den 9. april 2003 (CdR 2/2003 fin) ⁽⁴⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse (KOM(2003) 336 endelig), vedtaget den 12. februar 2004 (CdR 223/2004 fin),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2004) 178 endelig — 2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) — 2004/0063 (CNS)), som er på plenarforsamlingens dagsorden i november 2004 (CdR 80/2004 rev. 1),

⁽¹⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 5.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 339/2004 rev. 1), der blev vedtaget den 3. december 2004 af Underudvalget for Forbindelser Udadtil (ordførere: **Aldo Iskra**, kommunalbestyrelsesmedlem (SE/PPE), ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

Den første årsrapport opridser forskellige migrationstendenser i Europa, behandler og analyserer forandringer inden for indvandring og beskriver foranstaltninger på nationalt og europæisk niveau vedrørende adgang og integration;

Den udgør et nyt instrument til at undersøge udviklingen inden for Fællesskabets indvandringspolitik;

I lyset af befolkningens aldring og den faldende andel af personer i de arbejdsdygtige aldre er en øget indvandring sandsynlig og stadig mere nødvendig for at opfylde et udvidet EU's behov;

På Det Europæiske Råd i Thessaloniki understregede man nødvendigheden af at fastlægge en fælles europæisk ramme, inden for hvilken de nationale politikker udformes, og en definition af fælles grundprincipper for at stimulere fastlæggelsen af denne ramme blev overvejet —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **bifalder** Kommissionens første årsrapport om indvandring og integration, som det betragter som et vigtigt grundlag for at udvikle en helhedsstrategi for integration af indvandrere i det nye udvidede EU.

1.2 **erkender** værdien og omfanget af migration i verden og betydningen af denne for mangfoldigheden og udviklingen, ikke mindst på lokalt plan. Udvalget er fuldstændig enig i vigtigheden af at koordinere indvandrings-, flygtninge- og integrationspolitikken i EU. Det er endnu vigtigere i dag i det udvidede Fællesskab.

1.3 **understreger**, at det nationale niveau har ansvaret for gennemførelsen af lovgivning, mens det er det regionale og lokale niveaus opgave at forbedre modtagelsen af indvandrere og hjælpe dem med at finde et sted at bo og blive integreret. Regionsudvalget fremhæver derfor især de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle, hvis ansvar for bl.a. planlægning, boliger, uddannelse og arbejdsmarked direkte påvirker integrationen og kan fremme den sociale samhørighed, sociale integration og bæredygtige samfund.

1.4 **bemærker**, at rapporten beskæftiger sig med udviklingen af indvandringspolitikken, som den ser ud på nationalt og EU-niveau. En del af integrationens fiasko i EU skyldes, at de lokale og regionale myndigheder ikke er blevet inddraget i arbejdet med at udforme politikken. De lokale og regionale myndigheder udgør det ansvarsniveau, der er tættest på borgerne, men man har ofte overset konsekvenserne af gennemførelsen på det lokale niveau og ikke taget hensyn til disse.

1.5 **konstaterer** med beklagelse, at man ikke har koordineret med de lokale og regionale myndigheder, hverken under

faktaindsamlingen eller under analysearbejdet inden rapportens udarbejdelse. Forskellige foranstaltninger er blevet truffet i medlemsstaterne for at klare den voksende mangfoldighed i dagens samfund. De erfaringer, man har gjort, både positive og negative, er af særlig betydning nu, hvor migrationsstrømmene bliver stadig mere globale og komplekse i deres sammensætning, og hvor medlemsstaterne er nødt til at modtage indvandrere og flygtninge fra stadig flere lande og ikke kun lande, de har haft handel eller historiske/kulturelle bånd med.

1.6 **minder om**, at integrationsspørgsmålene skal inkluderes i alle politikområder, hvis man vil skabe social samhørighed. Fællesskabets politik for indvandring og integration bør være i samklang med EU's mere overordnede målsætninger inden for socialpolitikken, den økonomiske politik, udenrigs- og udviklingspolitikken og stemme overens med grundlæggende europæiske værdier som lige muligheder, menneskerettigheder, menneskeværd, tolerance, respekt for mangfoldighed, foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af øget deltagelse i samfundslivet.

1.7 **fremhæver**, at integration er et ansvar for samfundet som helhed, og at der kræves en indsats fra både indvandrernes og lokalbefolkningens side, hvis man skal opnå bæredygtig social samhørighed og vækst.

1.8 **beklager** manglen på fakta om integration og indvandringspolitikken gennemførelse i rapporten, og fremhæver, at Kommissionen ydermere bør fremme udveksling af information og erfaringer. Den håndbog om integration for politiske beslutningstagere og aktører, som Kommissionen (Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed) kom med i november 2004, er et første opmuntrende skridt i denne retning, eftersom den indeholder konkrete oplysninger om bedste praksis og resultater vedrørende integrationen.

Indvandrernes situation på arbejdsmarkedet

REGIONSUDVALGET

1.9 **er klar over**, at arbejdsmarkedsspørgsmål er af afgørende betydning for integrationen af indvandrere, men de kan ikke ses løst fra deres sammenhæng, eftersom graden af integration også afhænger af en række andre faktorer, herunder den samfundsmæssige baggrund, uddannelse og sprogkunderskab og deltagelse i samfundslivet. En vellykket integration af indvandrere er et skridt på vejen mod et samfund, hvor der er plads til alle, til gavn for både den enkelte og lokalsamfundet og samfundet i videre forstand.

1.10 **bifalder** den voksende erkendelse i EU af indvandrernes kreativitet og iværksætterånd. Fremkomsten af iværksættere og nye virksomheder er af afgørende betydning for en vellykket integrationsproces samt et vigtigt bidrag til gennemførelsen af Lissabon-strategien.

1.11 **bemærker**, at rapporten præges af ræsonnementet vedrørende behovet for indvandringen af arbejdskraft. Alligevel konstateres det, at hovedparten af indvandringen består af familiesammenføring eller en eller anden form for humanitær beskyttelse. Strategier for den store gruppe af indvandrede, som står uden for arbejdsmarkedet, er vigtige af såvel økonomiske som sociale og politiske grunde. Kvindernes betydning for en vellykket integration må ikke undervurderes, eftersom de ofte udgør den direkte forbindelse til børnene i familien.

1.12 **beklager**, at man overhovedet ikke nævner situationen for de næsten 500.000 asylansøgere i EU, som venter på besked om opholdstilladelse eller lignende, og hvoraf de allerfleste befinder sig uden for det normale arbejdsmarked.

1.13 **understreger**, at påstanden om, at EU-borgere har opnået meget høj beskæftigelse, skal præciseres, eftersom der er meget store lokale og regionale forskelle. Man kan tale om et højt beskæftigelsesgennemsnit i EU, men man må samtidig erkende den ujævne lokale og regionale fordeling.

1.14 **understreger**, at kontrasten mellem det nationale niveau fokus på behovet for indvandret arbejdskraft og det lokale niveau bestræbelser for at forhindre udstødelse, isolation og fremmedhad styrker behovet for dialog og samarbejde mellem alle berørte niveauer.

De demokratiske aspekter af integrationspolitikken

REGIONSUDVALGET

1.15 **understreger**, at indvandrings- og integrationspolitikken debatteres meget forskelligt på de forskellige niveauer i

samfundet, hvilket fører til forskelle i synsvinkler og gør foranstaltningerne mindre effektive. Samtidig skaber det grobund for mistro til samfundet, en mistro, som kan føre til foragt for det politiske system. Denne mistro og foragt kan udnyttes af yderliggående politiske kræfter.

1.16 **konstaterer**, at afstanden og manglen på dialog mellem de politiske niveauer i et vist omfang har bidraget til, at der er opstået partier med isolationisme og fremmedhad på programmet. Flere EU-fjendtlige og fremmedfjendske partier har afsæt i en lokal base.

1.17 **bifalder** indførelsen af ligestillingsperspektivet i rapporten, men samtidig finder man det alvorligt, at der mangler en beskrivelse af ligestillingsorienterede integrationsforanstaltninger. Foranstaltninger, som lader indvandrerkvinders kompetencer komme til deres ret, har værdifulde sociale, økonomiske og demokratiske virkninger.

1.18 **mener**, at den formaliserede stemmeret, som medvirker til at øge indvandrernes deltagelse i det demokratiske liv, er en minimumsstandard, som endnu ikke er indført i alle medlemsstater. Integrationen af de nye medborgere bør imidlertid også styre mod mere ambitiøse mål. Der er en tilbøjelighed til, at stemmeretten glemmes, hvis følelsen af udelukkelse er alt for stærk. Retten til og muligheden for at påvirke samfundsudviklingen er intet værd, hvis man ikke har et arbejde eller en position i samfundet.

1.19 **understreger**, at i beskæftigelsesstrategien og strategien for social integration nævnes udelukkende retningslinjer, som sigter på at dække arbejdskraftbehovet. Men der siges intet om hovedparten af indvandrere, som kommer til EU i forbindelse med familiesammenføring eller for at opnå humanitær beskyttelse. Strategien for social integration forbliver ufuldstændig, hvis der ikke er retningslinjer for denne store gruppe.

1.20 **understreger**, at rapporten beskriver virksomheder, som drives lokalt. Men informationen er mangelfuld og der er ingen oplysninger om den praktiske gennemførelse og dens resultater. Hvordan de økonomiske midler anvendes i integrationsarbejdet er svært at vide, eftersom rapporten ikke behandler det lokale og det regionale niveau.

1.21 **understreger**, at mange steder i EU tilfalder skatteindtægterne det nationale niveau, mens omkostningerne ved indvandring, som fører til udelukkelse, belaster det lokale niveau. Manglen på koordination mellem de forskellige niveauer gør det vanskeligere at opnå en optimal anvendelse af de økonomiske ressourcer.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **anmoder** Kommissionen om at trække på den ekspertise, som de lokale og regionale myndigheder har erhvervet efter årtiers praktisk erfaring med integration og gennemførelsen af indvandringspolitikken. For at lette og forbedre udvekslingen af viden, idéer og erfaringer på integrationsområdet bør de nationale kontaktpunkter opfordres til at rådføre sig med de lokale og regionale myndigheder og større byer for at få del i deres erfaringer.

2.2 **opfordrer** ligeledes Kommissionen til at være i løbende kontakt med Regionsudvalget i forbindelse med vedtagelsen af de årlige rapporter for at diskutere, hvordan man bedst kan tage højde for de erfaringer, som de lokale og regionale myndigheder har gjort sig på integrationsområdet.

2.3 **understreger**, at de lokale myndigheder i forbindelse med udviklingen af integrationsarbejdet skal opstille klare mål, som man kan følge op på, og evaluere deres gennemførelse. Også de nationale og regionale myndigheder skal evaluere egne foranstaltninger. Regionsudvalget minder Kommissionen om, at de forskellige integrationsstrategier, som anvendes i dag, bør tages op til vurdering.

2.4 **understreger**, at der bør tages højde for regionale forskelle ved iværksættelsen af initiativer, som skal sikre en effektiv økonomisk støtte til en fælles indvandringspolitik. Støtten bør tilgodese fleksible løsninger, og de lokale og regionale myndigheder bør kunne vælge den fremgangsmåde, som passer dem bedst.

2.5 **opfordrer** Kommissionen til i debatten om den fremtidige samhørighedspolitik at tage højde for den indsats, som er gjort i visse regioner, hvor strukturfondsstøtten måske vil blive begrænset, og hvor indvandrerbefolkningen er steget betydeligt inden for de senere år. Dette gælder navnlig større byer.

2.6 **understreger**, at det ikke er nok blot at føre en dialog med indvandrerorganisationer på nationalt og europæisk niveau. Integrationspolitik, religion og kultur er først og fremmest emner, som optager folk i hverdagen på lokalt niveau. Betydningen af en lokal grænseoverskridende dialog kan næppe overvurderes i bestræbelserne på at styrke samhørigheden på tværs af etniske, religiøse og kulturelle skel.

2.7 **anmoder om**, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at bidrage til udarbejdelsen af nationale handlingsplaner for integration og beskæftigelse. Dette vil gøre det lettere at sammenligne og fastlægge bedste praksis samt analysere de reelle indvirkninger og resultater af de strategier, der vedtages af medlemsstaterne.

2.8 **understreger**, at rapporten beskæftiger sig med det horisontale, nationale niveau, mens de foranstaltninger, som

diskuteres, gennemføres på lokalt niveau. Der er et åbenlyst behov for en vertikal tilgang. For at nå målet om en korrekt og objektiv analyse er det nødvendigt at beskrive tendenserne på samtlige niveauer, inklusive de niveauer, hvor politikkerne gennemføres. De nationale kontaktpunkter vedrørende integration skal have opbakning fra de regionale og lokale kontaktpunkter.

2.9 **gør opmærksom på**, at indvandring ikke i sig selv vil kunne dække behovet for arbejdskraft i EU på lang sigt, og henviser til Regionsudvalgets udtalelse om ældres bidrag til arbejdsmarkedet.

2.10 **understreger**, at indvandrere, og især kvinder, bør ses som en ressource og et generelt værdifuldt bidrag på arbejdsmarkedet. Det bør også erkendes, at arbejdskraften er forskelligt sammensat. Princippet om ligebehandling bør gælde på arbejdsmarkedet.

2.11 **understreger**, at summen af lokale og regionale forskelle giver et mere retvisende billede af beskæftigelsesfrekvensen end det nationale gennemsnit. Analyser, der bygger på det nationale gennemsnit, udgør et utilstrækkeligt grundlag for foranstaltninger, som tager hensyn til regional mangfoldighed. Skal strategier lykkes, bør de være baseret på en bundstyret tilgang.

2.12 **anmoder om**, at der gøres noget ved problemet med de mange arbejdstagere, som er kommet illegalt ind i EU. Der bør indføres mekanismer, som gør det muligt for personer, der overtræder immigrationslovgivningen, at få deres status legaliseret uden unødigt forsinkelse, hvor det er muligt. Dette skal dog være foreneligt med mulighederne for at sikre en værdig modtagelse.

2.13 **glæder sig over** erkendelsen af, at det er nødvendigt at medtænke indvandringsaspekter på alle politikområder og øge samarbejdet mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet. Ud over den vertikale dialog bør der også tages hul på debatten om fordelingen af ressourcer.

2.14 **efterlyser** henvisninger til indvandrernes sundhedstilstand og understreger, at det er vigtigt, at der foregår et samarbejde mellem de lokale sundhedsinstanser (det primære sundhedsvæsen) og andre parter, der arbejder for god integration.

2.15 **understreger**, at det er vigtigt at indføre finansielle instrumenter, som er målrettet mod decentraliseret samarbejde på indvandringsområdet, og fortsat støtte de lokale og regionale myndigheder i deres bestræbelser på at øge integrationen gennem EU's strukturfonde og initiativer som f.eks. Equal og Urban. I den forbindelse bør der sættes fokus på den indsats, der gøres inden for rammerne af det nye pilotprojekt INTI, som skal støtte dialoger, netværk og samarbejde på integrationsområdet på europæisk niveau.

2.16 **understreger**, at den enkelte indvandrers behov for at arbejde og forsørge sig selv bør anerkendes og stimuleres. Ud over økonomiske aspekter bidrager iværksætterånd og små virksomheder til en positiv social udvikling. Mulighederne for at eje og drive en virksomhed har indflydelse på integrationen, hvilket gør det nødvendigt med øget opbakning fra offentligheden.

2.17 **minder om**, at kvinder udsættes for forskelsbehandling både på grund af deres køn og etniske baggrund. Hvis der tages hensyn til kønsrelaterede spørgsmål, vil der kunne gøres en mere målrettet og effektiv indsats for at forbedre integrationen af indvandrere.

2.18 **understreger**, at der bør tages højde for andre end blot økonomiske værdier, hvis integrationspolitikken skal føre til gode resultater. Indvandring åbner muligheder, som kan berige den enkelte borgers liv, samtidig med at EU tilføres færdigheder, som er værdifulde i en global sammenhæng.

2.19 **understreger** betydningen af de ikke-statslige organisationers arbejde i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder og **støtter** deres programmer til fremme af indvandreres integration i landets politiske liv og samfundsliv (sprogundervisning, indføring i landets kultur og demokratiske principper, samfundsmæssig og politisk uddannelse, bevarelse af indvandrernes nationale identitet osv.). Det nationale niveau har altid hovedansvaret for at sikre god integration i samfundet i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder og for at føre en dialog med ikke-statslige organisationer.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring

(2005/C 231/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring (KOM(2004) 412 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 4. juni 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 2, litra b),

under henvisning til formandskabets konklusioner om Haag-programmet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union og især specifikke retningslinjer om asyl-, migrations- og grænsepolitik (punkt 1.2.) og den eksterne dimension af asyl og migration (punkt 1.6.),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse (KOM(2003) 336 endelig, CdR 223/2003 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om fremlæggelse af et forslag til direktiv og to forslag til henstillinger, der skal lette tredjelandsstatsborgeres indrejse med henblik på videnskabelig forskning i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2004) 178 endelig — 2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) — 2004/0063 (CNS), vedtaget den 17. november 2004 (CdR 168/2004 fin),

under henvisning til de af dets udtalelser, som specifikt handler om flygtningepolitik (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾, CdR 214/2001 fin ⁽³⁾, CdR 93/2002 fin ⁽⁴⁾, CdR 249/2003 fin ⁽⁵⁾),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 337/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 7. februar 2005 med Keith Brown, medlem af Clackmannanshire County Council (UK/UEN-EA), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) undersøgelsen konkluderer, at »der er en forbindelse mellem lovlig og ulovlig indvandring, men forbindelsen er kompleks og helt klar ikke direkte.
- 2) undersøgelsen opstiller en række politiske initiativer til udvikling af en fælles indvandringspolitik.
- 3) undersøgelsen viser, at der er behov for pålidelige og sammenlignelige statistikker på EU-niveau.
- 4) den aldrende befolkning og faldet i antallet af personer i den arbejdsdygtige alder vil føre til mangel på kvalificeret arbejdskraft på arbejdsmarkedet i EU og medføre et stadigt behov for indvandring i EU.
- 5) Haag-programmet, som Det Europæiske Råd vedtog i november 2004, opstiller et arbejdsprogram for udviklingen af en fælles migrationspolitik —

på plenarforsamlingen den 13.-14. april 2005 (mødet den 13. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

a. Vurderingsperiode

1.1 hilser Kommissionens undersøgelse af forbindelsen mellem lovlig og ulovlig indvandring velkommen og finder, at den er et vægtigt bidrag til udviklingen af en indvandringspolitik i EU, især hvad angår de politiske initiativer i undersøgelsen;

1.2 er meget interesseret i undersøgelsen, eftersom de regionale og lokale myndigheder spiller en stor rolle i forbindelse med modtagelse, etablering og integration af indvandrere. Lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle i udbuddet af offentlige ydelser til indvandrere, og disse ydelser omfatter bolig, uddannelse, sundhed og arbejdsformidling;

1.3 ønsker at betragte undersøgelsen i sammenhæng med udviklingen af en fælles asyl- og indvandringspolitik især kompromiserne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors i oktober 1999 og Det Europæiske Råds vedtagelse af Haag-programmet i november 2004, som understreger behovet for en migrationspolitik;

1.4 er bekymret over, hvor langsomt det går fremad for Det Europæiske Råd med udviklingen af EU's indvandringspolitik, som er baseret på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors;

1.5 bemærker, at undersøgelsen konkluderer, at »der er en forbindelse mellem lovlig og ulovlig indvandring, men forbindelsen er kompleks og helt klar ikke direkte, da der skal tages højde for en række forskellige faktorer«; ønsker dog at understrege, at ulovlig indvandring giver anledning til stor bekymring i EU, da den kan undergrave politikker, der er udformet til at støtte reglementeret indvandring, og fremme en fjendtlig indstilling i det modtagende lokalsamfund. For EU's indre sikkerhed er det derfor nødvendigt med effektiv forebyggelse af illegal indvandring. Dertil kommer, at den enkelte indvandrer kan blive bragt i fare og udsættes for risikoen for at blive udnyttet. På den baggrund er der behov for en afbalanceret politik, som fremmer foranstaltninger, der sikrer et passende niveau for lovlig indvandring tillige med foranstaltninger, der modvirker ulovlig indvandring;

⁽¹⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 46-49.

⁽²⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 20-22.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 85-88.

⁽⁴⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44-48.

⁽⁵⁾ EFT C 23 af 27.1.2002, s. 30-32.

1.6 understreger sine betænkeligheder ved brugen af udtrykket ulovlig indvandring, især da mange indvandrere i denne kategori ikke er genstand for kriminel forfølgelse. Vi ville derfor foretrække, at man, hvor det er passende, taler om ureglementeret indvandring;

1.7 bemærker, at undersøgelsen opstiller en lang række mangler inden for forskning, og opfordrer Kommissionen til at opbygge et forskningsprogram, der kan afhjælpe disse mangler og derved øve indflydelse på politikudformningen;

1.8 bemærker, at undersøgelsen omtaler andre EU-politikker, som berører indvandrere, såsom udviklingspolitik og den europæiske beskæftigelsesstrategi; er endvidere opmærksom på en bred vifte af EU-politikker, som har indflydelse på indvandringspolitik særligt inden for social- og økonomisk politik og foreslår, at der nedsættes en gruppe i Kommissionen på tværs af generaldirektoraterne med henblik på koordinering af aktiviteter, der berører indvandrere.

b. Styrkelse af høringer og informationsudveksling på EU-niveau

1.9 er enig i undersøgelsens konklusioner, der påpeger, at der er en klar mangel på pålidelige og sammenlignelige data på EU-niveau, og er overbevist om, at Kommissionens handlingsplan for EF-statistikker på indvandringsområdet (KOM(2003) 179 endelig) og den første årsrapport om indvandring og integration (KOM(2004) 508 endelig) er starten på en løsning af problemet;

1.10 fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til indsamlingen af data og statistikker og opfordrer til at inddrage disse myndigheder fuldt ud i høringer om indførelse af pålidelige og sammenlignelige data på hele EU, når sammenlignelige data er blevet indsamlet;

1.11 støtter undersøgelsens påpegning af behovet for »en mere intensiv og målrettet anvendelse af høringer og informationsudveksling«, og ser positivt på nedsættelsen af en ekspertgruppe kaldet udvalget om indvandring og asyl og et netværk af nationale kontaktpunkter for integration;

1.12 bifalder etableringen af et europæisk indvandringsnetværk og et observatorium, og mener, at lokale og regionale myndigheder har en vigtig funktion at udfylde i dette netværk, da de kan bidrage med konkrete direkte erfaringer og eksempler på god praksis;

1.13 mener, at der bør være større muligheder for udveksling af erfaringer og bedste praksis, herunder aktiviteter såsom »peer group review« i forbindelse med indvandringspolitik; bemærker, at det kan ske gennem anvendelse af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af EU's indvandringspolitik og opfordrer Det Europæiske Råd til at vedtage Kommissionens forslag på dette område;

c. Udvikling af nye politiske initiativer inden for rammerne af EU's fælles indvandringspolitik

Lovlig indvandring

1.14 er enig med Kommissionen i, at den demografiske udvikling og befolkningens aldring betyder, at rekrutteringen af tredjelandstatsborgere og den økonomiske indvandring formentlig vil fortsætte og være stigende. Dette emne nævnes i Kok-rapporten, som slår fast, at »aldringen vil øge behovet for pensioner og sundhedspleje samtidig med at den reducerer det antal personer i den erhvervsaktive alder, som der er behov for for at sikre den nødvendige velfærd.«⁽¹⁾ Endvidere gør Kok opmærksom på Kommissionens forudsigelser, som skønner, at den direkte effekt af aldrende befolkninger vil være at sænke den potentielle vækstrate i EU fra den nuværende, som ligger mellem 2 — 2,25 %, til omkring 1,2 % frem til 2040.⁽²⁾ Endvidere bør en række positive eksterne økonomiske og sociale virkninger i forbindelse med indvandring, såsom nye menneskelige ressourcer, specialisering og kulturel berigelse, fremhæves;

1.15 understreger den regionale dimensions centrale placering i EU's indvandrings- og integrationspolitikker og mener, at det er et vigtigt at debattere dette område. Den regionale dimension har afgørende betydning, da nogle regioner i EU er ved at blive affolket og lider under alvorlig mangel på kvalifikationer, mens andre regioner oplever hastigt voksende befolkninger med deraf følgende pres på lokale serviceydelser og boliger til en overkommelig pris; mener, at der er behov for en stor indsats for at udvikle den regionale og lokale dimension af indvandring, navnlig hvad angår integration. Denne indsats finder p.t. sted inden for rammerne af INTI-programmet. I 2004 blev der afsat 6 mio. EUR til programmet, men man modtog 158 ansøgninger om støtte, svarende til et samlet støttebeløb på 42,58 mio. EUR. Regionsudvalget kræver en forhøjelse af støttebeløbet til dette program i perioden 2007-2013;

1.16 bifalder Kommissionens planer om at indlede en omfattende høring om modtagelse af indvandrede arbejdstagere. Grønbogen om en EU-metode til at styre økonomisk migration (KOM(2004) 811 endelig) blev offentliggjort i 2005, og Regionsudvalget føler, at dets inddragelse i høringsprocessen er meget vigtig i lyset af indvandringens mulige konsekvenser for regionale arbejdsmarkeder og de serviceydelser, som de lokale og regionale myndigheder skal udbyde;

1.17 tilslutter sig undersøgelsen, når den fastslår, at styrkelse af integrationen af tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne er »et væsentligt mål for EU's indvandringspolitik«, og at det skal opnås gennem integration på arbejdsmarkedet, fremme af tredjelandstatsborgeres mobilitet i EU og anerkendelse af tredjelandstatsborgeres faglige kvalifikationer;

⁽¹⁾ Jf. »Facing the challenge, the Lisbon Strategy for Growth and Employment«, rapport fra arbejdsgruppen på højt niveau under ledelse af Wim Kok, side 13 (november 2004).

⁽²⁾ Kok-rapporten: side 13.

1.18 hilser mobilitetsprincippet, som blev indført i direktivet om fastboende udlændinges status (november 2003), velkommen. Det indførte mobilitetsrettigheder for personer, der har haft fast bopæl i EU i mere end fem år, og mobiliteten for tredjelandstatsborgere er blevet fremmet ved en udvidelse af forordning 1408/71; anerkender, at der er en vis grad af mobilitet i Kommissionens forslag om betingelserne for udenlandske studerendes og forskeres indrejse;

1.19 understreger behovet for at rekruttere flere forskere til EU, så Lissabon-målene kan opfyldes. Regionsudvalget mener, at dette rekrutteringsområde er en vigtig prøve for udviklingen af EU's indvandringspolitik og dens evne til at imødekomme mangel på arbejdskraft. I meddelelsen til Rådet og Europa-Parlamentet om tredjelandstatsborgeres indrejse i Det Europæiske Fællesskab med henblik på videnskabelig forskning (KOM(2004) 178 endelig) skønnede Kommissionen, at der er brug for yderligere 700 000 forskere frem til 2010, hvis EU skal kunne opfylde Lissabon-målsætningerne;

1.20 bemærker, at Rådet (retlige og indre anliggender) blev enig om en generel tilgang til direktivet i november 2004. Mens denne tilgang omfatter anerkendelse af kvalifikationer, arbejdsvilkår og skattebegunstigelser synes den ikke at omfatte en lempelse af betingelserne for indrejse af familie til forskere, der er ansat for at varetage kortsigtede forskningsopgaver. Regionsudvalget mener, at en lempelse vil spille en central rolle i ansættelsen af forskere og stille EU's medlemsstater på lige fod med andre lande, såsom USA og Canada;

1.21 understreger, at den europæiske beskæftigelsesstrategi og Den Europæiske Socialfond er vigtig med hensyn til efteruddannelse og kompetencer, som er afgørende i integrationen af nyligt ankomne indvandrere. Integrationen på arbejdsmarkedet af ugunstigt stillede personer har været et nøgleområde for den europæiske beskæftigelsesstrategi for at fastholde arbejdskraften, maksimere fleksibiliteten og opveje mangel på arbejdskraft i bestemte sektorer og regioner. Målet med EU's nye beskæftigelsesretningslinjer er at mindske arbejdsløshedskløften mellem EU-borgere og tredjelandstatsborgere, som var 11,7 % i 2002. Undersøgelsen omtaler ikke aktiviteter under Den Europæiske Socialfond til fremme af integration af indvandrere på arbejdsmarkedet og det nyskabende arbejde, som lokale og regionale myndigheder har udført på dette område;

1.22 bemærker undersøgelsens konklusioner om effektiviteten af legaliserende foranstaltninger fra både indvandrerne og medlemsstaternes side og er overbevist om, at omfattende legaliserende foranstaltninger ikke normalt er den mest egnede

måde at løse problemerne med ulovlig indvandring. Legalisering fra sag til sag kan dog være et nyttigt instrument til håndtering af mange eksempler på ulovlig indvandring;

1.23 tilslutter sig undersøgelsens resultater, som »understreger det synspunkt, at legaliseringer ikke bør betragtes som et middel til at styre indvandringsstrømme, da de i virkeligheden ofte er en negativ følge af indvandringspolitikken på andre områder«, men legalisering kan være nødvendig, ud fra en sagsbaseret tilgang, når indvandrere bliver forankret i lokal-samfundet for at få folk ud af den sorte økonomi, øge skatteindtægter og fremme social samhørighed. Bemærkningerne i en rapport fra det britiske overhus er i den forbindelse interessante; ⁽¹⁾

1.24 tilslutter sig det britiske overhus' rapport, som konstaterede, at »en eller anden form for legalisering af ulovlige indvandrere, der har opholdt sig lang tid i landet, er uundgåelig, hvis der ikke skal opstå en voksende underklasse af mennesker i en irregulær situation, som er sårbare over for udnyttelse«. Rapporten understreger behovet for at minimere de pull-faktorer, som legalisering skaber, og foreslår, at det i vid udstrækning kan imødegås ved at undersøge hvert enkelt tilfælde snarere end ved omfattende amnesti. Endelig mener det britiske overhus, at amnesti kan »være en sjælden lejlighed til at tilvejebringe pålidelige oplysninger om omfanget og arten af den ulovlige indvandrerbefolkning«; ⁽²⁾

Ulovlig indvandring

1.25 noterer sig de mange former for ulovlig indvandring og vanskelighederne ved at gennemføre forskning på disse områder; finder imidlertid, at der er behov for yderligere forskning i forskellige typer ulovlig indvandring, så der kan træffes mere effektive foranstaltninger. I den henseende bør man skelne mellem:

- personer, som er indrejst lovligt, men er blevet over tiden
- personer som har tilladelse til at opholde sig i landet, men ikke opfylder betingelserne for indrejse
- personer som har fået afslag på asylansøgning
- personer, som er indrejst på ureglementeret vis, og som ikke har fået indrejsetilladelse, fordi de rejste ind i landet ad ureglementerede veje og uden den dokumentation, der kræves for indrejse;

1.26 støtter undersøgelsens synspunkter om, at udvikling af en EU-politik for tilbagesendelse, fastlæggelse af centrale samarbejdsaftaler med oprindelseslande og omdannelse af sort arbejde til normalt arbejde er nøgleelementer i bekæmpelsen af ureglementeret indvandring;

⁽¹⁾ EU-udvalget i Det Forenede Kongeriges Overhus: »A Community Policy on Illegal Immigration«, perioden 2001-2002, 37. Rapport.

⁽²⁾ Det britiske overhus' rapport: punkt 112.

1.27 hilser undersøgelsens forslag vedrørende udviklingen af en EU-politik for tilbagesendelse velkommen. Det Europæiske Råd vedtog i november 2002 et forslag til et handlingsprogram for tilbagesendelse, som nu skal gennemføres hurtigere;

1.28 er enig med undersøgelsen i, at »samarbejdet med tredjelande er helt afgørende, hvis de ulovlige indvandringsstrømme skal nedbringes«, og med Det Europæiske Råds konklusioner i de senere år, som har »understreget behovet for en samlet strategi for migration, som tager fat på de politiske spørgsmål samt spørgsmålene vedrørende menneskerettigheder og udvikling i hjem- og transitlandene og hjem- og transitregionerne«;

1.29 støtter den synergi mellem indvandring og udviklingspolitikker, som skitseres i undersøgelsen, og mener, at udviklingspolitik kan forbedre de økonomiske og sociale vilkår i tredjelande og således reducere de push-faktorer, som ligger bag udvandringen til EU;

1.30 understreger behovet for, at EU aktivt fremmer fælles initiativer med nabolande gennem programmer som det nye naboskabsinstrument, Tacis, Meda, Encas og Interreg. Det er vigtigt, at der skabes en »vennekreds«, så fred og solidaritet kan brede sig til de lande, der grænser op til EU, nu da Unionen er blevet udvidet. EU bør arbejde i partnerskab med disse lande for at forbedre deres økonomiske og sociale situation og reducere push-faktorer som høj arbejdsløshed, lave lønninger, udemokratiske tilstande og organiseret kriminalitet. Et af de prioriterede samarbejdsområder er styring af indvandring. Nogle nabolande har udviklet handlingsplaner, der målrettet tager sigte på ureguleret indvandring, og EU er parat til at støtte gennemførelsen af disse, herunder også foranstaltninger mod ulovlig migration i de lande, som agter at udarbejde sådanne planer;

1.31 understreger den nøglerolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i programmer som Tacis, Meda, Enca og Interreg, og minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at lokale og regionale myndigheder bør spille en centrale rolle i udviklingen af efterfølgende programmer;

1.32 hilser generelt forslaget til det nye naboskabsinstrument velkomment, men er imidlertid skuffet over, at instrumentet (som vil blive behandlet særskilt i en senere udtalelse fra Regionsudvalget) ikke giver lokale og regionale myndigheder en større rolle, især fordi mange af de politikområder, som instrumentet omfatter, dækker lokale og regionale myndigheders beføjelser;

1.33 er enig med undersøgelsen i, at der er behov for at tackle det uregulerede arbejdsmarked og skyggeøkonomien, idet det anføres, at »skyggeøkonomien vurderes til at udgøre mellem 7 og 16 % af EU's BNP, hvilket dog på ingen måde udelukkende kan tilskrives ulovlig indvandring«. Sort arbejde bør omdannes til lovlig beskæftigelse, og det blev indføjet som en af de ti prio-

riteter i beskæftigelsesretningslinjerne for 2003. Nogle medlemsstater opstillede særlige foranstaltninger for udenlandske arbejdstagere og uregulerede indvandrere i deres nationale handlingsplaner for 2003, og Regionsudvalget bifalder Haag-programmets opfordring til medlemsstaterne om at opfylde de mål, som den europæiske beskæftigelsesstrategi har fastsat for at begrænse omfanget af det uregulerede arbejdsmarked;

1.34 understreger behovet for at yde større støtte til grænse-regioner, da de sammenlignet med andre regioner er særlig berørt af udbredt ureguleret indrejse, og støtter oprettelsen af et europæisk grænsevagtkorps tillige med et tidligt varslings-system, da det er nødvendigt med en effektiv fælles styring af EU's ydre grænser. Endvidere bør retsligt samarbejde og samarbejde mellem politikorps på både centralt og regionalt/lokalt niveau fremmes.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

2.1 henleder EU-institutionernes opmærksomhed på at regionale og lokale myndigheder er et vigtigt led i integration af indvandrere, og understreger i lyset heraf den nøglerolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i en række af de initiativer, som undersøgelsen skitserer. Det drejer sig om udveksling af erfaring vedrørende integrationsforanstaltninger, udvikling af programmer som det nye naboskabsinstrument og efterfølgerne til Tacis- og Interreg-programmerne, og anbefaler derfor, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i disse programmer;

2.2 mener, at der bør være større muligheder for udveksling af erfaringer og bedste praksis, herunder aktiviteter såsom peer group review i forbindelse med indvandringspolitik. Regionsudvalget bemærker, at det kan ske gennem anvendelse af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af EU's indvandringspolitik og opfordrer Det Europæiske Råd til at vedtage Kommissionens forslag på dette område;

2.3 opfordrer Kommissionen til at danne en gruppe bestående af personale fra de generaldirektorater, hvis politikker og aktioner berører tredjelandsstatsborgere, så igangværende aktiviteter kan blive integreret og koordineret mere effektivt;

2.4 opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forskningsprogram, som kan rette op på den manglende forskning, som undersøgelsen gør opmærksom på;

2.5 ønsker at INTI-programmet udbygges kraftigt, så lokale og regionale myndigheder kan deltage i flere EU-støttede transnationale projekter, der beskæftiger sig med integration af indvandrere;

2.6 understreger indvandringens vigtige rolle, når det drejer sig om at afhjælpe manglen på specialiseret arbejdskraft og opfordrer Det Europæiske Råd til at udvikle effektive politiske initiativer på disse områder, herunder ansættelse af tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning;

2.7 understreger vigtigheden af at formulere egnede udviklingspolitikker i tredjelande. Derudover er det væsentligt, at migrationsundersøgelser også tager højde for de nye træk ved migrationsstrømmene såsom den stigende andel af kvinder, da dette er af stor betydning for indvandringspolitikens udformning og gennemførelse;

2.8 opfordrer til fuld inddragelse af lokale og regionale myndigheder i udviklingen af pålidelige og sammenlignelige statistiske data på EU-niveau;

2.9 bifalder Kommissionens hensigt om at lancere en omfattende høring om grønbogen »En EU-metode til at styre økonomisk migration« (KOM(2004) 811 endelig), og gør Kommissionen opmærksom på, at Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder skal deltage fuldt ud i denne høringsproces;

2.10 mener, at der er behov for hurtig indgriben med henblik på yderligere udvikling af det europæiske indvandringsnetværk og observatorium, og igen bør det ske med fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

2.11 er bekymret over, hvor langsomt det går fremad for Det Europæiske Råd med udviklingen af en indvandringspolitik i EU og tiltag, som følger af Det Europæiske Råd i 1999; understreger i lyset af disse bekymringer behovet for hurtige beslutninger om de emner, som Haag-programmet har forelagt.

Bruxelles, den 13. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaleteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger«

(2005/C 231/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaleteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger«, KOM(2004) 410 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 25. august 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 5. april 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 2, litra b),

under henvisning til traktaten om en forfatning for Europa, især artikel II-61, II-78, II-79 og III-266, III-267 og III-268,

under henvisning til Genève-konventionen om flygtninges status af 28. juli 1951 suppleret af New York-protokollen af 31. januar 1967,

under henvisning til formandskabets konklusioner om Haag-programmet: Styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, og navnlig specifikke retningslinjer for asyl, indvandring og grænsepolitik (punkt 1.2) samt den eksterne dimension af asyl og indvandring (punkt 1.6),

under henvisning til sin udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse« (KOM(2003) 336 endelig, CdR 223/2003 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til sine andre udtalelser om flygtningepolitikken (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾, CdR 214/2001 fin ⁽³⁾, CdR 93/2002 fin ⁽⁴⁾, CdR 249/2003 fin ⁽⁵⁾),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 338/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 7. februar 2005 med **Istvan SÉRTÓ-RADICS**, borgmester i Úszka, HU/ELDR, som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) For at opnå bæredygtige løsninger bør man forbedre ansvarsfordelingen mellem medlemsstaterne i forbindelse med styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrke beskyttelseskapaleteten i hjemlandene med henblik på at udarbejde og indføre en fælles asylpolitik i alle medlemsstater;
- 2) for at opnå det fastsatte mål er det bydende nødvendigt at give de berørte medlemsstater og regioner, herunder hjem- eller transitregionerne og –landene, tilstrækkelige finansielle midler, idet der tages særlig hensyn til udvidelsen og de nye medlemsstaters behov —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

1.1 **støtter** Kommissionens forslag om Styret indrejse i EU af personer, der har behov for international beskyttelse, og styrkelse af beskyttelseskapaleteten i hjemregionerne — »Bedre adgang til holdbare løsninger« og navnlig de foreslåede regionale beskyttelsesprogrammer på EU-plan, som skal styrke beskyttelseskapaleteten i landene i hjemregionerne (nabo- og transitlande);

1.2 **understreger** behovet for at følge FN's Flygtningehøjkommissariats anbefalinger og lade kønsrelateret forfølgelse være en årsag til at opnå anerkendelse som flygtning;

1.3 **ser positivt på** den rolle, som Kommissionen ønsker at give transitlandene i reguleringen af situationen for personer, som har behov for international beskyttelse. Udvalget mener dog, at man bør lægge større vægt på transitregionernes og –landenes rolle og støtten til dem;

1.4 **bemærker**, at virkningerne af modtagelsen af personer, der har behov for international beskyttelse, især viser sig på lokalt niveau i de lokalsamfund, som modtager disse grupper, og opfordrer derfor til, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i sådanne beslutninger om modtagelse og integration af asylansøgere og flygtninge;

1.5 **understreger især**, at de regionale og lokale aktører spiller en central rolle, eftersom de har ansvaret for at modtage personer, der har behov for international beskyttelse, og for foranstaltninger til fremme af integrationen. Udvalget **beklager**

derfor, at det ikke er lykkedes for Kommissionen i sit forslag at sikre en tilstrækkelig bred høring af de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med planlægningen af programmets gennemførelse og beslutningen om finansieringen heraf. Især er det ikke lykkedes i forslaget at sikre, at de regionale og lokale aktører som udviklere af god praksis kan deltage i Fællesskabets tiltag;

1.6 **finder det** i den forbindelse **vigtigt**, at der skabes større sammenhæng og integration mellem de interne og de eksterne politikkers mål, instrumenter og procedurer, især hvad angår grænseoverskridende problemer;

1.7 **fremhæver**, at samarbejde mellem de berørte regionale og lokale myndigheder, herunder i modtagermedlemslandene og i transit- og hjemregionerne, og en fælles indsats fra deres side kan bidrage væsentligt til at regulere situationen for personer, der har behov for international beskyttelse;

1.8 **mener**, at der er behov for en **nærmere analyse og undersøgelse** af EU-genbosættelsesordningen hvad angår dens sandsynlige sociale indvirkning på arbejdsmarkedene i mindre udviklede områder med høj arbejdsløshed i de berørte medlemsstater og regioner;

1.9 **erkender** betydningen af EU's politik til fordel for befolkningen i underudviklede fattige lande og regioner, men **fremhæver** samtidig betydningen af, at alle EU-borgere sikres lige behandling, hvilket vil skabe større opbakning til genbosættelsesordningens foranstaltninger hos befolkningen i medlemsstaterne;

⁽¹⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 46-49.

⁽²⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 20-22.

⁽³⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 85-88.

⁽⁴⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44-48.

⁽⁵⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 30-32.

1.10 **foreslår**, at Kommissionen i samarbejde med ngo'er og andre berørte parter påtager sig at gennemføre en nærmere undersøgelse af de hermed forbundne juridiske spørgsmål med henblik på at opstille objektive og ensartede kriterier, som gør det muligt at bestemme, i hvilke tilfælde personer, der har brug for international beskyttelse, kan opnå genbosættelse; hensigten er at sikre overholdelse af menneskerettighederne og ikke-forskelsbehandling samt at give modtagerlandene og -regionerne den nødvendige juridiske støtte. Udvalget finder det ligeledes vigtigt at sikre, at de ankomne flygtninge integreres på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne inden for rammerne af genbosættelsesprogrammet, således at *alle* EU-borgere får samme rettigheder.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 **støtter** Kommissionens meddelelse som et godt udgangspunkt for det videre evalueringsarbejde, men mener, at navnlig genbosættelsesordningen på EU-plan kræver nærmere analyse og undersøgelse. Udvalget **finder** det derfor **nødvendigt**, at Kommissionen udsætter datoen for forelæggelsen af forslaget om et genbosættelsesprogram for Rådet, hvilket vil gøre det muligt at udarbejde et mere velovervejet og gennemtænkt dokument;

2.2 **opfordrer** til større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i fastlæggelsen og gennemførelsen af indvan-

drings- og asylpolitikkerne, samtidig med at disse tildeles den nødvendige finansielle støtte;

2.3 **foreslår** en udvidelse af finansieringsrammen for territorialt samarbejde og den nye naboskabspolitik, som indgår i det tredje hovedmål for EU's strukturfonde for perioden 2007-2013, for at dække de ovenfor nævnte opgaver og **ønsker** en effektiv koordinering af de fælles multilaterale programmer, der er gennemført under dette mål, og bilaterale handlingsplaner, som vil blive gennemført via den nye naboskabspolitik.

2.4 på grund af indvandringens omfang i Middelhavsområdet **foreslås det**, at man i fremtidige programindkaldelser, som retter sig mod regulering af flygtningestrømme, så som Aeneas-programmet, fortsat prioriterer de projekter, der er målrettet mod tiltag i dette område;

2.5 **slår til lyd for** en gennemførelse af EU's genbosættelsesordning, som sikrer, at såvel flygtninge, der skal genbosættes i medlemsstaterne, som EU's borgere behandles lige;

2.6 **støtter** gennemførelsen af formandskabets konklusioner om Haag-programmet og finder det hensigtsmæssigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i den foreslåede tværkulturelle dialog mellem alle borgere i samfundet inden for rammerne af fælles fora og aktiviteter med henblik på at fremme gensidig forståelse for alle politikområder i relation til integration.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen — EU's naboskabspolitik — Strategidokument

(2005/C 231/08)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU's naboskabspolitik — Strategidokument (KOM(2004) 373 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til Rådets beslutning af 13. maj 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 15. juni 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om Kommissionens forslag til handlingsplaner under EU's naboskabspolitik (KOM(2004) 795 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab og dets medlemmer skal indtage i Associeringsrådet, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Jordan (KOM(2004) 796 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab skal indtage i det blandede udvalg, der er oprettet ved interimssassocieringsaftalen om handel og samarbejde med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Den Palæstinensiske Myndighed (KOM(2004) 789 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab og dets medlemmer skal indtage i Associeringsrådet, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Tunesien (KOM(2004) 792 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab og dets medlemmer skal indtage i Samarbejdsrådet, der er oprettet ved partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Ukraine (KOM(2004) 791 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab og dets medlemmer skal indtage i Associeringsrådet, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Israel (KOM(2004) 790 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Det Europæiske Fællesskab og dets medlemmer skal indtage i Samarbejdsrådet, der er oprettet ved partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side med henblik på vedtagelse af en henstilling om gennemførelse af handlingsplanen EU-Moldova (KOM(2004) 787 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013 (KOM(2004) 101 endelig),

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om generelle bestemmelser om oprettelse af et EU-naboskabs- og -partnerskabsinstrument (KOM(2004) 628 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen om forberedelse af et nyt naboskabsinstrument (KOM(2003) 393 endelig) (foreligger d.d. ikke på dansk),

under henvisning til Europa-Parlamentets rapport om »Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd« (KOM(2003) 104 — 2003/2018 (INI)),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: »Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd« (CdR 175/2003 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til sin perspektivudtalelse om »Euro-Middelhavspartnerskabet og de regionale og lokale myndigheder: behovet for koordination og et særligt instrument til det decentraliserede samarbejde« (CdR 327/2003 fin ⁽²⁾),

under henvisning til sin udtalelse om »Lokalt og regionalt selvstyre i Rusland og udvikling af samarbejdet mellem EU og Rusland« (CdR 105/2004),

under henvisning til sin udtalelse om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)« (CdR 102/2003 fin ⁽³⁾),

under henvisning til sit forslag til udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013, (CdR 162/2004 rev. 3) (ordfører: Sir Albert Bore, Birmingham City Council (UK, PSE)),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 336/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 7. februar 2005 med Lord Hanningfield (UK/PPE), Essex County Council, som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) I lyset af EU's naboskabspolitik bør Regionsudvalget nu — inden for rammerne af sine ressourcer og institutionelle opgaver — gå i gang med at udvide sine eksterne forbindelser, så de foruden de nuværende tiltrædelseslande også kommer til at omfatte de lande, der beskrives i EU's naboskabspolitik, men ikke kun disse;
- 2) hvad angår eksterne forbindelser bør Regionsudvalget fortsat prioritere forbindelserne med de lokale og regionale myndigheder i de nuværende ansøgerlande;
- 3) derudover bør Regionsudvalget som led i naboskabspolitikken også give høj prioritet til dialog og samarbejde med samtlige lande omkring EU's grænser mod nord, øst og syd —

på den 59. plenarforsamling den 13. og 14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1 Generelle bemærkninger om EU's naboskabspolitik

1.1.2 anerkender, at denne politik i lyset af den nylige udvidelse af Den Europæiske Union og den deraf følgende ændring af Unionens eksterne grænser er et velkomment skridt på det rette tidspunkt, da hensigten er at give nabolandene del i udviklens positive resultater i form af bedre stabilitet og større sikkerhed og velfærd for alle;

REGIONSUDVALGET

1.1.1 bifalder Kommissionens væsentlige og nødvendige dokument, som giver reel mulighed for at definere og forbedre forholdet mellem Den Europæiske Union og dens nabolande;

1.1.3 er enig i, at EU's naboskabspolitik er et redskab til at styrke båndene mellem EU og nabolandene og til at undgå, at der opstår nye skillelinjer mellem det udvidede EU og nabolandene;

⁽¹⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 36.

⁽²⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 18-25.

⁽³⁾ EFT C 23 af 27.1.2004, s. 27.

1.1.4 understreger, at EU's naboskabspolitik ganske vist sikrer et bedre forhold mellem EU og dets nabolande, men at den er uafhængig af selve udvidelsesprocessen og bør behandles på dette grundlag;

1.1.5 understreger de lokale og regionale myndigheders betydning for processen og er bekymret over, at Kommissionen hverken giver disse myndighedsniveauer en nævneværdig omtale eller definerer deres rolle inden for naboskabspolitikken;

1.1.6 er enig i, at politikken vil give naboskabslandene mulighed for at deltage i forskellige EU-aktiviteter via samarbejde på det politiske, sikkerhedsmæssige, økonomiske og kulturelle område;

1.1.7 er af den opfattelse at sigtet med EU's naboskabspolitik er at understøtte bestræbelserne hen imod en større respekt for menneskerettighederne og civilsamfundet samt at udvikle god forvaltningspraksis i disse lande;

1.1.8 påskønner i den forbindelse den seneste politiske udvikling i Ukraine og i Georgien. EU's naboskabspolitik bør aktivt støtte disse landes fremskridt mod mere demokrati og markedsøkonomi.

1.1.9 er enig i, at EU's naboskabspolitik søger at forbedre handelsrelationerne og den økonomiske udvikling mellem EU og naboskabslandene;

1.1.10 anerkender, at EU's naboskabspolitik er et vigtigt redskab for fremme af tættere samarbejde mellem de deltagende lande og EU om bekæmpelse af terrorisme, ulovlig indvandring og kriminalitet på tværs af grænserne, f.eks. narkotika og menneskesmugling;

1.1.11 støtter bestræbelserne i naboskabslande med forskellige etniske minoriteter på at finde innovative løsninger, der fremmer sameksistens og respekt for universelt anerkendte grundprincipper.

1.2 Naboskabspolitikens lokale og regionale dimension:

REGIONSUDVALGET

1.2.1 påpeger, at lokale og regionale myndigheder i naboskabslandene, hvor det er muligt, bør spille en større rolle i demokratiserings- og decentraliseringsprocessen;

1.2.2 understreger, at lokale og regionale myndigheder ifølge et af Unionens grundlæggende principper, nærhedsprin-

cippet, som sikrer handling på det mest hensigtsmæssige forvaltningsniveau, spiller en afgørende og unik rolle i denne sammenhæng, da de kan sikre vedvarende forbindelser på det rette niveau;

1.2.3 bemærker, at bottom-up-metoden effektivt kan fremme demokratiseringsprocessen;

1.2.4 tilføjer, at lokale og regionale myndigheder i praksis er gode lærepladser for borgerne hvad demokrati angår og dermed i høj grad er medvirkende til at sikre velfungerende demokratier;

1.2.5 fremhæver betydningen af at udvikle og konsolidere det lokale styre gennem samarbejde hen over grænserne og mere udveksling og vidensdeling med eksisterende Euroregioner for at nå målene i de enkelte landes handlingsplaner;

1.2.6 konstaterer de problemer, lokale og regionale myndigheder i de lande, der deltager i EU's naboskabspolitik, har med at tage de nødvendige skridt til at tilpasse deres administrative strukturer til europæiske strukturer;

1.2.7 ønsker at dele sine medlemmers erfaringer fra kontakter med lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene under udvidelsesprocessen med de lande, der deltager i EU's naboskabspolitik;

1.2.8 mener, at det lokale og regionale myndighedsniveau er det mest hensigtsmæssige, når det drejer sig om decentraliseret samarbejde med partnerlandene;

1.2.9 minder om, at det med sin sagkundskab om lokalt og regionalt styre har mest at tilbyde disse lande på følgende områder:

- a. regionaludvikling og fysisk planlægning;
- b. byplanlægning;
- c. landbrug, fiskeri og udvikling af landdistrikterne;
- d. miljø, forvaltning af ressourcer og civilbeskyttelse;
- e. den subregionale dimension af transport og energi;
- f. fremme af små og mellemstore virksomheder;
- g. beskæftigelsesfremmende politik;
- h. kultur- og sportsinitiativer;
- i. bevarelse og fremme af kulturarv;

j. fremme af social nærhed;

k. uddannelse og erhvervsuddannelse;

l. sundhedspleje og sociale tjenester;

m. forvaltning af indvandringsstrømme samt modtagelses- og integrationspolitik;

n. lokaler;

o. sikkerhedsforanstaltninger;

p. offentlige indkøb;

1.2.10 minder om, at de lokale og regionale myndigheder har handlemuligheder, der supplerer og overskrider de traditionelle grænser for samarbejde på centralregeringsniveau; det er på dette niveau, EU's naboskabspolitik som foreslået af Kommissionen kan blive virkelig effektiv;

1.2.11 påpeger, at den praksis for decentraliseret samarbejde, der har udviklet sig i de senere år, har understreget de lokale myndigheders ansvar som katalysatorer for nye samarbejdsprocesser.

1.3 Geografisk dækning

REGIONSUDVALGET

1.3.1 bemærker, at deltagerne i EU's naboskabspolitik befinder sig på forskellige trin i deres økonomiske, sociale og politiske udvikling og desuden ikke har samme udgangspunkt, hvad angår deres forbindelser med EU;

1.3.2 mener, at ægte demokrati ikke kan tilvejebringes uden stærke regionale og lokale institutioner, der er valgt af befolkningen, og som står til regnskab over for befolkningen, og forudser, at iværksættelsen af den føderale lovgivning om lokale og regionale myndigheders kompetence i Rusland i 2006 bliver et fremskridt for et eventuelt samarbejde mellem decentrale myndigheder i EU og Rusland, især gennem en præcisering af kompetenceområder inden for grænseoverskridende samarbejde;

1.3.3 er bekymret over, at der ikke i EU's naboskabspolitik direkte henvises til de eksisterende problemer i Kaliningrad, men erkender, at spørgsmålet behandles i andre dokumenter og andet arbejde fra Kommissionens side;

1.3.4 bifalder beslutningen om at give det sydlige Kaukasus — Armenien, Aserbajdsjan og Georgien — mulighed for at deltage i EU's naboskabspolitik;

1.3.5 bifalder endvidere, at EU har til hensigt at yde ekstra støtte til gennemførelsen af et overbevisende, konkret og vedvarende reformarbejde, i første række på de ovenfor nævnte indsatsområder. ⁽¹⁾

1.4 Handlingsplaner

REGIONSUDVALGET

1.4.1 er enig i, at en overordnet handlingsplan, som partnerlande og EU vedtager i fællesskab, er den mest effektive måde at nå målene for EU's naboskabspolitik på;

1.4.2 er enig i, at ambitionerne for EU's forbindelser med de enkelte partnerlande og det tempo, de udvikles i, bestemmes af landets grad af opbakning om de fælles værdier og dets vilje og evne til at gennemføre de aftalte opgaver;

1.4.3 fremhæver betydningen af øget fokus på fattigdomsbekæmpelse og bekæmpelse af korruption, der beskrives som en væsentlig hindring for reform i mange naboskabslande;

1.4.4 mener, at det ville have været en fordel, hvis der i de enkelte handlingsplaner havde været et særskilt afsnit om de lokale og regionale myndigheders rolle i det pågældende partnerland med klare mål både for den lokale forvaltnings rolle og for de metoder, hvormed partnerlandet havde til hensigt at uddelegere beføjelser og styrke det lokale og regionale styre. Dette ønske bør meddeles Kommissionen, så der kan indsættes et sådant afsnit i de efterfølgende handlingsplaner;

1.4.5 mener, at dets medlemmer har en væsentlig rolle at spille i forbindelse med analyse af og debat om de midler, der stilles til rådighed for de enkelte partnerlande, navnlig i lyset af den erklæring, der fremsættes i strategidokumentet for EU's naboskabspolitik: »Kommissionen har foreslået, at der i de nye finansoverslag afsættes flere midler til de eksisterende fonde, og de ordninger, der afløser dem, i overensstemmelse med EU's prioritering af naboskabspolitikken«; den nye, forenkledte finansieringsordning, der forventes vedtaget i 2007, vil desuden prioritere en sådan analyse og debat.

1.5 EU's naboskabsinstrument

REGIONSUDVALGET

1.5.1 bifalder det nye, forenkledte finansieringssystem, EU's naboskabsinstrument;

1.5.2 mener, at Kommissionen som en prioritet bør give flere oplysninger og tekniske detaljer om instrumentets anvendelse i praksis, hvordan det skal administreres, og hvordan det vil blive revideret.

⁽¹⁾ EU's naboskabspolitik – Strategidokument, 12.5.2004, s. 11.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

2.1 mener, at medlemmernes erfaringer kan udnyttes til at udvikle lokalt og regionalt demokrati, hvilket er afgørende for politisk stabilitet i de beskrevne lande;

2.2 anbefaler, at udvalget udvikler foranstaltninger, der fremmer direkte dialog og informationsoverførsel, for at løse de problemer, de lokale og regionale myndigheder i landene under EU's naboskabspolitik står over for;

2.3 anbefaler, at lande, der gennemfører de nødvendige reformer for at sikre demokrati og frie og retfærdige valg, får fuld fordel af EU's naboskabspolitik;

2.4 anbefaler, at EU's naboskabspolitik giver mulighed for nye kontraktlige aftaler med partnerlande, eventuelt i form af EU-naboskabsaftaler; deres omfang skulle så defineres i lyset af deres fremskridt mht. opfyldelse af handlingsplanernes prioriterede mål;

2.5 foreslår, at handlingsplanerne overvåges ved hjælp af de strukturer, der allerede findes i de forskellige partnerskabs- og samarbejds-/associeringsaftaler, med formelle statusrapporter, som udarbejdes mellem to og fem år efter vedtagelsen af handlingsplanerne;

2.6 anbefaler Europa-Kommissionen, at udvalgets medlemmer, som det var tilfældet ved udvidelsen, får en hovedrolle i evalueringen af handlingsplanernes fremskridt, og at de især fokuserer på indsatsen for at styrke og modernisere det lokale og regionale styre;

2.7 anbefaler, at der i de kommende handlingsplaner for de enkelte naboskabslande indsættes et særskilt afsnit om den rolle, som det lokale og regionale myndighedsniveau bør spille i partnerlandet, med klare mål både for de lokale myndigheders rolle og for de metoder, hvormed partnerlandet har til hensigt

at uddelegere beføjelser, samt en klar og gennemsigtig tidsplan for at nå målet;

2.8 mener, at enhver handlingsplan bør bygge på princippet om fælles ansvar og have prioriteter, der er baseret på klare og troværdige økonomiske incitamenter til fremme af positive ændringer og således fremme målretningen af den tekniske bistand;

2.9 mener, at der er et fundamentalt behov for hurtigst muligt at forbedre og modernisere de lokale og regionale forvaltninger i naboskabslandene; en drastisk forbedring er især påkrævet med hensyn til afholdelse af frie og retfærdige valg, demokratiske værdier og politisk frihed på lokalt niveau; anbefaler, at Kommissionen som led i handlingsplanen for det enkelte naboskabsland indleder et særprogram for at nå dette mål (jf. bilag A);

2.10 anbefaler, at det inden for det foreslåede nye, forenklede finansieringssystem, EU-naboskabsinstrumentet, overvejes at indføre et specifikt finansieringsinstrument, der er skræddersyet til decentraliseret samarbejde og skal hjælpe lokale og regionale myndigheder med at modernisere og reformere deres aktioner i naboskabslandene;

2.11 anbefaler, at Europa-Kommissionen giver Regionsudvalget og dets medlemmer mulighed for at spille en førende og aktiv rolle i forbindelse med evaluering af og debat om de nye europæiske naboskabsinstrumenter;

2.12 anbefaler, at der for at lette denne proces afholdes en konference i 2006, som skal forsøge at samle repræsentanter for lokale og regionale myndigheder fra alle de lande, der indgår i EU's naboskabspolitik, og at der åbnes mulighed for afholdelse af fire særskilte konferencer om henholdsvis Middelhavsregionen, Østersøregionen, de øvrige lande i Østeuropa og landene i Mellemøsten.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

BILAG

Lokal og regional forvaltning i de lande, der er omfattet af EU's naboskabspolitik**Belarus**

Landet er opdelt i 6 voblastsi og 1 kommune. Belarus har et tredelt system for lokalforvaltninger. Landet er opdelt i regional-, distrikts-, by-, landsby- og bosættelsessovjetter (råd). Regionalsovjetterne er de øverste enheder og leder distrikts-sovjetternes aktiviteter. Distriktssovjetterne leder by-, landsby- og bosættelsessovjetterne. Sovjetrepræsentanter vælges hvert fjerde år. Sovjetterne »koordinerer funktioner i hele det lokale selvstyresystem; gennemfører offentlig, økonomisk og socio-kulturel opbygning som led i deres beføjelser; er ansvarlige for naturressourcer, offentlig ejendom, miljøbeskyttelse osv.«⁽¹⁾.

Moldova

Moldovisk politik er præget af spændinger mellem den centrale regering og separatister i Transnistrian- og Gagauzia-regionerne. Etniske, sociale, økonomiske og kulturelle uoverensstemmelser mellem moldovere, russere, ukrainere og gagauzere kulminerede i 1990, da moldovisk blev erklæret nationalsprog. Begge regioner gjorde gældende, at de var separate regioner uden for Moldova. Gagauzia har fået tildelt særlig forfatningsmæssig status, og dette er mundet ud i en stor konflikt mellem separatister og den centrale regering. Forhandlingerne under ledelse af Rusland, OSCE og Ukraine har ikke været i stand til at løse konflikten mellem Transnistrian og Moldova.

De seneste lokal- og regionalvalg blev afholdt i maj og november 2003 i overensstemmelse med de grundlæggende internationale standarder.

Lovgivning fra marts 2003 omstrukturerede lokalforvaltningen, så strukturen fra Sovjet-perioden blev genskabt. Landet er nu opdelt i 33 »rayons«, som erstatter de 12 regionale »judeti« (amter).^{*} Der var nærmere bestemt 9 »judeti«, 1 kommune, 1 selvstændig territorial enhed og 1 territorial enhed. Omstruktureringen blev foreslået i kommunistpartiets genvalgsmanifest i 2001 og afspejler partiets regionale struktur. Mange har kritiseret kommunistpartiet for at omstrukturere lokalforvaltningen med henblik på at konsolidere sin position som det største regeringsparti og opnå en fordel i lokalvalgene⁽²⁾.

Ukraine

Ukraine er opdelt i 24 oblasti, 1 selvstændig republik og 2 kommuner med oblast-status. Disse inddelinger er forældede og levn fra Sovjet-æraen. Oblasti opdeles endvidere i »radas« (råd). Repræsentanter til radas vælges ved distriktsvalg i enkeltmandskredse. Disse valg er som regel ikke retfærdige — lederne af distrikts- og regionalforvaltningerne, som udpeges af præsidenten, blander sig ofte i lokalvalg. Oppositionspartierne har anmodet om »indførelse af et forholdstals-system ved regional- og distriktsvalg med henblik på at forhindre et ikke-parti-bureaukratis dominans«⁽³⁾.

Regionale afstemninger siden parlamentsvalgene i 2002 har ikke levet op til internationale standarder, men bliver bedre. »Under borgmestervalget i Mukacheve i april 2004 bemærkede OSCE-repræsentanter f.eks. et angreb på et valgsted, trusler og fysiske angreb, der medførte, at en observatør måtte indlægges. Der var ligeledes rapporter om andre problemer, f.eks. tyveri af valgsedler, og valgresultatet blev vurderet som falsk«⁽⁴⁾. Lokalvalg i Odessa og Poltava i maj og juni 2004 skete under forbedrede omstændigheder på trods af problemer med vælgerregistrering. Det er tydeligt, at lokalforvaltningen ikke er fuldstændig demokratisk.

Rusland

Rusland er opdelt i 49 oblaster, 21 republikker, 10 selvstændige okrugs, 6 krays, 2 forbundsbyer og 1 selvstændig oblast. Eller i 89 subjekter, 21 nationale administrative enheder (nationale republikker), 66 territoriale enheder og 2 forbundsbyer⁽⁵⁾. Som følge af overgangen til en forbundsstat fik mange nationale republikker mere magt end andre føderale enheder. De nationale republikkers lovgivning er f.eks. ofte i strid med føderal lovgivning.

⁽¹⁾ Local Government and Regional development Initiative, rapport om Belarus 1994, <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UNTC/UNPAN003979.htm>, 25. oktober 2004.

⁽²⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019672579768>, 25. oktober 2004.

⁽³⁾ UNPAN Nations in Transit 2004: Landerapport Ukraine, <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN017053.pdf>, 25. oktober 2004.

⁽⁴⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019745009984>, 25. oktober 2004.

⁽⁵⁾ UNPAN Modernizing the Relationship between Levels of Government Russia, <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN009033.pdf>, 25. oktober 2004.

Præsident Putin indførte et reformprogram i 2000 med henblik på at afhjælpe utilstrækkelighederne i lokalforvaltningens organisation. Rusland er i henhold til dette program opdelt i 7 større regioner, der er dannet ved sammenlægning af de forskellige føderale enheder. I hver føderal enhed blev der indsat en eksekutivrepræsentant for Den Russiske Føderations præsident. Det væsentligste mål med dette program er at øge effektiviteten i den offentlige forvaltning og udvikle lokalforvaltning »som et væsentligt civilsamfundsorgan og opretholde ansvarlig forvaltning«⁽¹⁾.

Efter terrorangrebet i Beslan i september 2004 meddelte præsident Putin, at der ville blive foretaget en væsentlig reform af valget af landets 89 regionsformænd. Frem for at blive direkte valgt vil de fremover blive udpeget af præsidenten og herefter godkendt af regionale lovgivningsmyndigheder. Planen blev godkendt af landets Duma i oktober 2004.

Algeriet

Algeriet er opdelt i 48 provinser (wilayas, ental: wilaya), som hver har et valgt lokalråd, der tjener som det væsentligste styrende organ. Det seneste kommunalvalg blev afholdt i oktober 2002. Valgdeltagelsen ligger som regel på omkring 50 % og begrænses af de mange regionale konflikter mellem den centrale regering og berberiske oprørere⁽²⁾. Guvernørerne rapporterer direkte til indenrigsministeren. Der er sket en effektiv decentralisering på provinsniveau i forbindelse med lokal infrastruktur og tjenester⁽³⁾.

Egypten

Egypten er opdelt i 26 provinser (muhafazat, ental: muhafazah). Den centrale regering har stor indflydelse i lokale styrende organer som følge af et system med politiske udnævnelser efter top-down-metoden. »På hvert niveau var der en ledelsesstruktur, som var en kombination af repræsentative råd og regeringsudnævnte udøvende organer, der blev ledet af henholdsvis guvernører, distriktsebmænd og borgmestre«⁽⁴⁾. Lokalforvaltningen er ineffektiv i leveringen af forvaltningstjenester.

Decentraliseringen blev styrket under præsident Sadat. Lokalforvaltningerne fik beføjelse til at forhøje skatterne, men blev tvunget til at anvende store beløb til regeringsprogrammer og var ofte forgældede. De blev ligeledes opfordret til at indgå i partnerskaber med private virksomheder, som støttede forholdet mellem den centrale regering og landets rige elite. Under Mubarak er decentraliseringsprocessen blevet videreført, og lokalforvaltningen afspejler nu i højere grad lokale overvejelser end centralpolitik. Lokalforvaltningen anvendes ligeledes som kontrolmiddel. »Distriktpolitistationen dannede modvægt til de magtfulde familier, og det lokale regeringssystem (borgmesteren og rådet) integrerede dem i regimet«⁽⁵⁾.

Israel

Israel er opdelt i 6 distrikter (mehozot, ental: mehoz). Distrikterne er yderligere opdelt i 14 underdistrikter, der ledes af distriktskommissærer, som udpeges af premierministeren. Distriktskommissærerne er ansvarlige for at overvåge den politik, der vedtages af distriktsrådene, og gennemføre national lovgivning i distrikterne. De kommunale og lokale rådsmedlemmer vælges efter forholdstalsystemet, og borgmesteren vælges direkte af vælgere i specifikke kommuner. Lokalforvaltningen er ansvarlig for at administrere offentlige goder og opkræve lokalskatter⁽⁶⁾.

Jordan

Jordans lokalforvaltning afspejler den kendsgerning, at beføjelserne fortsat ligger hos kongen og hans regering. Landet er opdelt i 12 provinser, som hver ledes af en udpeget kommissær. Provinserne er yderligere opdelt i administrative subregioner. Subregionerne omfatter byer, landsbyer og kommuner. De større kommuner har valgte distriktsråd og borgmestre. Distriktsforvaltningerne er dybest set et instrument for den centrale regerings politik og lovgivning⁽⁷⁾. De kommunale og regionale forvaltninger er afhængige af den centrale regering i forbindelse med tildeling af midler og administration af offentlige tjenester og infrastruktur, hvilket begrænser deres evne til at behandle lokale anliggender. Hurtig urbanisering har lagt pres på lokale og kommunale forvaltninger, som skal levere hensigtsmæssige tjenester. Nylige decentralisering har hovedsagelig haft form af privatisering af statsejede industrier⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ UNPAN Modernizing the Relationship between Levels of Government Russia, <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN009033.pdf>, 25. oktober 2004.

⁽²⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&id=1018535850896>, 26. oktober 2004.

⁽³⁾ UNDP-Programme On Governance in the Arab Region (POGAR), <http://www.pogar.org/countries/algeria/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

⁽⁴⁾ US Library of Congress Country Studies, <http://countrystudies.us/egypt/113.htm>, 27. oktober 2004.

⁽⁵⁾ US Library of Congress Country Studies, <http://countrystudies.us/egypt/113.htm>, 27. oktober 2004.

⁽⁶⁾ US Library of Congress Country Studies, <http://countrystudies.us/israel/85.htm>, 27. oktober 2004.

⁽⁷⁾ Jordans nationale website, <http://www.kinghussein.gov.jo/government2.html>, 27. oktober 2004.

⁽⁸⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/jordan/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

Libanon

Libanons lokalforvaltning er usikker i øjeblikket, eftersom den centrale regering søger at genopbygge nationen efter 16 års borgerkrig. Den centrale regering overtog lokalforvaltningen med henblik på at bevare kontrollen under krigen. Debatten om en stærk central regering over for en decentraliseret stat vil få indflydelse på udviklingen af lokalforvaltningen i de kommende år ⁽¹⁾. Syriens fortsatte involvering i Libanon har styrket den centrale regering. I praksis er der ringe støtte til decentralisering i regeringen på grund af den politiske ustabilitet i landet ⁽²⁾.

Libanon er opdelt i 6 provinser, som yderligere er opdelt i administrative kommuner. De første lokalvalg i 35 år blev afholdt i 1998. »Valgdeltagelsen var høj, gennemsnitligt 60-70 %. I Beirut var stemmeprocenten kun på 30 %, men dette skyldtes antageligt, at vælgerne mente, at resultatet var givet på forhånd. Der var stort set ingen tegn på svig eller vold. Valgene markerer et yderligere skridt i genopbygningen efter konflikten« ⁽³⁾. Lokalforvaltningerne er afhængige af den centrale regering i forbindelse med tildeling af midler, hvilket begrænser deres evne til at behandle lokalspørgsmål.

Libyen

Libyen bestod oprindeligt af særskilte regioner, som blev sammenlagt i en føderation under Kong Idris. Denne føderation blev erstattet af et enhedssystem i 1963. De ti provinser var dybest set en forlængelse af den centrale regering. Efter Gaddafis revolution i 1969 blev de lokale opdelinger yderligere sammenlagt med henblik på at give mulighed for større overblik fra den centrale regerings side. »De subnationale regeringer fungerede for størstedelens vedkommende fortsat som et hierarkisk system af administrative forbindelser med den centrale regering snarere end som et instrument for folkelig repræsentation eller deltagelse« ⁽⁴⁾. Den nuværende lokalforvaltning består ifølge CIA World Fact Book af 25 kommuner (bemærk: de 25 kommuner kan være blevet erstattet af 13 regioner).

Decentraliseringsprocessen er forbundet med mange problemer. Olieeksport er en stor del af Libyens økonomi, og indtægterne herfra går til støtte af regeringen. »Den i høj grad centraliserede fordeling af olieindtægter i Libyen har undermineret forsøg på at opnå decentralisering« ⁽⁵⁾. På trods af at libysk lovgivning giver lokalforvaltningerne ansvaret for uddannelse, industri og samfund, dikterer den centrale regering i praksis lokalpolitikken. »Libyen er ved lov et af de mest politisk decentraliserede systemer i den arabiske region. Lokale forvaltningsinstitutioner har ansvaret for uddannelse, industri og samfund. Men det centrale styre dikterer i praksis disse institutioners beføjelser. Civilsamfundet og alle ikke-statslige politiske organisationer undertrykkes aktivt, hvilket begrænser lokal politisk deltagelse. En stor del af den elite, der kan forventes af udfylde positioner i den lokale forvaltning, bor i udlandet« ⁽⁶⁾.

Marokko

Decentraliseringsprocessen blev indledt i 1960'erne som svar på stigende socialt pres. »De største forhindringer for decentraliseringsprocessen er først og fremmest manglen på koordinering mellem regeringsniveauerne samt civilsamfundsorganisationernes og lokalforvaltningernes ringe kapacitet« ⁽⁷⁾. Det konstitutionelle monarki er stadig magtfuldt og udvikler sig langsomt til et parlamentarisk system. Parlamentet er demokratisk valgt, og de seneste valg, som blev afholdt i 2002, var de mest retfærdige og frie valg i regionen ⁽⁸⁾.

Landet har 37 provinser og 2 wilayas, og der blev som led i de decentraliserings-/regionaliseringslove, der blev vedtaget af lovgivningsmyndigheden i 1997, skabt 16 nye regioner (se nedenfor). Hver provins ledes af en forsamling, som vælges af kommunalrådene. Kommunerne er ansvarlige for infrastruktur og lokale tjenester. De begrænses ofte af manglende midler, da de ikke har skattemæssig selvstændighed. Det seneste kommunalvalg blev afholdt i 1997 og blev af oppositionspartierne kritiseret for at være ureglementeret ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Verdensbanken: Municipalities in Lebanon, <http://www.worldbank.org/wbi/mdf/mdf1/munici.htm>, 27. oktober 2004.

⁽²⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/lebanon/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

⁽³⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1018721190906>, 27. oktober 2004.

⁽⁴⁾ US Library of Congress Country Studies, <http://countrystudies.us/libya/70.htm>, 27. oktober 2004.

⁽⁵⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/libya/decentralization.html>, 27. oktober 2004.

⁽⁶⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/libya/decentralization.html>, 27. oktober 2004.

⁽⁷⁾ UN case studies, <http://www.ciesin.org/decentralization/English/CaseStudies/morocco.html>, 27. oktober 2004.

⁽⁸⁾ FCO landeprofiler, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1020281580149>, 27. oktober 2004.

⁽⁹⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/morocco/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

Syrien

Syrien er opdelt i 14 provinser, »som ledes af guvernører, der udnævnes af indenrigsministeren. Disse guvernører rapporterer direkte til præsidenten. Guvernørerne kontrollerer provinsforvaltningskontorerne samt ministeriernes og de stats-ejede virksomheders lokale kontorer. Under provinserne er der i hierarkisk nedadgående rækkefølge: distrikter, amter og landsbyer. Lokalvalgte administrative råd administrerer disse forvaltninger, selv om de i praksis fortsat i høj grad afhænger af central styring«⁽¹⁾. Syriens omfattende offentlige forvaltning og traditionelt stærke lederskab er en hæmsko for udviklingen af lokalforvaltningens organisation. Administrationen er afhængig af beslutningstagning i mindre grupper af højtstående personer. De seneste lokalvalg blev afholdt i 1999⁽²⁾. Der er indledt visse decentraliseringsprogrammer under premierminister Miru, men decentraliseringen vil sandsynligvis blive en langsom proces, medmindre lokaldemokratiet udvikles samtidig.

Tunesien

Tunesien har en meget centraliseret regering, der ikke har været modtagelig for decentraliseringstanken. Politisk er landet domineret af det ledende parti Rassemblement Constitutionnel Democratique (RCD) og præsident Ali, som har været ved magten siden 1987. Traditionen med central planlægning omfatter regeringskontrol over økonomien. Der er taget skridt mod decentralisering gennem oprettelsen af kommunalråd, men det er ikke sket konsekvent i hele nationen, og de er hovedsagelig instrumenter for den centrale regering.

Tunesien er opdelt i 24 provinser, som hver ledes af guvernører, der udpeges af regeringen. Provinserne har lovgivende forsamlinger, der består af både valgte og udpegede medlemmer. De fleste landområder mangler lokale forvaltninger, og den centrale regering har fortsat kontrol over skatte- og afgiftspolitikken. »Mange kommuner har været frustrerede over manglen på midler. Manglen på en ensartet og standardiseret kommunal struktur i Tunesien har givet nogle lokalforvaltninger mulighed for at gøre fremskridt, hvorimod andre halter bagefter«⁽³⁾. De seneste lokalvalg blev afholdt i 2002. Flertallet af mandatene gik til RDC-kandidater.

Der er både lokal opbakning og regeringsopbakning til yderligere udvikling af lokalforvaltningerne. Civilsamfundsorganisationer presser på for større deltagelse i lokale anliggender. Regeringen ser dette som en mulighed for at afhjælpe politiske spændinger og bevare politisk stabilitet. Regeringen har også gennemført regionaludviklingsplaner med henblik på at skabe ny infrastruktur og decentralisere forvaltningen af infrastrukturen⁽⁴⁾.

Armenien

Armensk politik har været domineret af kampen med Aserbajdsjan om Nagorno-Karabakh-regionen, som hovedsagelig er beboet af borgere af armensk afstamning. Armenien er opdelt i 11 provinser. De seneste lokalvalg blev afholdt i november 1996. På trods af at præsidentvalgene blev kritiseret af mange som uretfærdige og medførte voldsomme sammenstød mellem demonstranter og politiet, mente Europarådets observatører, at disse valg havde været retfærdige og frie⁽⁵⁾. Lokalforvaltninger er kun en forlængelse af den centrale regering med henblik på implementering af dens politik⁽⁶⁾. Voldsom korruption og et svagt politisk system har begrænset udviklingen af lokale forvaltningsordninger.

Aserbajdsjan

Aserbajdsjan har fortsat store økonomiske og politiske problemer på grund af konflikten med Armenien om Nagorno-Karabakh-regionen. Landet har begrænsede ressourcer på grund af territorieafgivelsen og behovet for at bistå 800 000 flygtninge. Selv om Aserbajdsjan har mange oliereserver, er disse ikke udviklet i tilstrækkelig grad. Der er så mange problemer med den nationale regering, herunder valgsvind, korruption og angreb på oppositionspartier og medierne, at lokalforvaltningerne lader til at være relativt uudviklede og ineffektive. Aserbajdsjan er opdelt i 59 rayons, 11 byer og 1 selvstændig republik.

Georgien

I det seneste årti har det politiske klima været præget af omvæltninger. På trods af flere attentater mod højtstående embedsmænd og attentatforsøg mod Præsident Shevardnadze har valgene i 1992 og 2004 imidlertid generelt været retfærdige og frie. Georgien bevæger sig mod demokrati og har i de seneste år oplevet øget politisk stabilitet. Georgiens administrative opdelinger omfatter 9 regioner, 9 byer og 2 selvstændige republikker.

⁽¹⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/syria/decentralization.html>, 27. oktober 2004.

⁽²⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1021373886647>, 28. oktober 2004.

⁽³⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/tunisia/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

⁽⁴⁾ UNDP-POGAR, <http://www.pogar.org/countries/tunisia/decentralization.html>, 28. oktober 2004.

⁽⁵⁾ FCO landeprofil, <http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019672579768>, 28. oktober 2004.

⁽⁶⁾ US Library of Congress Country Studies, <http://countrystudies.us/armenia/47.htm>, 28. oktober 2004.

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA)

(2005/C 231/09)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Rådets forordning om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) KOM(2004) 627 endelig — 2004/0222 (CNS),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 29. november 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 28. september 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til den samlede pakke til revision af rammerne for ekstern bistand, vedtaget af Kommissionen den 29. september 2004, og som foruden instrumentet til førtiltrædelsesbistand indeholder: 1) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (KOM(2004) 628 endelig — COD 2004/219); Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejdet og det økonomiske samarbejde (KOM(2004) 629 endelig); »Proposal for a Regulation of the Council establishing an Instrument for Stability« (COM(2004) 630 final — CNS 2004/223) (den danske udgave er ikke til rådighed),

under henvisning til Det Europæiske Råds afgørelse af 16.-17. december 2004 om at indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet,

under henvisning til 1) Det Europæiske Råds afgørelse af 17.-18. juni 2004 om at indlede optagelsesforhandlinger med Kroatien, 2) formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd af 16.-17. december 2004 om at indlede optagelsesforhandlinger med Kroatien og 3) Rådets beslutning af 16. marts 2005 om at udsætte optagelsesforhandlingerne, indtil man har bekræftet fuldt samarbejde med Det Internationale Tribunal til Pådømmelse af Krigsforbrydelser i det Tidligere Jugoslavien (ICTY),

under henvisning til sin udtalelse om de finansielle perspektiver: »Meddelelse fra Kommissionen: Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013«, KOM(2004) 101 endelig, CdR 162/2004 fin (ordfører: Albert Bore, Birmingham City Council (UK, PSE)),

under henvisning til Regionsudvalgets resolution af 18. november 2004 om indledning af forhandlinger om Tyrkiets tiltrædelse af EU,

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 498/2003 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadtil den 7. februar 2005 med Ruth Coleman, formand for North Wiltshire District Council (UK/ELDR), som ordfører,

og ud fra følgende betragtning:

- 1) forslaget til forordning kræver en aftale mellem medlemsstaterne om de finansielle perspektiver (se ovenfor) —

på den 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

datlande og potentielle kandidatlande, så man kan strømline støtten og koordinationen mellem de forskellige støttekomponenter;

REGIONSUDVALGET

1.1 bifalder dette instrument som et svar på kravene om større fleksibilitet og enkelthed i systemet for førtiltrædelsesbistand og som et forbedret redskab til at bygge bro mellem førtiltrædelse og tiltrædelse;

1.2 erkender, at man har lært af erfaringerne med tidligere førtiltrædelsesinstrumenter og bifalder derfor, at der er blevet udstukket én fælles ramme for førtiltrædelsesbistand til kandi-

1.3 erkender forskellen mellem førtiltrædelsesstøtte og traditionel udviklingsbistand, idet førtiltrædelsesstøtte a) har tiltrædelse på kort eller mellemlang sigt som mål og b) skal forberede landene til tiden efter tiltrædelse. Det overordnede mål med førtiltrædelsesbistand er en gradvis tilpasning til EU's normer og politikker;

1.4 bifalder beslutningen om at tilbyde førtiltrædelsesbistand til både kandidatlande og potentielle kandidatlande: begge grupper vil få adgang til følgende komponenter:

- overgangsstøtte og institutionsopbygning,
- regionalt og grænseoverskridende samarbejde,

Kandidatlandene har desuden adgang til komponenterne:

- regional udvikling,
- udvikling af menneskelige ressourcer,
- udvikling af landdistrikter;

1.5 bifalder, at man har reduceret antallet af budgetposter vedrørende førtiltrædelsesbistand, hvilket vil øge fleksibiliteten, når kandidatlandenes og de potentielle kandidatlandes behov skal tilgodeses;

1.6 anser forslaget om, at forvaltningen af bistand til kandidatlandene kan omfatte decentraliseret bistand, mens bistanden til potentielle kandidatlande fortsat vil blive forvaltet fra centralt hold, for afbalanceret;

1.7 bifalder sammenlægningen af budgetposter under GD for Regionalpolitik og GD for Udvidelse hvad angår grænseoverskridende samarbejde; det vil skabe et mere fleksibelt system med én forvaltningsmyndighed.

1.8 bifalder strømliningen og den forbedrede koordination af førtiltrædelsesstøtten til kandidatlande og potentielle kandidatlande og til de demokratiske institutioner i disse lande, herunder de lokale og regionale myndigheder.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 understreger, at den foreslåede bistand bl.a. skal anvendes på mange områder, hvor de lokale og regionale myndigheder har erfaringer og derfor kan spille en vigtig rolle, bl.a.:

- styrkelse af de demokratiske institutioner,
- økonomiske reformer,
- fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende friheder og øget respekt for mindretalsrettigheder,
- udvikling af et civilsamfund,
- regionalt og grænseoverskridende samarbejde;

2.2 henstiller, at de lokale og regionale myndigheder inden for EU tilbyder en bred vifte af ekspertise på de bistandsområder, som angives i punkt I 5 (ovenfor), f.eks. via informationsudveksling eller tekniske bistandsprogrammer eller ved at bistå med konferencer, der skal gøre de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande bekendt med fællesskabslovgivningen;

2.3 opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at overveje den mulighed, der tilbydes i artikel 16, om at deltage i udbud og kontrakter om gennemførelse af bistandsprogrammerne under dette instrument;

2.4 foreslår, at der foretages regelmæssig overvågning og evaluering af IPA fra Kommissionens side. Hvad angår regionale og lokale spørgsmål, bør dette ske i samarbejde med Regionsudvalget. Dette ville forbedre forvaltningen af projekter, der skal dække de faktiske behov for begge parter, EU og kandidatlandet eller potentielle kandidatlande.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

(2005/C 231/10)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (KOM(2004) 607 endelig — 2004/0209 (COD))

under henvisning til Rådets beslutning af 20. oktober 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 137, stk. 2, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse

under henvisning til formandens beslutning af 3. november 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik

under henvisning til direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden som ændret ved direktiv 2000/34/EF

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om fornyet behandling af direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (KOM(2003) 843 endelig)

under henvisning til anden fase af høringen af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om revisionen af direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

under henvisning til Domstolens retspraksis i forbindelse med fortolkningen af visse aspekter i direktivet i sag C-303/98 mod Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (SIMAP) mod Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana og sag C-151/02 Landeshauptstadt Kiel mod Norbert Jaeger

under henvisning til subsidiaritetsprincippet stadfæstet i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

under henvisning til Rådets direktiv af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (89/391/EF)

under henvisning til målet sat på Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000 om at gøre Den Europæiske Union til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 329/2004 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 11. februar 2005 med **baronesse Joan Hanham, medlem af Royal Borough of Kensington and Chelsea (UK-PPE)**, som ordfører —

på sin 59. plenarforsamling den 13. og 14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets bemærkninger

offentlige tjenesteydelser såsom sociale tjenester, sundhedstjenester og civil beskyttelse.

REGIONSUDVALGET

1.1 **ser med tilfredshed** på Kommissionens initiativ til på dette stadium at ændre arbejdstidsdirektivet, da der er et presserende behov for at løse en række problemer i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af arbejdstidsdirektivet i medlemsstaterne.

1.2 **minder** Kommissionen, Parlamentet og Rådet om, at de lokale og regionale myndigheder er store arbejdsgivere, som spiller en vigtig rolle i forbindelse med forvaltningen af de

1.3 **frygter** fortsat, at man uden en tilfredsstillende løsning vil øge det umiddelbare problem med at dække behovet for faglært arbejdskraft inden for sundheds- og socialvæsen i hele EU, og at dette på kort sigt vil resultere i en endnu større økonomisk migration inden for disse sektorer fra de nye medlemsstater og fattigere lande uden for EU til de etablerede medlemsstater, og at dette på såvel kort som lang sigt vil være til skade for sundheds- og socialvæsenet i de nye medlemsstater og de fattigere lande uden for EU.

1.4 **mener**, at en regulering af arbejdstiden ikke kun omfatter et teknisk aspekt, men at det også har konsekvenser for den type samfund, vi ønsker, EU skal blive. EU har som mål at fremme iværksætterånd, kreativitet og aktivt medborgerskab og give borgerne bedre mulighed for at forene familie- og arbejdsliv. En regulering af arbejdstiden har konsekvenser for alle disse mål, som derfor bør tages i betragtning i denne sammenhæng.

1.5 **erkender**, at Kommissionens forslag til definition af arbejdstid forsøger at afhjælpe den retsikkerhed, der er opstået som følge af Domstolens domme i Jaeger- og SIMAP-sagerne. Det må være målet for EU-lovgivningen at sikre, at vagttjenester fortsat er en vigtig faktor i forbindelse med ydelsen af vedvarende service af høj kvalitet fra lokale myndigheder med døgninstitutioner, herunder institutioner til pleje af sårbare børn og voksne.

1.6 **erkender**, at en tilbagevenden til situationen før SIMAP/Jaeger kan have negative følger, idet der kunne opstå situationer, hvor arbejdstagerne tilbringer meget lang tid på vagt på deres arbejdsplads. Hvis dette bliver misbrugt, kunne det få en negativ indvirkning på sådanne arbejdstageres sundhed og sikkerhed og muligvis også for andre, f.eks. kunderne og befolkningen. Det kunne også påvirke arbejdstagerens mulighed for at finde en balance mellem arbejde og familieliv.

1.7 **påpeger** imidlertid, at arbejdstidsdirektivet er et sundheds- og sikkerhedsiltag, som sigter mod at fastsætte grænser for balancen mellem arbejde og hvile. Det er ikke meningen, at direktivet skal definere andre vilkår og betingelser for arbejdslivet, såsom samtykke til eller økonomisk godtgørelse for en bestemt arbejdsrytme. Disse spørgsmål skal aftales individuelt eller kollektivt i henhold til den praksis og de procedurer, der gælder i de enkelte medlemsstater eller sektorer. Endvidere har arbejdsgiveren uanset arbejdsrytme stadig ansvaret for arbejdstagerne og skal vedtage foranstaltninger, så deres sundhed og sikkerhed ikke bringes i fare.

1.8 **antager**, at det i dag kun er muligt at forlænge referencerperioden — som anvendes til at beregne den gennemsnitlige arbejdsuge — i et begrænset antal virksomheder, der har fået bevilget undtagelser, eller som har kunnet indgå kollektiv overenskomst herom, og går derfor ind for, at der snarligst indføres en årsbaseret tilgang til beregning af arbejdstid, navnlig i sektorer med store sæsonudsving i efterspørgslen efter deres produkter eller tjenesteydelser. Dette ville være et nyttigt bidrag til den konkurrencepolitiske dagsorden.

1.9 **bemærker**, at reglen for beregning af den gennemsnitlige arbejdstid for arbejdstagere ansat under tidsbestemte kontrakter i det væsentlige er den samme, som i øjeblikket

gælder for arbejdstagere, som arbejder i kortere tid end standardreferenceperioden på fire måneder.

1.10 **konstaterer**, at forslaget afskaffer forpligtelsen, som blev indført med Jaeger-sagen, til straks at yde kompenserende hvileperioder. Dette vil løse op for den forvirring, som dommen affødte. I de fleste tilfælde vil 72 timer være en rimelig frist til at yde en kompenserende hvileperiode.

1.11 **bemærker**, at Kommissionens forslag vil fastholde arbejdstageres ret til at fravige den maksimale gennemsnitlige ugentlige arbejdstid på 48 timer i medlemsstater, som vælger dette alternativ, men at dette i nogle virksomheder vil afhænge af kollektive overenskomster. Denne del af forslaget skal præciseres yderligere, hvis det fastholdes, fordi forslaget også indebærer, at individuelle arbejdstagere kan vælge opt-out-muligheden, hvis der ikke eksisterer en kollektiv overenskomst. Det er derfor ikke helt klart ud fra ordlyden, hvornår denne mulighed skal være gældende. Den skal f.eks. måske kun gælde for små arbejdsgivere i medlemsstater, som ikke har tradition for kollektive overenskomster, som f.eks. Det Forenede Kongerige. Men det kan dog også være rettet mod nogle af de nye medlemsstater, som ikke har en veludviklet dialog med arbejdsmarkedets parter herunder kollektive overenskomster.

1.12 **er enig i**, at beslutningen om at fravige den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer bør være frivillig for de enkelte arbejdstagere, og de bør ikke underlægges pres fra arbejdsgiveren. Der skal være passende beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at dette ikke sker, men også andre foranstaltninger, som sikrer, at arbejdstageres sundhed og sikkerhed beskyttes, når de så vælger at give deres samtykke til opt-out.

1.13 **bemærker**, at mange af de betingelser, der skal gælde for fravigelse af 48-timersreglen, gælder allerede for individuel fravigelse i dag. Visse af dem giver ikke væsentlig ekstra beskyttelse af arbejdstagerne og bør derfor slettes eller forbeholdes medlemsstaterne.

1.14 **mener**, at kravet om, at arbejdstagerens samtykke til opt-out kun skal gælde for en periode på et år, hvorefter den skal kunne forlænges, fejlagtigt vil give det indtryk, at varigheden af opt-out er fastsat til et år, mens arbejdstagere i realiteten kan annullere den på et hvilket som helst tidspunkt.

1.15 **erkender**, at bestemmelsen om, at et samtykke, som gives ved en arbejdskontrakts undertegnelse, er ugyldigt, vil yde en vis grad af beskyttelse af arbejdstagere, som ellers kunne føle sig presset til at give deres samtykke. Det skal imidlertid anerkendes, at en arbejdstager tidligt i sit ansættelsesforhold hos en ny arbejdsgiver måske ønsker at benytte sig af muligheden for at arbejde i mange timer for at tjene flere penge, og derfor skal

det gøres klart, hvornår en arbejdstager har denne ret. Dette vil være særligt relevant i tilfælde, hvor arbejdstagere ansættes på korte kontrakter for at hjælpe til i sæsonbestemte spidsbelastningsperioder. Da der heller ikke er udbredt enighed om definitionen af en prøveperiode, kan det yderligere krav om, at en arbejdsgiver ikke må give sit samtykke i en prøveperiode, ikke blot føre til fortolkningsmæssige problemer, men også betyde, at en arbejdstager ikke får mulighed for at tjene flere penge.

1.16 **gør opmærksom på** den usædvanlige skævhed, det nye forslag skaber, idet en arbejdstager, som vælger opt-out, når denne mulighed er nedfældet i en kollektiv overenskomst, ikke må yde mere end 65 timers arbejde i en given uge, og selv om det erkendes, at dette er et meget stort antal arbejdstimer, som ikke bør være normen, betyder det, at en arbejdstager, som vælger at give sit samtykke, ikke må yde mere end 65 timers arbejde i en given uge, mens en arbejdstager, som ikke har givet sit samtykke, og som derfor er underlagt den maksimale ugentlige arbejdstid på gennemsnitligt 48 timer, gerne må. En arbejdstager, som arbejder i en virksomhed uden kollektiv overenskomst eller personalerepræsentant, og som vælger at give sit individuelle samtykke, ville heller ikke være underlagt begrænsningen på 65 timer i en given uge.

1.17 **finder**, at det nye krav om, at arbejdsgiveren nøje skal registrere de faktiske arbejdstimer, som de pågældende medarbejdere har arbejdet, vil skabe mere bureaukrati. Måske ville den bedste løsning være, at direktivet pålægger de kompetente myndigheder i hver enkelt medlemsstat at fastlægge arbejdsgivers ansvar. Disse myndigheder vil have mulighed for at integrere sådanne krav i medlemsstatens generelle sundheds- og sikkerhedsstrategi samt kravene til arbejdsgiverne.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

Regionsudvalget anbefaler

Hastende løsning

2.1 **at** Kommissionen, Parlamentet og Rådet forsøger hurtigt at tage stilling til forslagene, således at der skabes klarhed over og tillid til arbejdstidsdirektivet.

Definition af arbejdstid

2.2 **at** den nye definition af arbejdstid med de to nye kategorier »vagtperiode« og »inaktiv del af vagtperioden« accepteres, det vil sige, at under vagtperioden, som er det tidsrum, hvor arbejdstageren er forpligtet til at stå til rådighed på sin arbejdsplads for på foranledning af arbejdsgiveren at udføre sine beskæftigelse eller sine opgaver, vil den inaktive del af vagtperioden ikke blive betragtet som arbejdstid medmindre andet fastsættes ved national lovgivning eller kollektiv overenskomst.

Tidsrum, hvor arbejdstageren rent faktisk udfører sin beskæftigelse i vagtperiode betragtes som arbejdstid.

Referenceperioder for beregning af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid

2.3 **at** man accepterer Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne får mulighed for som standard at fastlægge en referenceperiode på op til tolv måneder for alle arbejdstagere, dog således, at referenceperioden for arbejdstagere på tidsbegrænsede kontrakter ikke kan være længere end arbejdskontraktens varighed, hvis den er på under et år.

Kompenserende hvileperiode

2.4 **at** selv om Kommissionens forslag om, at arbejdstagere, som nægtes at afholde en daglig eller ugentlig hvileperiode, skal ydes en tilsvarende kompenserende hvileperiode inden for en rimelig frist på højst 72 timer, er en væsentlig forbedring i forhold til den nuværende situation efter Domstolens afgørelse i Jaeger-sagen, bør man for at tage hensyn til en lang række sektorer og praksis alvorligt overveje at forlænge den periode, hvor der kan ydes en kompenserende hvileperiode. Desuden bør artikel 17 give mulighed for, at man i overensstemmelse med national praksis (lovgivning eller kollektive aftaler) kan forlænge tidsfristen.

Den individuelle 48-timers opt-out

2.5 **går ind for** en gradvis afskaffelse af den mulighed, medlemsstaterne i dag har for at give arbejdstagere mulighed for frivilligt at fravige den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer efter individuel aftale, hvis EU og medlemsstaterne har som mål at fremme iværksætterånd, kreativitet og aktivt medborgerskab og samtidig give borgerne bedre mulighed for at forene familielivet med arbejdslivet. Medlemsstaterne bør i stedet for fravigelsesmuligheden træffe foranstaltninger, som kan bidrage til opfyldelsen af disse mål.

2.6 **at** man bekræfter Kommissionens forslag om, at muligheden for at fravige maksimumsgrænsen på 48 timer kun skal kunne udnyttes, hvis dette er fastsat ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt eller regionalt plan eller ved kollektive overenskomster på et passende niveau.

Yderligere betingelser for 48-timers opt-out

2.7 **at** Kommissionens bestræbelser på at sikre, at de, der vælger opt-out-muligheden, gør det af egen fri vilje velvidende, at de, uden at det kommer dem til last, kan fravige denne beslutning, støttes kraftigt.

2.8 Derfor skal følgende betingelser **fastholdes**:

- arbejdstageren skal give sit samtykke
- det må ikke lægges arbejdstageren til last, at vedkommende ikke er indstillet på at give sit samtykke

2.8.1 Følgende betingelser skal **slettes**:

- aftalen kan kun være gyldig i en periode på et år, der kan forlænges
- ingen arbejdstagere kan yder mere end 65 timers arbejde i en given uge, medmindre andet følger af kollektiv overenskomst.

2.8.2 At de følgende betingelser **slettes eller det overlades til medlemsstaterne** at gennemføre dem i overensstemmelse med national praksis og fremgangsmåder under hensyn til deres relevans set ud fra deres eget retssystem og arbejdsmarkedsrelationer:

- et samtykke, som gives ved den enkelte arbejdskontrakts undertegnelse eller under enhver form for prøvetid, er ugyldigt

- arbejdsgiveren skal føre ajourførte registre over de pågældende arbejdstagere og over det faktiske antal arbejdstimer

- registrene skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder som af sikkerheds- og sundhedsmæssige årsager kan forbyde eller begrænse arbejdstagernes mulighed for at overskride den maksimale ugentlige arbejdstid

- arbejdsgiveren skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder give disse oplysninger om de timer, de pågældende arbejdstagere rent faktisk har arbejdet.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det finansielle instrument for miljøet (Life+)

(2005/C 231/11)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det finansielle instrument for miljøet (Life+), KOM(2004) 621 endelig — 2004/0218 (COD),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 1. oktober 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 26. maj 2004 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: »Finansiering af Natura 2000«, KOM(2004) 431 endelig,

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om det sjette miljøhandlingsprogram for Det Europæiske Fællesskab »Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar« og Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram for 2001-2010, KOM(2001) 31 endelig — CdR 36/2001 fin ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen: »Fremtiden skaber vi i fællesskab — Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013«, KOM(2004) 101 endelig — CdR 162/2004 fin,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 253/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 1. marts 2005 med Michèle Eybalin, medlem af regionalrådet i Rhône-Alpes (FR/PSE), som ordfører —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 14. april) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

⁽¹⁾ EFT C 357 af 14.12.2001, s. 44

Regionsudvalgets synspunkter og anbefalinger

1. Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1.1 er enig med Kommissionen i, at undersøgelsen af Life+-instrumentet ikke kan isoleres fra en samlet nydefinering af EU's finansielle interventioner og betingelserne for gennemførelse af de forskellige aspekter af EU's miljøpolitik; mener dog, at man burde have foretaget:

— en komplet status over EU's finansielle interventioner til fordel for miljøet og evalueret de enkelt finansieringsinstrumenters interesse og effekt i forhold til deres egne mål og de generelle mål i de successive EU-handlingsplaner for miljøet;

— en evaluering af den europæiske merværdi af de projekter, der finansieres af disse forskellige programmer (dels dem, der direkte forvaltes af Generaldirektoratet for Miljø, dels dem, der er integreret i de øvrige EU-finansieringsinstrumenter), og af deres sammenhæng med de projekter, der støttes af Generaldirektoratet for Miljø;

1.2 mener, at Kommissionen sammen med forordningsforslaget om Life+ burde have fremlagt en analyse af finansieringsbehovet i forbindelse med den konkrete gennemførelse af de forskellige prioriteter i EU's miljøpolitik samt en evaluering af disse interventioner i forhold til nærhedsprincippet;

1.3 sætter pris på Kommissionens forsøg på forenkling med iværksættelsen af et enkelt instrument, men påpeger de aktuelle problemer med at få kendskab til de reelle muligheder for finansiering af miljøprojekter via de forskellige finansielle instrumenter, som vil være til rådighed i perioden 2007-2013, og koordineringen af de forskellige finansieringsinstrumenter for at dække de forskellige prioriteter og fremgangsmåder for EU's intervention;

1.4 konstaterer, at de projekter, som hidtil er blevet finansieret via Life-Miljø (projekter vedrørende industrimiljøet) og Life-Tredjelande, ikke vil være berettiget til finansieringsstøtte fra Life+, og anmoder om, at der præciseres og sikres indplacering af en miljødel i programmerne »Konkurrenceevne og innovation« og »Naboskabsinstrumentet«, hvormed disse projekter kan finansieres i perioden 2007-2013;

1.5 mener, at de ovenfor nævnte faktorer er en nødvendig forudsætning for at foreslå indhold og former for finansiering

af projekter, der stemmer overens med hovedlinjerne i EU's miljøpolitik (og EU- Miljøagenturets indsats); i modsat fald vil forslaget til forordning om Life+ snarere blive opfattet som en finansieringsteknik, hvis logik er vanskelig at gennemskue, og de projektansvarlige vil ikke klart kunne placere EU's prioriteter og mulighederne for at integrere deres egne initiativer;

1.6 advarer om, at det i forslaget til Life+ fremover kun er studier, modellering og opbygning af scenarier, der kan få støtte, medens konkrete gennemførelsesforanstaltninger ikke længere vil kunne finansieres over Life-programmets budget. Kommissionens forsøg på at integrere alle støtteprioriteter (strukturfondene og fonden for udvikling af landdistrikterne) har den ulempe, at miljøtiltag vil skulle konkurrere med andre opgaveområder.

2. Life+ — indhold og gennemførelsesbestemmelser

REGIONSUDVALGET

2.1 er bekymret over, at Kommissionen udtrykker ønske om at decentralisere en meget betydelig del af programmeringen og Life+-budgettet (75-80 % af instrumentet) til de forskellige medlemsstater, uden at måden og betingelserne for denne »decentralisering« fastlægges i forslagens tekst;

2.2 advarer imod risikoen for, at ønsket om forenkling og smidighed, som ligger til grund for forordningsforslaget, giver sig udslag i en renationalisering af EU's miljøpolitik, og påpeger, at det er første gang, et stort program til støtte for en af Europa-Kommissionens vigtigste interne politikker således »nationaliseres« uden grund, eftersom der allerede findes EU-midler, der kan bruges til miljøstøtte på lokalt niveau;

2.3 finder det ikke hensigtsmæssigt, at alle de elementer, der danner ramme for de finansierede foranstaltninger, henvises til et flerårigt strategisk program og til årlige arbejdsprogrammer, og understreger i denne forbindelse, at finansieringsformerne (tilskudssats, foranstaltninger og kriterier for støtteberettigelse) ikke præciseres i forordningsforslaget;

2.4 efterlyser en præcisering af begrebet europæisk merværdi og en forklaring på, hvordan dette mål skal komme til udtryk i arten og udvælgelsen af de projekter, der vil få støtte fra Life+, samt i forhold til de andre finansieringsinstrumenter, der kan træde til; fremhæver i denne forbindelse behovet for at fastlægge en række objektive kriterier og undersøge muligheden for en graduering i forhold til en klar europæisk merværdi;

2.5 konstaterer Kommissionens vilje til at gøre Life+ til et forenklet, strømlinet og hensigtsmæssigt instrument (forslagets begrundelse, punkt 3) og udtrykker ønske om, at en rimelig fordeling af støtten på de fem vigtigste indsatsområder nøje overvåges, eftersom det uanset budgetkrav er vigtigt, at Life+-instrumentet ikke kun bliver et redskab for en enkelt del af EU's miljøpolitik; denne overvågning bør finde sted i forbindelse med de to planlagte flerårige programperioder på EU-niveau (2007-2009 og 2010-2013), men også i forbindelse med eventuelle nationale programperioder;

2.6 beder Kommissionen om at undersøge konsekvenserne og muligheden af at indføre minimumsgrænser for forpligtelserne over for de enkelte indsatsområder;

2.7 udtrykker dyb bekymring hvad angår fastholdelse af visse projekters prioriteter og finansieringsmuligheder, især finansiering af oprettelse og forvaltning af nye områder og af Natura 2000-nettet samt projekter til forbedring af overfladevands økologiske tilstand; mener, at de finansieringsinstrumenter, der forudses i de finansielle overslag for perioden 2007-2013, ikke sikrer en passende igangsættelse af nettet, og beder Kommissionen om at præcisere fordelingen og de disponible (øremærkede) budgetmidler i hvert enkelt af de andre finansielle instrumenter (ELFUL, EFRU) end Life+, som kunne finansiere disse projekter;

2.8 opfordrer især Kommissionen til mærkbart af forhøje den årlige budgetramme for Life+ på 300 millioner EUR med henblik på at kunne opfylde de forskellige krav og sikre, at en minimumsdel af midlerne forbeholdes igangsættelse af nettet Natura 2000;

2.9 undrer sig over punktet under komponenten »Gennemførelse og forvaltning« om konsolidering af »videnbasen« med henblik på udvikling og gennemførelse af miljøpolitikken og mener, uden at betvivle dette behov, at støtte hertil først og fremmest sorterer under Det Europæiske Miljøagentur;

2.10 opfordrer derfor Kommissionen til bedre at definere de foranstaltninger, der tænkes gennemført på dette område, og deres koordinering med Miljøagenturets initiativer og budgetter.

3. Inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af Life+

REGIONSUDVALGET

3.1 mener, at de indgåede budgetforpligtelser til miljøforbedringer i de kommende finansielle overslag skulle kunne sikre en effektiv og komplementær indsats på EU-niveau, så der via løftestangeffekten skabes initiativer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau, og understreger, at størstedelen af disse udgifter afholdes på regionalt og lokalt niveau, hvilket gør de regionale og lokale myndigheder til de største deltagere i finansieringen af disse interventioner;

3.2 mener dog, at Life+ ikke kun bør være et ledsageinstrument til disse interventioner, men — i lighed med de projekter, der finansieres af det nuværende Life-instrument — en finansieringsstøtte til initiativer, der skaber en specifik europæisk merværdi på det område, der er omfattet af EU's miljøpolitikker;

3.3 lægger stor vægt på de lokale og regionale myndigheders deltagelse i udformning og gennemførelse af finansieringsprogrammerne på miljøområdet, men finder det bekymrende, at denne rolle ikke fremstilles klart og eksplicit i forslaget til forordning, trods Kommissionens stærke ønske om at decentralisere programmeringen og forvaltningen af Life+;

3.4 mener, at visse betingelser for anvendelse af Life+ bør præciseres, nemlig hvordan Life+ skal tilvejebringe en medfinansieringsmekanisme med deltagelse af medlemsstater, regionale eller lokale i myndigheder og andre offentlige eller private aktører, og fremhæver i denne forbindelse, hvor vanskeligt det er at frigøre midler fra flere aktører — især i den private sektor — til miljøprojekter med lav finansiell rentabilitet på et frivilligt grundlag;

3.5 anmoder i denne forbindelse om, at der findes frem til fleksible partnerskabsordninger, og at der etableres en trepartsmodel, som fokuserer på kontraktbaserede aktiviteter, der inddrager de lokale og regionale myndigheder i realiseringen af de politiske målsætninger, for således at skabe dynamik i gennemførelsesmekanismernes.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for EU's fjernområder

(2005/C 231/12)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for EU's fjernområder (KOM(2004) 687 endelig — 2004/0247 (CNS)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 28. oktober 2004 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 20. januar 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens rapport om Foranstaltninger til gennemførelse af artikel 299, stk. 2 — Regionerne i EU's yderste periferi (KOM(2000) 147 endelig — CdR 156/2000 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til Kommissionens forslag til Rådets forordninger om »Et langtidsperspektiv i politikken for et bæredygtigt landbrug« (KOM(2003) 23 endelig — CdR 66/2003 fin ⁽²⁾),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen om et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi (KOM(2004) 343 endelig — CdR 61/2004 fin),

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen om et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi: status og fremtidsudsigter (KOM(2004) 543 endelig),

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 509/2004 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 1. marts 2005 med **Alfred Almont**, borgmester i Schoelcher (FR/PPE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) fjernområderne, således som disse anerkendes i traktatens artikel 299, stk. 2, har siden 2001 draget fordel af en særlig EF-støtteramme for landbruget, nemlig »Et særligt program som følge af områdernes afsides beliggenhed og ø-karakter«, som er en følge af en rådsafgørelse fra 1989;
- 2) disse programmer, som indgår i Fællesskabets politik for fjernområder, omfatter bl.a. foranstaltninger til forbedring af vilkårene for produktion og markedsføring af landbrugsprodukter fra disse regioner;
- 3) trods nytten og effektiviteten af de iværksatte foranstaltninger gør de permanente strukturbetingede handicap, som fjernområderne støder på (især afhængigheden af et lille antal produktionssektorer, forsyningscentrenes og de store markeds fjern beliggenhed, de deraf følgende meromkostninger, manglen på selvforsyning på fødevarerområdet), det fuldt ud berettiget at bibeholde og styrke disse programmer, bl.a. gennem støtteforanstaltninger for forsyningen med foder- eller fødevareråvarer og foranstaltninger til støtte for udviklingen af husdyrbrug og grønsagsafgrøder, som er afgørende elementer i disse regioners socioøkonomiske udvikling;

⁽¹⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 256 af 24.10.2003, s. 18.

- 4) Kommissionen skriver imidlertid i sin meddelelse »Et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi« fra maj 2004, at »der i forlængelse af 2003-reformen af den fælles landbrugspolitik stadig er behov for at sikre stabilitet i de støttemidler, der tildeles regionerne i EU's yderste periferi, og for i størst muligt omfang at decentralisere beslutningstagningen og forenkle forvaltningen«;
- 5) den foreslåede reform, som skal træde i kraft inden 2007 trods tidsplanen for planlægningen af visse foranstaltninger, skønnes ikke grundlæggende at øve indflydelse på den igangværende planlægning og ikke økonomisk at straffe de regioner, som nyder godt af programmet;
- 6) med forslaget om at basere budgetrammen for de pågældende programmets »forsyningsdel« på gennemsnittet af de historiske referencetal for 2001-2003 straffer Kommissionen i realiteten støtte-regionerne og undlader at tage hensyn til det forhold, at den nye lovgivningsramme endnu ikke var trådt i kraft i 2001. Den tager heller ikke højde for en potentiel stigning i forsyningsbehovene og garanterer derfor ikke den nødvendige fleksibilitet i udviklingen;
- 7) udover forvaltningsforanstaltningerne ændrer den foreslåede reform ligeledes på programmernes juridiske form, idet de tre forordninger 1452/2001, 1453/2001 og 1454/2001 slås sammen til en enkelt forordning;
- 8) det er derfor vigtigt at sørge for, at reformen af forvaltningen af det instrument, som Kommissionen foreslår, ikke griber ind i POSEI's grundlæggende principper og mål, herunder især:
 - a. kompensation for de handicaps, som skyldes områdernes afsides beliggenhed
 - b. støtte til diversificering af den økonomiske aktivitet på landbrugsområdet
 - c. udvikling af diversificerende sektorer til støtte for den lokale beskæftigelse
 - d. målet om fødevareautonomi,
- 9) i de medlemsstater, som nyder godt af disse programmer, spiller de lokale og regionale myndigheder en afgørende rolle for regionernes økonomiske udvikling, og det er nødvendigt, at Fællesskabets indsats på de områder, som forordningen omfatter, hænger sammen med de udviklings tiltag, som sættes i værk på det lokale plan —

på sin 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

erne, herunder især procedurerne for planlægning, evaluering, opfølgning, tilpasning og kontrol med programmerne;

REGIONSUDVALGET

1.1 **vurderer**, at forordningen, som specifikt vedrører EU's fjernområder, alene bør være baseret på traktatens artikel 299, stk. 2, som er det retsgrundlag, der gør det muligt at vedtage særforanstaltninger for fjernområderne, herunder inden for den fælles landbrugspolitik;

1.2 **udtrykker tilfredshed med**, at Kommissionen erkender nytten af et styrket partnerskab med de regionale og lokale myndigheder, da dette vil muliggøre en mere målrettet håndtering af de pågældende regioners specifikke problemer via programmerne for støtte til udviklingen af deres landbrug;

1.3 **understreger** dog, at forvaltningen af disse programmer ikke må foregribe fordelingen af medlemsstaternes og fjernområdernes myndigheders forfatningsmæssige beføjelser mht. intervention i landbrugssektoren;

1.4 **mener**, at den forenkling af forvaltningsmetoderne, som Kommissionen nærer ønske om via bestræbelserne på den størst mulige decentralisering for medlemsstaterne og de støtte-modtagende aktører, bør ledsages af en forenkling af procedu-

1.5 **understreger**, at forenklingen af forvaltningsmetoderne ikke må munde ud i en reform af forordningens grundlæggende indhold eller påvirke foranstaltningernes kontinuitet eller anvendelsesområde; derfor bør man give medlemsstaterne den størst mulige fleksibilitet mht. fastlæggelsen og eventuelt tilpasningen af de foranstaltninger og støtteniveauer, som programmerne lægger op til;

1.6 **fremhæver** tillige, at den planlagte reform ikke må gribe ind i omfanget af den finansielle støtte, som er nødvendig for at gennemføre disse programmer; derfor er den planlagte budgetmæssige stabilisering ikke forenelig med det ønske om udvikling, som ligger til grund for programmerne;

1.7 **mener** derfor, at EF-støtten til fjernområdernes forsyning ikke må være lavere end i dag med henvisning til de historiske referencer, men tværtimod bør bygge på året 2004 for de franske oversøiske departementer og på gennemsnittet af årene 2002, 2003, og 2004 for Madeira, Azorerne og De Kanariske Øer samt muliggøre en tilpasning af budgetrammen i takt med behovenes udvikling, blandt andet for at imødegå den ofte ulige konkurrence fra tredjelande;

1.8 **minder om**, at EF-støtten til foranstaltninger til fordel for lokale produkter bør indgå i et langtidsperspektiv for at give de støtteberettigede sektorer det størst mulige tidsmæssige overblik, da aktørerne er nødt til at indgå forpligtelser på lang sigt; derfor bør de planlagte programmer være flerårige;

1.9 **ser gerne**, at man for at tage hensyn til det store antal faktorer, herunder økonomiske (markedssvingninger mv.) og klimatiske (hvirvelstørme, orkaner, tørke mv.), som kan påvirke iværksættelsen af visse foranstaltninger, sørger for, at omfanget af den finansielle støtte fra foranstaltningerne bliver så fleksibel som mulig og muliggør en tilpasning af den planlagte fordeling på de forskellige foranstaltninger og på de forskellige år i den foreslåede programperiode;

1.10 **anmoder** om, at Kommissionen i stil med de bestemmelser, som Rådet vedtog som led i reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003, sættes i stand til at forhøje budgetterne til de »foranstaltninger til fordel for den lokale produktion«, som omtales i forordningsforslagets afsnit III, således at der kan tages højde for udviklingen i den lokale produktion;

1.11 **mener**, at støtteordningen til fremme af landbrugets økonomiske diversificering og udvikling af aktiviteter for at stimulere lokal beskæftigelse ikke må påvirke udviklingen af de forædlingsvirksomheder, der anvender råstoffer under den særlige forsyningsordning udelukkende til selvforsyning og traditionel eksport. På et stadig mere åbent og konkurrencepræget marked er fjernområdernes begrænsede størrelse og marked et særligt stort handicap.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Præamblen, første henvisning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36, 37 og artikel 299, stk. 2,	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36, 37 og artikel 299, stk. 2,

Begrundelse

Artikel 299, stk. 2, udgør det passende retsgrundlag for de foranstaltninger, som foreslås i det foreliggende forordningsforslag, der specifikt vedrører fjernområder. Artiklen skal udgøre grundlaget for den fælles lovgivning for fjernområderne. Med optagelsen i traktatens korpus erkendes det, at artiklen stemmer overens med de samhörighedsmål, som EU har fastlagt, og på ingen måde vil skade EU's integritet.

Henstilling 2

AFSNIT II

Særlig forsyningsordning

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Der indføres en særlig forsyningsordning for de landbrugsprodukter, der er nævnt i bilag I, og som i fjernområderne er vigtige til konsum eller forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer.	1. Der indføres en særlig forsyningsordning for de landbrugsprodukter, der er nævnt i bilag I i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som i fjernområderne er vigtige til konsum eller forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer. Disse produkter skal defineres i det <u>årige særprogram, som medlemsstaterne skal fremlægge.</u>

Begrundelse

Som bilag til Rådets forordning vedlægger Kommissionen en liste over de produkter, der falder ind under den særlige forsyningsordning. Kommissionen foreslår tillige, at listen skal kunne ændres efter komitologi-proceduren. Regionsudvalget deler Kommissionens målsætning om forenkling af ordningen og foreslår, at medlemsstaterne får større fleksibilitet. Listen skal først fastlægges i forbindelse med vedtagelsen af programmerne og efter forslag fra de berørte medlemsstater.

Henstilling 3

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke produkter, der er forarbejdet i fjernområderne under anvendelse af produkter under den særlige forsyningsordning, og a) som eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Fællesskabet inden for rammerne af de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel eksport og traditionel forsendelse. Disse mængder og bestemmelsestredjelande fastsættes af Kommissionen efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, ud fra gennemsnittet for henholdsvis forsendelser og eksport i årene 1989, 1990 og 1991 b) som eksporteres til tredjelande som led i regional samhandel under overholdelse af betingelser, der fastlægges efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2 c) som forsendes fra Azorerne til Madeira og omvendt. Der ydes ingen eksportrestitutioner for produkter, der eksporteres på denne måde.	2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke produkter, der er forarbejdet i fjernområderne under anvendelse af produkter under den særlige forsyningsordning, og a) som eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Fællesskabet inden for rammerne af de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel eksport og traditionel forsendelse. Disse mængder og bestemmelsestredjelande fastsættes af Kommissionen efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, ud fra gennemsnittet for henholdsvis forsendelser og eksport i årene 1989, 1990 og 1991 b) som eksporteres til tredjelande som led i regional samhandel under overholdelse af betingelser, der fastlægges efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2 c) som forsendes fra Azorerne til Madeira og omvendt. Der ydes ingen eksportrestitutioner for ved eksport af disse produkter, der eksporteres på denne måde.

Begrundelse

Denne begrænsning kan ramme fjernområderne hårdt.

En stabil udvikling af landdistrikterne i fjernområderne afhænger også af, at der forefindes forarbejdningsvirksomheder, som kan udnytte lokale produkter og fungere som en vigtig drivkraft i udviklingen gennem jobskabelse, innovationsfremme, indførelse af nye kulturer, praksis osv.

Fjernområdernes begrænsede størrelse og marked hæmmer i høj grad udviklingen af forarbejdningsvirksomheder på et stadig mere åbent og konkurrencepræget marked.

Henstilling 4

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Forsyningsprogrammerne godkendes efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2. Listen over produkter i bilag I kan revideres efter samme procedure afhængigt af udviklingen i fjernområdernes behov.	2. Forsyningsprogrammerne godkendes efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2. Listen over produkter i bilag I kan revideres efter samme procedure afhængigt af udviklingen i fjernområdernes behov.

Begrundelse

For yderligere at forenkle instrumentet som ønsket af Kommissionen og for at give medlemsstaterne størst mulig spillerum foreslås det, at listen over støtteberettigede produkter opstilles af hver enkelt medlemsstat i programmeringsfasen. Heri skal produkterne, mængderne og støtteniveauerne fastlægges. Medlemsstaterne skal fortsat høres under komitologiproceduren, som danner grundlag for vedtagelsen af forsyningsprogrammerne.

Henstilling 5

Artikel 8a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	Sukker I den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001, fritages C-sukker som omhandlet i artikel 13 i nævnte forordning, der er eksporteret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2760/81 og indført til brug på Madeira og De Kanariske Øer i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 og til brug på Azorerne i form af rå sukker henhørende under KN-kode 1701 12 10, fra importafgifter på betingelserne i nærværende forordning og inden for grænserne af de foreløbige forsyningsopgørelser, der er omhandlet i artikel 3.

Begrundelse

Det drejer sig om i forslaget til Rådets forordning at indarbejde artikel 18 i Kommissionens forordning 20/2002 som ændret ved Kommissionens forordning 127/2005, der giver mulighed for at indføre C-sukker til De Kanariske Øer, Madeira og Azorerne. Da forslaget til Rådets forordning om den nye POSEI allerede omhandler mange af de spørgsmål, der skal indgå i den efterfølgende gennemførelsesforordning, bør denne artikel medtages i ovennævnte forslag til POSEI-forordning for at sikre juridisk dækning for indførsel af C-sukker i disse randregioner.

Henstilling 6

AFSNIT III

Foranstaltninger til fordel for den lokale produktion

Artikel 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Der indføres EF-støtteprogrammer for fjernområderne med særlige foranstaltninger til fordel for lokal landbrugsproduktion, der falder ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens tredje del, afsnit II.	1. Der indføres <u>flerårige</u> EF-støtteprogrammer for fjernområderne med særlige foranstaltninger til fordel for lokal landbrugsproduktion, der falder ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens tredje del, afsnit II.

Begrundelse

Det følger af en naturlig planlægning, at foranstaltningerne skrider logisk frem. Inden for f.eks. grønsagsdyrkning og husdyrbrug, som kræver et langsigtet overblik, bør programmerne kunne omfatte hele den fremtidige programmeringsperiode 2007-2013.

Henstilling 7

Artikel 12, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Et EF-støtteprogram skal indeholde: a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, uligheder og muligheder, de finansielle midler, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de foranstaltninger, der er gennemført i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91, (EØF) nr. 1600/92, (EØF) nr. 1601/92, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001	Et EF-støtteprogram skal indeholde: a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, uligheder og muligheder, de finansielle midler, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de foranstaltninger, der er gennemført i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91, (EØF) nr. 1600/92, (EØF) nr. 1601/92, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

Begrundelse

Den evaluering, som Kommissionen skal foretage, bør ikke gå tilbage til 1991, idet der allerede er foretaget en evaluering af programmerne POSEIDOM, POSEIMA og POSEICAN i 2000 forud for vedtagelsen af forordning 1452/2001, 1453/2001 og 1454/2001.

Den evaluering, som omtales i de nævnte forordningers artikel 27, stk. 2, artikel 39, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, har Kommissionen ikke foretaget. Det tilkommer ikke medlemsstaterne at varetage denne forpligtelse.

Endvidere ville en evaluering af foranstaltningernes konsekvenser siden 1991 komme i strid med ønsket om at forenkle forordningsforslaget og ville lægge en betydelig byrde på medlemsstaterne. Det er derfor på sin plads, at evalueringen af POSEI-foranstaltningerne vedrører den periode, som svarer til deres iværksættelse efter vedtagelsen af de seneste forordninger, dvs. årene 2002, 2003 og 2004.

Henstilling 8

Artikel 12, litra d)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende finansiel oversigt over de midler, som skal tilvejebringes	d) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende finansiel oversigt over de midler, som skal tilvejebringes; <u>budgetmæssig fleksibilitet kan komme på tale for foranstaltninger inden for ét og samme program i hele programmets løbetid.</u>

Begrundelse

Fjernområdernes særlige situation, herunder specielt de små markeder og afhængigheden af et ringe antal erhvervssektorer, indebærer en stærk indbyrdes afhængighed mellem de sektorer, som det foreliggende program vedrører. For at give disse sektorer alle muligheder for at nå deres udviklingsmål og i overensstemmelse med ønsket om forenkling af forvaltningen af ordningerne bør det af hensyn til den tilstræbte effektivitet af disse være muligt at operere med størst mulig budgetmæssig fleksibilitet mellem foranstaltningerne inden for ét og samme program i hele den pågældende programperiode.

Henstilling 9

Artikel 19, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Uanset artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan druer, der er høstet på Azorerne og Madeira, og som stammer fra druesorter af direkte producerende hybrider, som det er forbudt at dyrke (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbemont), anvendes til fremstilling af vin, som kun må handles inden for disse regioner. Portugal afvikler i perioden indtil den 31. december 2006 gradvis dyrkningen af de arealer, der er tilplantet med druesorter af direkte producerende hybrider, som det er forbudt at dyrke, eventuelt med støtte i henhold til kapitel III, afsnit II, i forordning (EF) nr. 1493/1999.	2. Uanset artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan druer, der er høstet på Azorerne og Madeira, og som stammer fra druesorter af direkte producerende hybrider, som det er forbudt at dyrke (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbemont), anvendes til fremstilling af vin, som kun må handles inden for disse regioner. Portugal afvikler i perioden indtil den 31. december 2006 <u>2013</u> gradvis dyrkningen af de arealer, der er tilplantet med druesorter af direkte producerende hybrider, som det er forbudt at dyrke, eventuelt med støtte i henhold til kapitel III, afsnit II, i forordning (EF) nr. 1493/1999.

Begrundelse

De mange bjerge i regionen (88 % af terrænet har en hældningsgrad på over 16 %) og bedriftsstrukturen (gennemsnitsstørrelsen er mindre end 0,4 ha, fordelt på meget små spredte parceller) betyder, at omstruktureringen af vinarealer er både fysisk vanskelig og dyr. I betragtning af vindyrkningens socioøkonomiske betydning for regionen er det vigtigt at forlænge fristen for omstruktureringen af de vinmarker, hvor der dyrkes sorter, som er forbudt under EU-lovgivningen.

Henstilling 10

Artikel 20, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Uanset artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2597/97 tillades det i det omfang, det er nødvendigt for det lokale forbrug, at der på Madeira fremstilles UHT-mælk på basis af mælkepulver med oprindelse i Fællesskabet, for så vidt denne foranstaltning sikrer indsamling og afsætning af den lokalt producerede mælk. Dette produkt er udelukkende bestemt til lokalt forbrug. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2. Disse bestemmelser fastsætter bl.a., hvilken mængde lokalt produceret frisk mælk der skal indgå i den rekonstituerede UHT-mælk, der er omhandlet i første afsnit.	4. Uanset artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 2597/97 tillades det i det omfang, det er nødvendigt for det lokale forbrug, at der på Madeira fremstilles UHT-mælk på basis af mælkepulver med oprindelse i Fællesskabet, for så vidt denne foranstaltning sikrer indsamling og afsætning af den lokalt producerede mælk. Dette produkt er udelukkende bestemt til lokalt forbrug. Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2. Disse bestemmelser fastsætter bl.a., hvilken mængde lokalt produceret frisk mælk der skal indgå i den rekonstituerede UHT-mælk, der er omhandlet i første afsnit. Denne andel er obligatorisk, hvis der ikke er garanti for afsætning af den lokale produktion.

Begrundelse

Ændringsforslaget tager sigte på at sikre, at regionens lokalt producerede mælk altid kan afsættes, og på at give dens mejerier større fleksibilitet i forvaltningen af den lokale produktion og den rekonstituerede mælk, der produceres.

Fastsættelsen af en minimumsandel, der skal indgå heri, lægger begrænsninger for sektoren. I Madeiras mejerisektor har den lokale mælkeproduktion ikke været tilstrækkelig til at opfylde det nuværende procentkrav.

Henstilling 11

Artikel 24

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, med undtagelse af dem, der er nævnt i artikel 16, er interventioner til regulering af landbrugsmarkedene som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999. 2. Fællesskabet finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit II og III i denne foranstaltninger, med et årligt beløb på op til: — for de franske oversøiske departementer: 84,7 mio. EUR — for Azorerne og Madeira: 77,3 mio. EUR — for De Kanariske Øer: 127,3 mio. EUR 3. De beløb, der årligt bevilges til de programmer, der er fastsat i afsnit II, må ikke overstige: — for de franske oversøiske departementer: 20,7 mio. EUR — for Azorerne og Madeira: 17,7 mio. EUR — for De Kanariske Øer: 72,7 mio. EUR	1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, med undtagelse af dem, der er nævnt i artikel 16, er interventioner til regulering af landbrugsmarkedene som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999. 2. Fællesskabet finansierer de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit II og III i denne forordning, med et årligt beløb, på op til som beregnes på grundlag af de beløb, der er gået til finansiering af den særlige forsyningsordning i referenceperioden 2004 for de franske oversøiske departementer og på gennemsnit af årene 2002, 2003 og 2004 for Madeira, Azorerne og De Kanariske Øer samt på grundlag af de udgiftslofter, som anvendes for støtten til lokalproduktion. — for de franske oversøiske departementer: 84,7 mio. EUR — for Azorerne og Madeira: 77,3 mio. EUR — for De Kanariske Øer: 127,3 mio. EUR 3. De beløb, der årligt bevilges til de programmer, der er fastsat i afsnit II, må ikke overstige: — for de franske oversøiske departementer: 20,7 mio. EUR — for Azorerne og Madeira: 17,7 mio. EUR — for De Kanariske Øer: 72,7 mio. EUR

Begrundelse

Når Kommissionen tager udgangspunkt i de historiske referencetal for 2001-2003 ved fastlæggelsen af forsyningsordningens budgetramme, tager den ikke hensyn til udviklingen i budgetrammen, som især var mærkbar i 2004, og ej heller til virkningen af ændringerne af ordningen i forbindelse med reformen af POSEI-programmerne i 2001. Anvendelsen af et gennemsnit afspejler bedre virkeligheden, idet det mindsker virkningen af atypiske år eller omstændigheder. Det er mere logisk at gå ud fra årene 2002/2004 end de år, Kommissionen foreslår (2001/2003), idet POSEI-reformen fra 2001 var i kraft i disse år. Gennemsnittet for 2002-2004 afspejler bedre virkeligheden på Madeira, Azorerne og De Kanariske Øer.

Efter Luxembourg-kompromiset af 30. juni 2003, som gjorde det muligt at fritage fjernområderne fra anvendelsesområdet for frakoblingen af den direkte støtte på husdyrbrugsområdet, blev det anset for rimeligt at lægge op til et særligt program, som skal indgå i »foranstaltningerne til fordel for den lokale produktion«, som indeholdes i det foreliggende forordningsudkast. Budgettildelingen til dette program er fastlagt ud fra de betalinger, som blev foretaget i det sidste gennemførelsesår af den fælles markedsordning for husdyrbrug, således som det er nedfældet i artikel 147 i forordning 1782/2003.

Det er derfor rimeligt, at man for den særlige forsyningsordning for de franske oversøiske departementer benytter samme beregningsmetode og bevilger en budgetramme, der svarer til ordningens sidste gennemførelsesår, dvs. 2004, idet disse øers særlige udvikling tages i betragtning. Bevillingerne i denne artikel bør derfor revurderes i overensstemmelse hermed.

Henstilling 12

Artikel 26

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der er nedsat ved artikel 144 i forordning (EF) nr. 1782/2003, undtagen ved gennemførelsen af artikel 16 i nærværende forordning, hvor Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udviklingen af Landdistrikterne, der er nedsat ved artikel 50 i forordning (EF) nr. 1260/1999.	1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der er nedsat ved artikel 144 i forordning (EF) nr. 1782/2003, undtagen ved gennemførelsen af artikel 16 i nærværende forordning, hvor Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udviklingen af Landdistrikterne, der er nedsat ved artikel 50 i forordning (EF) nr. 1260/1999. <u>Med hensyn til de plantesundhedsprogrammer, som omtales i artikel 18, bistås Kommissionen af den stående fytosanitære komité, som blev nedsat ved afgørelse 76/894/EF.</u>

Begrundelse

Under hensyntagen til plantesundhedsprogrammernes rækkevidde og ud fra et ønske om at være konsekvent med komitologiproceduren bør vedtagelsen af de plantesundhedsprogrammer, som omtales i artikel 18, forelægges den stående fytosanitære komité i stedet for at forelægges den komité, der tager sig af direkte betalinger.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse

(2005/C 231/13)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til præsidiets beslutning af 15. juni 2004 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, at afgive udtalelse om emnet »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: De regionale og lokale myndigheders rolle i Haag-programmets gennemførelse« og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU,

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed: Status over Tammerfors-programmet og retningslinjer for fremtiden« (KOM(2004) 401 final) og Kommissionens beslutning af 2. juni 2004 om at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til Traktaten om en forfatning for Europa undertegnet den 29. oktober 2004 og navnlig traktatfæstelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i del I (artikel I-42) og del III (artikel III-257 til III-277),

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 4.-5. november 2004 (14292/04), hvor et nyt flerårigt program, »Haag-programmet«, blev vedtaget med henblik på at styrke området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i de kommende fem år,

under henvisning til sin udtalelse om »Det lokale og regionale aspekt i forbindelse med området med frihed, sikkerhed og retfærdighed« (CdR 61/2003 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til sin udtalelse om »Kriminalitetsforebyggelse i Den Europæiske Union« (CdR 355/2003 fin ⁽²⁾),

under henvisning til sit forslag til udtalelse om »Fjerde rapport om unionsborgerskabet og Meddelelse fra Kommissionen om Agenturet for Grundlæggende Rettigheder« (ordfører: Claude du Granrut, medlem af Regionalrådet i Picardiet (FR/PPE)) — (CdR 280/2004),

under henvisning til »Europa-Parlamentets henstilling til Rådet og Det Europæiske Råd om fremtiden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt om betingelserne for at styrke dets legitimitet og effektivitet« (A6-0010/2004),

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 223/2004 rev. 1) vedtaget den 3. marts 2005 af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU (ordfører: Risto Koivisto, formand for regionalrådet i Tammerfors, kommunaldirektør for Birkala Kommune (FI-PSE),

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) den lokale og regionale dimension er vigtig for gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
- 2) Haag-programmets mål falder i vid udstrækning sammen med de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder —

på den 59. plenarforsamling den 13.-14. april 2005 (mødet den 14. april) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

REGIONSUDVALGET

a) Almene bemærkninger

1.1 betragter Haag-programmet som en afbalanceret tekst og dermed et godt grundlag for etableringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men konstaterer samtidig, at Haag-programmet i sin meddelelse ikke tager tilstrækkelig højde for de lokale og regionale myndigheders rolle i realiseringen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

1.2 gør opmærksom på, at det i flere medlemsstater er de decentrale myndigheder, der på området for retlige, politimæssige og indre anliggender har ansvaret for såvel lovgivningen som dens gennemførelse, og dertil kommer, at de regionale og lokale myndigheder står for en lang række almenyttige tjenesteydelser, der virker kriminalpræventivt og bidrager til såvel social som økonomisk integration;

1.3 påpeger vigtigheden af at gøre stadige fremskridt på området og understreger, at det oprindelige Tammerfors-program fortsat er aktuelt, at udgangspunktet for EU's indsats fortsat bør være at opfylde målsætningerne i Tammerfors-programmet og gennemføre programmet i sin helhed;

⁽¹⁾ EUT C 73 af 23.3.2004, s. 41.

⁽²⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 10.

1.4 betoner, at respekt for demokratiet, menneskerettigheder og retssystemet samt en tilgang baseret på selvstyre og borgernes uafhængighed er altafgørende for et samfund med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

1.5 understreger, at gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed forudsætter en generel social udvikling, som kan bidrage til at nå disse mål, at etableringen af dette område ikke udelukkende kan bygge på politimæssige og andre kontrolforanstaltninger;

1.6 understreger, at programmet for etablering af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke vil fungere efter hensigten, hvis der ikke arbejdes nedefra og op (»bottom-up«) på at fjerne årsagerne til utryghed, f.eks. forskelsbehandling, at dette område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke kan skabes ud fra foranstaltninger, der udelukkende følger »top-down«-princippet, og at de lokale og regionale myndigheder derfor spiller en afgørende rolle i dets iværksættelse i Europa;

1.7 er overbevist om, at traktaten om en forfatning for Europa, når den træder i kraft, vil udgøre et reelt grundlag for betydelige fremskridt på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed vil blive tilvejebragt, når da den forenkler afstemningsprocedurerne for vedtagelse af ny lovgivning og tildeler Europa-Parlamentet en større rolle;

b) Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab

1.8 anser det for vigtigt i forbindelse med Haag-programmets gennemførelse, at EU med indskrivningen af charteret om grundlæggende rettigheder i forfatningstraktaten forpligter sig til ikke blot at overholde, men også at fremme anvendelsen af de grundlæggende rettigheder i alle sine aktiviteter;

1.9 støtter oprettelsen af et europæisk agentur for grundlæggende rettigheder, i hvis bestyrelse skal indgå en repræsentant for de regionale og lokale myndigheder, idet Unionsborgerskabet og udøvelsen af grundrettighederne i første omgang sker i nærmiljøet;

c) Asyl- og indvandringspolitik

1.10 ser med tilfredshed på, at når traktaten om en forfatning for Europa træder i kraft, vil EU have instrumenter til at udarbejde en fuldstændig indvandringspolitik;

1.11 konstaterer, at fremskridtene inden for asyl- og indvandringspolitikken ikke er fuldt tilfredsstillende, at ikke alle direktiver er blevet gennemført samt at de vedtagne direktiver bør gennemføres effektivt;

1.12 understreger behovet for et europæisk system med kontrolleret lovlig indvandring, som giver eventuelle immi-

granter et reelt håb, og hvis formål er at få bugt med den desperation, der får mange til at ty til smuglerbander.

1.13 påpeger, at bekæmpelse af ulovlig indvandring samt menneskesmugling og menneskehandel — som rammer kvinder og børn særlig hårdt — indgår som en væsentlig del af en omfattende indvandringsstrategi og at initiativer om ulovlig indvandring og udvisning fortsat bør sikres en effektiv videreførelse;

1.14 understreger, at samarbejde med tredjelande er vigtigt, når det drejer sig om at forebygge ulovlig indvandring og menneskehandel samt fremme beskyttelsen af flygtninge og legal indvandring;

d) Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme og EU's narkotikapolitik

1.15 understreger, at man i forbindelse med bekæmpelsen af kriminalitet og narkotika og kampen mod terrorisme ikke blot bør lægge vægt på effektive grænseoverskridende kontrolforanstaltninger, men også på årsagerne til udstødelse og radikaliseringsring samt, hvordan man sætter ind over for disse; en central rolle på dette område spiller de regionale og lokale myndigheders tilrettelæggelse af grundlæggende tjenesteydelser til borgerne, planlægning af sikre boligområder og integration af indvandrere;

1.16 er tilfreds med Det Europæiske Råds beslutning om at inkludere en EU-narkotikapolitik for 2005-2012 i Haag-programmet og støtter dens målsætning om at fokusere på narkotikamisbrug og -smugling ved at betone aspekterne sundhedsbeskyttelse, social samhørighed og beskyttelse af borgerne;

1.17 bifalder Kommissionens forslag om at udbygge samarbejdet og informationsudvekslingen mellem politimyndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau og medlemsstaternes toldmyndigheder;

1.18 mener, at forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme fortsat bør have højeste prioritet, og understreger, at der bør indføres mere effektive instrumenter til at bekæmpe finansiering af terrorisme, og at der med henblik på bekæmpelse af økonomisk kriminalitet er brug for større åbenhed ved efterforskningen af finansieringsaktiviteter;

e) Retligt samarbejde

1.19 finder ligesom Kommissionen, at der er behov for at forbedre den generelle gennemførelse af EU-lovgivningen og gøre det retlige samarbejde i alle medlemsstaterne mere effektivt;

1.20 minder om, at størstedelen af EU's forskrifter gennemføres på lokalt og regionalt niveau;

f) Grænsekontrol

1.21 går ind for, at der oprettes en EF-grænseforvaltningsfond;

1.22 er tilfreds med de i Haag-programmet fastlagte procedurer til at effektivisere overvågningen af de ydre grænser;

1.23 påpeger, at man ikke kan adskille frihed, retfærdighed, kontrol ved de ydre grænser, bekæmpelse af terrorisme og indre sikkerhed;

1.24 er tilfreds med beslutningen om at oprette et EU-agentur for de ydre grænser, men agenturet kan kun være fuldt fungerende den 1. maj 2005, hvis man sørger for, at det har tilstrækkeligt med økonomiske og andre ressourcer;

g) Finansiering af foranstaltninger

1.25 konstaterer, at handlingsplanen for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke kan gennemføres hensigtsmæssigt, hvis man ikke også sikrer foranstaltningernes finansiering;

1.26 er tilfreds med, at Kommissionen i sin meddelelse om udfordringer og finansieringsmuligheder for politikken i en udvidet union 2007-2013 konstaterer, at frihed, sikkerhed og retfærdighed er centrale værdier, som udgør kernen i den europæiske samfundsmodel, og at den har gjort unionsborgerskabet til en prioritet i EU's kommende finansielle overslag, og er enig med Kommissionen i, at unionsborgerskab som politisk begreb er baseret på, at man skaber et område, hvor der hersker frihed og retfærdighed, som er sikkert og hvor alle har ret til at modtage basale offentlige goder.

2. Regionsudvalgets henstillinger

REGIONSUDVALGET

a) Generelle henstillinger

2.1 støtter forslaget om at fortsætte Unionens indsats på dette område ved at udarbejde en handlingsplan for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der opstilles detaljerede mål og fastsættes en tidsplan for gennemførelsen;

2.2 finder det nødvendigt, at man ved udarbejdelsen af handlingsplanen tager hensyn til, at de regionale og lokale myndigheder medvirker i virkeliggørelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

b) Grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab

2.3 understreger, at menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder skal respekteres i alle foranstaltninger med henblik på at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

2.4 bifalder, at styrkelsen af de rettigheder, man har opnået i kraft af unionsborgerskabet, er nævnt i Haag-programmet, og støtter på det kraftigste beskyttelsen af disse rettigheder, idet en styrkelse af unionsborgerskabet bør være et af de styrende principper i EU's arbejde;

c) Asyl- og indvandringspolitik

2.5 påpeger, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle for integrationen af indvandrere i samfundet, og kræver, at de lokale og regionale myndigheder sikres de fornødne midler til at finansiere integrationsforanstaltninger;

2.6 bemærker, at integration af indvandrere hænger tæt sammen med national lovgivning og social sikring, og at der bør tages hensyn til forskellene mellem de nationale systemer, når man fastlægger de fælles rammer på EU-niveau;

2.7 anser det for vigtigt, at det også fremover påhviler de nationale regeringer at afgøre, hvorvidt der er behov for at tildele tredjelandsborgere arbejdstilladelse, og at indvandring bør være baseret på reelle behov for arbejdskraft i de enkelte sektorer og medlemsstater; det understreger, at fastlæggelsen af antallet af tilladte arbejdsmigranter er et medlemsstatsanliggende;

2.8 påpeger, at der ikke har været nogen særlig høj grad af bevægelighed i EU og at der er brug for at øge bevægeligheden inden for EU's grænser på diverse områder og for at fremme EU-borgernes og deres familiemedlemmers fri bevægelighed og integration;

d) Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme og EU's narkotikapolitik

2.9 finder, at man på det strafferetlige område bør koncentrere sig om alvorlig kriminalitet med et grænseoverskridende aspekt, idet bekæmpelse af mindre alvorlig og lokal kriminalitet bør reguleres på nationalt plan; ud fra den betragtning, at kriminalitetsforebyggende foranstaltninger er et område, hvor EU effektivt kan tilføre nationale, regionale eller lokale foranstaltninger ægte »europæisk merværdi«; mener, at man for at øge effektiviteten bør prioritere gensidig anerkendelse af retsafgørelser frem for harmonisering af strafferetspleje;

2.10 minder om, at selv om hovedmålet med bekæmpelse af terrorisme er at sikre borgernes sikkerhed, må det ikke føre til krænkelse af grundlæggende rettigheder, når det omsættes til praksis. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge forslag til beskyttelse af persondata inden for rammerne af kampen mod terrorisme;

2.11 konstaterer, at en tværfaglig tilgang fortsat bør være udgangspunktet i forbindelse med narkotikabekæmpelse, så man kan mindske både efterspørgsel og udbud af narkotika;

2.12 gentager sit forslag om, at Kommissionen for eksisterende og eventuelt nye programmer bør indføre en støttestrategi, der supplerer foranstaltninger på det sociale, byplanlægnings- og uddannelsesmæssige område, og som sigter mod at styrke borgernes deltagelse og fællesskabsfølelse;

2.13 genfremsætter også sit krav om, at det vil være hensigtsmæssigt at oprette et simpelt opbygget europæisk observatorium for sikkerhed i byerne til indsamling, systematisering og bearbejdelse af data vedrørende ofre for forbrydelser og utryghedsfølelse, fremme og koordinering af forskning og politikudformning, da der er brug for foranstaltninger, ikke blot på områder, der hører ind under EU's kompetence, men også for at fremme regionale og lokale partnerskaber;

2.14 støtter Kommissionens forslag om, at fremme af samarbejde på området retlige og indre anliggender skal indgå i anvendelsesområdet for Europas nye naboskabs- og partnerskabsinstrument, bl.a. vedrørende følgende spørgsmål: asyl og indvandrerstrømme samt bekæmpelse og forebyggelse af terrorisme og organiseret kriminalitet;

e) Retligt samarbejde

2.15 slår til lyd for, at lokale og regionale repræsentanter inddrages nøje i planlægningen og gennemførelsen, når bestemmelserne om etablering af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal gennemføres på nationalt plan;

2.16 anbefaler, at der i det retlige samarbejde lægges særlig vægt på at fremme princippet om gensidig anerkendelse, og henstiller, at man giver borgerne og myndighederne lettere adgang til information om andre landes retssystemer og -organer;

f) Grænsekontrol

2.17 finder, at specifikke tekniske tiltag er nyttige, såfremt der foreligger behørig begrundelse baseret på en bedømmelse af det enkelte tilfælde, så traditionelle grænseoverskridende forbindelser ved EU's ydre grænser kan bevares, forudsat at de ikke udgør nogen trussel mod borgernes sikkerhed og garan-

terer beskyttelsen af EU's landegrænser til nabolandene samt grænserne mellem to medlemsstater, som endnu ikke har afskaffet personkontrollen ved deres fælles grænse;

g) Finansiering af foranstaltninger

2.18 opfordrer Kommissionen til hurtigt at forberede finansieringsinstrumenter med henblik på gennemførelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, især for at sikre, at man ved udarbejdelsen af regelværket for finansieringsinstrumenterne sørger for, at der tages hensyn til de regionale og lokale myndigheders finansieringsbehov;

2.19 foreslår, at der i finansieringsprogrammerne afsættes tilstrækkelig støtte til de regionale og lokale myndigheders foranstaltninger til integration af indvandrere, og minder om, at man ikke bør opstille for snævre krav til anvendelsen af støtten, da det især ikke er hensigtsmæssigt for det praktiske integrationsarbejde, hvis man begrænser antallet af indvandrere på grundlag af deres bevæggrunde til indvandring;

2.20 foreslår, at programmerne skal give mulighed for, at embedsmænd kan udveksles mellem de forskellige medlemsstaters lokale og regionale myndigheder, hvilket vil være den bedste måde at fremme udbredelsen af god praksis på;

2.21 konstaterer, at de regionale og lokale myndigheder bør deltage i arbejdet i de organer, som er ansvarlige for forvaltningen af finansieringsprogrammerne;

2.22 understreger, at finansieringsprogrammer og struktur-fondsstøtte vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør harmoniseres og være indbyrdes komplementære og at forudsætningen for at opfylde denne målsætning er, at Kommissionens forskellige generalsekretariater udarbejder finansieringsprogrammerne i tæt samarbejde;

2.23 opfordrer Kommissionen til at udarbejde en omfattende informationsstrategi om finansieringsmulighederne i forbindelse med området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, så de ansvarlige for foranstaltningerne kan få let adgang til information om de forskellige finansieringskilder.

Bruxelles, den 14. april 2005

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget